

18

מדינת ישראל

משרד הדתות

1

משרד

סגור

Barcode label with text: המנהל המשרד - הר הבית, 12251/13, 98.0/15 - 48, 02-106-07-04-04, 11/2007

ה/36/14/15

הר הקמת

פסח: 21.6.67
סדר: 4.1.73

13

חיק מסי

מחלקה

ב"ה ירושלים, י"ח שבט תשל"ג
14 בינואר 1973

ה/30/14/א

לכבוד

מר מנחם ברנמן

המועצה העברית למען

עבודת הקודש בהר הבית

ה.ד. 14132

שבועונים

...א

שר החירות ביקשני לאשר קבלת מחברת מ-כ"ב שבט תשל"ג.

ב כ ר כ ה ,

רבקה וילסנברג

מזכירת קשר

אל הר ה'

המועצה הצבורית למען עבודת הקדש בהר הבית

ה.ד. 14132, ירושלים העתיקה, טל 8844602

לכבוד שר הדתות, ד"ר דוד ורהמסיג,
הגידון: הצעת לשאילתא בעיקבות דברי הסד אלון.

שלום רב,

באשר מועצת "אל הר ד", רואים אנו כחשוב ביותר להבהיר את דברי
סגן רוח"ם, מר יגאל אלון בעת בקורו בארץ"ב, כפי שנמסרו בעיהרון
"מערב", בגליון קדש"ק חר' "ויחיה", עמ' 14 (סור 2). לפי הנ"ל
אשר מר אלון כאילו מוכנה ישראל למסור לירדן דרך ביטח למקומות
הקדושים לאיסלם בירושלים, היינו מסבד ביטח הסלע ואל - אקדע,
לדעתנו עלולה הידיעה להתפרש כאילו תהיה מוכנה ממשלה
ישראל לוותר במהותו על ריבונותה בשטח יקר / זה שלטו - הלא הוא
הר הבית מקום מקדשינו.

מבקשים אנו איפוא מכבודו כי יעלה פנין זה בפורום
המתאים על מנה לקקן את הרושם שעלול להוצר כאמור.

כבוד רב

פנחס כרנמן, מזכיר.

ב"ה, ירושלים, י' בסיון תשל"ב
23.5.72

תאריך:

מספר:

לכבוד

שר הדתות

ד"ר ז. ורהפטיג

משרד הדתות

ירושלים

חנדון: חפירות ארכיאולוגיות ע"י חומת הר הבית

שר נכבד!

הנני רואה חובה להביא לידיעת ככ' השר את העובדות ולהלן:

בישיבת ועדה המסנה של הועדה המחוזית מס' 141 מיום 16.5.72, הובאו לדיון ואושרו לפי שכלצח ועדה מסנה המקומית מס' 17 מיום 16.2.72 הבקשות של החברה לחקירת א"י ועתיקותיה ולהלן:

1. חיק יבם 5691 חפירות ארכיאולוגיות מחמת לכנין ישיבת חיי עולם חיק עיריה ע/334

השטח מסומן במפה בסימן 23

2. חיק יב"מ 5470 חפירות ארכיאולוגיות מדרום להר הבית חיק עיריה ע/451

מזרחה לחומת הסורקים

3. חיק יב"מ 5692 חפירות ארכיאולוגיות ליד שער אשפות מחוץ לחומת וחלק בשטח העופל

חיק עיריה בנ/72/203

4. נוסף על כך קיים חיק המסומן יב"מ 5470, ע/87, המכיל את השחשלשלות הענינים מסביב לכנין בית הדין הרבני,

ובן מפה שהיא העתק ממפה דקע אורבינלית שהושאלה בשעתו על ידי למשלחת ובה סומנו שטחי החפירה על ידי הפינה הירומית המערבית שאושרו לחפירות בשנה 68 בשטח (ב) ובקו מרוסס השטח בין שער המוגרבים למחכמה, אשר לא אפשר עדיין לחפירות.

בהוקף הפקיד כי יועץ השר עיינתי בחיקים הנ"ל. כל ההחלטות מכילות הנאים בדבר בטיחות החומת והסביבה, לפי הנחיות מהנדס העיר ובחלקו של ועדה מומחית. חיק ע/451 מכיל הנאי של הסכם מראש בין החברה למשרד הדתות. הנני מסליץ: 1. שנציג המשרד (ייתכן היועץ המשפטי של המשרד) יקבל את הפרטים המדויקים והעמקי החלטות של העיריה ויכין את הדרוש למימוש ומלוי ההנאים שהם חלק מהאשורים הנ"ל.

2. ששר הדתות יבקש מיו"ר הועדה המחוזית לצוץ לאששדים הנ"ל הנאי

שכל העבודות באיזור דורשוה החאמה מראש עם משרד הדתות, בדבר עצם העבודה ועתוי הכצוע. בכבוד רב,

15/14/36/י

✓

בי/על/כס

י"ט סיון תשל"ב

1/6/72

לכבוד

משרד חיים חפץ

היועץ המשפטי

משרד הדפוס

ירושלים.

א.נ.

הנדון: הפירות ארכיולוגיות בשולי

הר המוריה.

בועדה הממונה לבנין ערים בירושלים הונחה

בקשה ביצוע הפירות ארכיולוגיות בשולי הר-

המוריה.

סאחר ורבעו ענן הנשיא ע"ה נכדו במקום

זה, הננו מונים אל כבודו בבקשה דחופה לעשות

את כל הצעדים שדרושים על מנת למנוע מחו

אישור כ"ל.

בכבוד רב,

משה מורד,

מנהל מורד,

יו"ר הוועדה הארצית.

העמקו. שרתחמה

ד"ר זרה ורתמכיו

2. מר א. אלמליח

3. מר יעקב קופלוביץ.

יוסף שנברגר • דיפל. אינג. אדריכל • ירושלים
JOSEF SCHNBERGER • DIPLO. ING. ARCHITECT • JERUSALEM
רחוב שמדאש 11 • פ.ד.ח. 5207 • ת.ד. • Tel. 24797 •

כ"ה, באייר תשל"ב
9.5.72

לכבוד

ד"ר א. בירן

מנהל אגף העתיקות

משרד החינוך

תנוון: ועדה בטיחות - איזור חומות הר הבית

ד"ר בירן הנכבד !

בהתאם לפניהך מיום לכב' שר הדתות בענין הצטרפותו של
אדריכל מינסקר לוועדה, שהועברה אלי ע"י כב' השר, הזמנתי
את אדריכל מינסקר לישיבת הועדה שהתקיימה כיום 8.5.72, בה דנו
על הצעות להגדרת שטח פעולתה של הועדה וסמכויות.

לאור ההגנהוהו הנספחה של חבר הועדה סר בן דב, נציב המסלחה
הארכיאולוגית, להצטרפותו של סר מינסקר לוועדה, ולאור העובדה
שהכרי הועדה נחמנו רשמית על ידי מזכירות הממשלה בהתאם לתחלטה
ועדה השרים, אבקש למנות בענין הצטרפותו של אדריכל מינסקר
לוועדה - למזכירות הממשלה.

באופן אישי אבקש את פליחתו של אדריכל מינסקר לאי הנועית
שגורמת לו.

בכבוד רב,

יו"ר הועדה

העתק: כב' שר הדתות

15/14/36/כ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

RECEIVED
JAN 10 1960

FROM
JAN 10 1960

TO
JAN 10 1960

RECEIVED JAN 10 1960

FROM
JAN 10 1960

TO
JAN 10 1960

FROM
JAN 10 1960

TO
JAN 10 1960

FROM
JAN 10 1960

TO
JAN 10 1960

FROM
JAN 10 1960

TO
JAN 10 1960

15/14/36/ה

כ"ה ס"ז באייר תשל"ב
30 באפריל 1972

לכבוד

מר ישעיהו יחזאלי

המועצה הצבורית למען

עבודת הקדש בחדר הבית

ה.ד. 14132

ירושלים

ה.כ.ה.

מר הדמות בקטני לאשר מכתבך ס-ס"ז אייר תשל"ב.

ב ב ר כ ה ,

רבקה וילדנברג

מזכירה תשר

ילכו ונעלה אל-הר-ה', אל בית א-ללה יעקב וישעיה בן

אל הר ה'

המועצה העברית למען עבודת הקדש בהר הבית

ה.ר. 14132, ירושלים העתיקה. טל 88466

ב"ח ט' אייר, תשל"ב.

לכבוד

השר ד"ר זרח ורהפטיג

משרד הדתות

ירושל"ן

שר נכבד,

לאחר פגישתנו עם כב' השר, ביום כ"ז אדר ש"ז, פגינו
במכתב לכב' ראש הממשלה ובו בקשה להופיע בפניה ובפני
חברי ועדת השרים לענין ירושלים בנושא הר-הבית.

ביום ה' בניסן ש"ז נשלח לנו מכתב ע"י מר א. מזרחי,
סגן מנהל לשכת רה"מ, המאשר את קבלת מכתבנו שהועבר
לעיונה של הגב' מאיר.

העתק מכתבנו נשלח גם לחברי ועדת השרים הנ"ל ואולם
שר הדתות היה היחיד שהגיב.

רצ"ב העתק מכתבנו מהיום ללשכת רה"מ ובקשתנו לכב'
השר למסס את הבטחתו לסייע לנו כמגיעים עם ראש הממשלה
וחברי הוועדה הנ"ל.

לתשובה - ציפיתנו

בכבוד ובכרחה

ישעיהו יחיאל
בשם הסוכרות

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

RECEIVED JAN 10 1964

TO

PROFESSOR J. H. DUNN

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

CHICAGO

FROM

DR. J. H. DUNN, DEPARTMENT OF CHEMISTRY, UNIVERSITY OF CHICAGO

RE: YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

REPLY TO YOUR LETTER OF JANUARY 8, 1964, CONCERNING THE

ילכו תעלה אליהרה, אל בית אלהי יעקב ישע' בן

אל הר ה'

המועצה הצבורית למוען עבודת הקדש בחר הבית

ת.ד. 14132, ירושלים העתיקה. טל' 02-684466

ס' אייר, תשל"ב.

בה

לכבוד

מר אלי מזרחי

ס/מנהל לשכת ראש הממשלה

ירושלים

א.נ.ס.

ביום כ"ז באדר, ש"ז, שלחנו מכתב לראש הממשלה ובו
בקשנו להוסיף בפניה ובפני חברי ועדת השרים לענין
ירושלים בענין הר-הבית.

אישור על קבלת מכתב זה נשלח אלינו מהלשכה ביום
ח' ניסן, ש"ז.

חודש ימים עבר מאז ולא שמענו על כל התקדמות.
לתשובה - ציפייחנו.

בכבוד ובמרכה

ישיבתו יחיאל
בשם המזכירות

אל כבוד
הרבנים חברי מועצת הרבנות הראשית לישראל
י ר ו ש ל י מ .

הנדון: הלכות הר הבית

כבוד הרב,

אנו מתכבדים להציע לפני כח"ר את עיקר הסענות הנשמעות בצבור הדתי ובחובי ח"ח, בשיחות פרטיות ובפומבי, בע"פ ולעתים ככתב, אודות המצב ההילכתי בהר הבית, ואלו הן:

- א. כשחזר המוסלא של ירושלים בתשכ"ז, רואה כל מאמין ישועה גדולה שזכינו לה מלמעלה, הדורשת מעשים מלמטה מאתנו. שחרור הר הבית דורש מאתנו להתייחס מחדש למכלול הלכותיו. תחמיה הדבר, שכמעט כל הרבנים שדנו וכתבו לאחרונה בהלכות הר הבית, מתייחסים רק לסייג הכניסה אליו, ולחומרה. עם כל חשיבות סייגים אלה, הלא לא לכך נחקש המקום ולא לשם כך זכינו לו אלא: לעשרת בו חובותינו כמצווה.
- ב. אחרי מעשה הרב הראשי לצח"ל הרב גורן שליט"א, בהר הבית באב תשכ"ז באו שתי תגובות: ראשית, השר משה דיין פתח את שער המוגרבים לכניסה חפזית של יהודים להר (אולי גם בלחץ צע"ח שחוגש אז). שנית, הרבנות הראשית פרסמה איסור מוחלט על כניסה להר; לא היא ולא משרד הדתות התייחסו להר הבית כמקום-עבודה ה' יהודית בפועל, ומטפלים ברחבה שמחוץ לכתלי ההר בלבד. מצב זה איפשר למשטרת ישראל להסיל משום מה, איסור שרירותי על כל חפילה יהודית בשטח הר הבית. וכבר מרגלא בפומביהו של שוטרי וגוטרי הר הבית, יהודים ומוסלמים: "למוסלמים - שטח החראס, ליהודים - הכותל".
- ג. צרוף ענינים זה גרם שבנינו רבים, הר הבית הוא מקום מקודש בלעדי למוסלמים, ומקום חולין ליהודים, שבו מסיילים, עורבים פיקבויקים וכו', אך אין נוהגים בו כל סנהג קדושה יהודית; ובכבוד את המסגרים כסנהג המוסלמי, כחליצת נעלים, מודים הם וקובעים עובדה של הקדש מוסלמי בלעדי.
- ד. מאות ואלפי יהודים, ביניהם רבים שהכרת-פניהם עונה בהם כשומרי מצוה, נכנסים להר הבית, בעברם כשער המוגרבים, תחת מודעת האיסור הכוללת. מה נרמסים איפוא, לעין כל, כבוד הרבנות וכבוד התורה. ואף אם הטען הרבנות, שלא היא יצרה מציאות זו, אין בכך כדי לשנותה; ויש לתת את הדעת על חילול השם ברבים.
- ה. מעשהו של רב הנחשכ כגדול בתורה ובפוסק, מחד, ואיסור הרבנות הראשית מאידך, גרמו טבוכה בצבור. משמנע המטכ"ל את הרב גורן מלוסר ומלפרס את דעתו, יודע הצבור את היתרו ואינו יודע את ההכנות והמיגבלות החמורות שהרב גורן ומלויו נהגו בהם, התוצאה הנוראה היא שיהודים נכשלים ומסיילים בכל השטח, כולל מקום קדש הקדשים, ללא כל סייג וזהירות.
- ו. שוב תוכל הרבנות הראשית לסעון שלא היא לבדה גרסה למצב, אך עכ"פ יש לתת את הדעת עליו.
- ז. ונצטט מה מדברי הרב ח"ד הלוי שליט"א רבה של ראשון לציון ("דת ומדינה"): "יש אמנם חוששים מן ואולי היתר הכניחה (להלך ההר הסותר לסמאים) יגרוור אחריה הכשלת הרבים באיסור כרת, שיימשכו להיכנס גם לשטח האיסור, או החשש שייכנסו לשטח הר הבית ללא טבילה (בהלכותיה הרבות) וללא חליצת נעליים כדון...; ואין כדאי בחששות אלה לאסור על עצמנו הכניסה להר הבית, כי אלה שאינם חוששים לקדושת המקום, הלא גם עתה נכנסים הם לפני ולפנים; ומי הוא המפחיד מגזירה זאת, רק אותם יראי ה' וחושבי שמו, אשר לבם יוצא לעמוד במקום הקרוב ככל האפשר לאותה נקודת אור מופלאה שבה נגלתה בעבר ושרויה גם בהווה שכינת ה' - אם גם כהסתר פנים מבחינה מסויימת. וחזקה על אלה, שיזהרו לבל ייכשלו באיסור כל שהוא".

מהנדסים יר"ש, רבן ה"ח העוסקים בנושא, סבורים שע"פ נקודות אלו, או מקצתן, בסיוע עדויות אוכיאלוגיות וכו', ניתן יהא לבדוק תחומין נוספים בצורה המאפשרת בסיסה. אולם גם את מדירות אלה לא תעלינה מסקנות חד-משמעיות, או עד השלמה הבדיקות, או עכ"פ בצירוף אליהן, הרי חובת השעה נקדושת תפנין ידרשו אולי לפתוח פתחים נוספים בקביעת ההלכה כגון:

דרך שניה, בהנחה השעה, למסות מהמסילות המלווה בהלכה, כדי לפסוק בדעת הראב"ד (הל' בית הבחירה, פ"ו ה"ו) ובדרך שהבינו המאירי (טבועות ע"פ 29); וזאת במידת ע"פ הכלל בהבסיסה, שצבור מנהג היתר בדעת יחיד, אף שלא נפסק כמותו, אין נדרים לרבים להחמיר (מה"ך חיות חלק א' ע' רכ"ו במה"ך תשי"ח)

דרך שלישית, של הערסה, במצוות תעלינות בארץ שנתחדשו לנו נחתו בעיות בדרך זו, כגון בסביעות, היתר המכירה בשוטה הראו"ה זצ"ל, ואוצר ב"ד בשיטת ההזר"ה זצ"ל. בן היתכן הערסה על האיסור כניסה סמאס למחיצות, מתוך פביעה שהם נכנסים בהכנה לבנין מכה, שהרי הכל נכנסים לבונה ולתקן (עירובין ק"ה). ויהא יסוד מציאות, כי קנין חזקת קדושה עכועה לנו בהר הקדוש, היא הכנה הכרחית לקראת עשיית חובות-נו, במזבח שכל הנראה ניתן יהיה לכוננו בזה"ז טבלי לפצוע בבתי-המסילות של אמות היתר-הסולמיות.

במנחה - העבטיקה מעין זו כבר קדם "נזר הדרכ"ז, אשר בתשובתו של הכניסה לעליות רגזות-הברלטים לשטח הר הבית, טענה צדדים דמפקות, הכל במנחה המפורשת לאמסר שהיית יהודים בשטח הר הקדוש, תחילה ברועכד, ובסוף התשובה (רצ"א בחלק ב') אף לכתחילה, וזאת בהתחשבות "משוב השקם לחזות בקדוש", אם כך בחשבת הגלגול ק"ו בדורנו, דיר שוכה לראות ישוכה גדולה ראוי למצות כל דרך הלכתית העולה אל הר הקדוש.

אמנם, מסורת היתה בידי יהודי ירושלים, לא לעלות כלל לכל תחומי הר הבית, אך נראה שאין זאת מסורה קדמונית. יתכן מאוד שהאיסור המוחלט נתפס בדורות, כשקנאות המוסלמים פנעה כל דריכת רגל לא מוסלמית בשטח הקדוש; שכן ככה, עדויות רבות ממקורות יהודיים, קראיים, מוסלמים ונוצריים מעידים כפטיחים לפי הוסס מה אחר, שבימי השלחון הערבי הנאור בירושלים כופי הביניים, התפללו יהודים על הר הקדוש, ובנראה גם, בית כנסת יהודי היה בתחומו. (מוסף ציון" כרך ג' א"פ"ס)

ידועה גם העדות המובאת ב"ספר החסידים" (צפת מהמאה ה"ו) בשם הרמב"ם שחרמב"ם עצמו נכנס להתפלל "בבית הגדול והקדוש", בבקרו בירושלים, ואמנם מהאיסה עדות זאת לפסק הרמב"ם בחל' בית הכחור" פרק ז' הלכה ז', שגם בזמן הזה, זמן החבן "ייכנס למקום שסותר להפנס", לפי "דיני מדינת הקדוש ששים קודם.

הדב"ז מעין בוירור שכדורו עלו יהודים, במנחה מקובל, לעליות רגזות שנתחום. הר הבית ומדורותהנו שוב ביקש לפסוק לתוהר גמור הרב ה. הירשנזון, בעל "סלבי בקדוש". כל עובדות אלו, כוואי אין להם כח של פסק הלכה, אך יש בהם סיוע ילהיחר. לא באנו להורות בפני רבותנו, אלא כדנים לפני חכמים ומעלים את הכעיה בכל הריפות, מתוך שהשעה רוחק ובעל הבית רוחק, ו... ואם פסק הרמב"ם שאסור לעזוב בידה נכרים חלק שהוא מארץ ישראל, הודאי כך לגבי פלטרין של פלך, שגם קתה אחרי השחרור המופלא, הוא עדיין כמפל בשליטה נכדית בלעדית, ובכך הובא בעתונות שמועות סיודי פעם מ"חורים מוסמכים", המציעות את ה"מקומות הקדושים למוסלמים" כשטח שליטה ירובי, ועליו רגל ירדני, בתוך ירושלים הישראלית, הר הבית לא כמקדש עולמיק לישראל, אלא כקלף מיקוח ה"ר.

הר הפוריה, לא לאיסור כניסה נחקדס, אלא למקום בית הבחירה-לעבודת ה' בו. ואמנם בראשית חיבת ציון עסקו מגדולי הרור במשא ומתן של הלכה בדבר חידוש מעבודה. והנה עתה, משזכינו אל מה שלא זכר דורות הגלות, הרי חרץ מסעפים בודדים, אין חולת רזועק על הזגתה הר הכית, מצד דברי "י" ב"ר התורה.

על כן נראה לנו, כי מתפקידי גורר היא יצירת מציאות של חזקת קדושה יהודית ועבודה ה' בהר השית ותנאי הכרחי לקראת כך היא פסיקה אשר תאפשר חזקה כזו;

מהנדסים יר"ש, רבב ה"ח העוסקים בנושא, סבורים שע"פ נקודות אלו, או מקצתן, כסיוע עדויות ארכיאולוגיות וכי"ל, ניתן יהא לבדו מחוסין מותרים כצורת המאפשרת בסיקה. אולם גם אה מדירות אלה לא העלינה מחקרות חד-משמעיות, או עד השלמת הבדיקה, או עכ"פ בעירוף אליהן, הרי חובת השעה וקדושת הענין ידרשו אולי לסתור ממצאים נוספים בקביעת החלטה כגון:

דרך שניה, כהוראת השעה, למסות מהמסילה הסלולה בהלכה, כדי לפסוק כדעת הראב"ד (הל' בית הבחירה, ס"ו ה"ו) ובדרך שהבינו המאירי (שבועות פ"ב 20); וזאת בסיועו ע"פ הכלל בפסיקה, שצבור שנהג היתר כדעת יחיד, אף שלא נפסק בסתור, אין מורים לרכיב להחמיר (בהר"ץ וז"ה חלק א' ע' רכ"ו בסה ד' הסי"ח)

דרך שלישית, של הערמה, במצוות התלויות בארץ שנחדשו לנו נחתנו בעיות בדרך זו, כגון בשביעות, היתר המכירה בשיטת הראי"ה זצ"ל, ואוצר בי"ד בשיטת החזו"ט זצ"ל. כן היתכן הערמה על האימור כניסת סמאים למחיצות, מחור קביעת שחם נכנסים כהכנה לבנין מנחה, שהרי הכל נכנסים לבנות ולחקן (עירובין ק"ה). ויתא יסוד מציאותי, כי קנין חזקה קדושה קבועה לנו בהר הקודש, היא הכנה הכרחית לקראת עשיית חובותינו כד, במצבה שכלל הנראה ניתן יהיה לבנותו בזמ"ז סבלי לפצוע כנתי-התפילה של אמות הייחוד המוטלמות.

במסגרת - העבסית מעין זו כבר קדם "דבר הדרב"ז, אשר בתשובתו של הכניסה לפליות רבנותהבולטים לשם הר הבית, טענה צדדים וספקות, הכל במסגרת המפורשת לאפשר שהיית יהודים בשם הר הקודש, תהילה בדיעבד, ובסיף התשובה (רצ"א בחלק ב') אף לכתחילה, וזאת והתחשבות "סדוק חשק לתורה בקודש". אם כך בחשכת הולו ע"ו בדורנו, דרו חזקה לראות ישיבה גדולה ראוי לעשותה כל דרך הלכתית העולה אל הר הקודש.

אמנם, מסורת היתה בידי יהודי ירושלים, לא לעלות כלל לכל תחומי הר הבית, אך נראה שאין זאת מסורת עדמונית. יתכן מאוד שהאימור הסתמסל נחשב-בדורות, כשקנאות הסוטלמים סנעה כל דריסה רגל לא מוחלטת בשם הקודש; שכן כבה, עדויות רבות מסקורה יהודיים, קראיים, נדסלמים ונוצרים מעידים במסיונים למי חוסם מה אחד, שבימי השלטון הערבי הגאור בירושלים בימי הביניים, התפללו יהודים על הר הקודש, וכנראה גם, ביה כנסת יהודי היה כחוסר, (סוסף ציון" כרך ג' אפ"ט)

ידועה גם העדות הסובאת ב"ספ"י והחסידיים" (צפה מהמאה ה"ו) בשם הרמב"ם שהרמב"ם עצמו נכנס להתפלל "בבית הגדול והקדוש", בכקרו בירושלים. ואמנם מתאימה עדות זאת לפסק הרמב"ם בחל' בית הכהן" פרק ז' הלכה ז', שגם בזמן הזה, זמן החכן "ייבנס למקום שסותר (המנס)", לפי, דיכרי מורא המקדש שסרס קודם.

מחבר"י: פיעיו ברורור שכוררו עלו יהודים, במנחה מקובל, לעליות רבנות שבחחוס. הר הבית ובדורותאנו שוב ביקש לפסוק להיתר בסור הרב ה. הייטנזון, בעל "מלכי מקור"ס". כל עובדות אלו, בודאי אין לחס כח של פסק הלכה, אך יש בהם סיוע ילהיתר. לא באנו להורות כפגי רבותנו, אלא בדנים לפני חכמים וסעלים את הבקיה בכל הריפותה, מתוך שהשעה דוחקת ובעל הבית דוחק, ו... ואם פסק הרמב"ם שאסור לעזוב בידי נכרים חלק שהוא מארץ ישראל, בודאי כך לגבי פלשתי; של מלך, שגם עתה אחרי השחרור הסופלא, הוא עדיין בפועל בשליטה נכרית בלעדית, וכבר חוכא בעתונות שמועות מירי פסם מ"חוגים כוסמכים", המציעות את ה"מקומות הקדושים למסולמים" כשטה שליסה ירדני, ועליו רגל ירדני, בתוך ירושלים הישראלית, הר הבית לא כמקדש עולמים לישראל, אלא בקלף מיקוח ח"ו.

הר הסודית, לא לאיסור כניסה נחקש, אלא למקום בית הבחירהלעבודה ה' בו. ואמנם בראשית חיבה צדון עסקר מנדולי הדור כמסא ומתן של הלכה בדבר חירוש מעבודה. וחנה עתה, משוכנינו אל מה שלא זכר דורות הולות, הרי חוץ מסעמים בורדים, אין חולת ודועק על חזנתה הר הבית, מצד דבורי... בר' המורה.

על כן נראה לנו, כי מתפקידי הדור היא יצירת מציאות של חזקה קדושה יהודית ועבודה ה' בהר השית והנאי הנדתי לקראת כך היא פסיקה אשר האפשר חזקה כזו;

וביותר שאזהרת האיסור של הרבנות סאלול תשכ"ז הוביחה עצמה בחומרא
שסופה קולא, בראותנו בעינינו שרבנות דבבוא מישראל נוהגים עתה אל מחוז
כיסופי לבם, מטיילים בכל השפה וכך נכשלים באיסורים חסורים; בינהם שומרי
מסורת ועכ"פ רבים שבמקום הקדוש הזה היו מוכנים וחמוצים לנחור בריני ישראל,
בקדושה ובטהרה אילו הורגם עד אנא וכיצר לעלות.

עתה משעברו יותר משלוש שנים לשלטון ישראל בהר הקודש, ומשחבורות
ויחידים של ת"ח, מהנדסים וארכיאולוגים והיסטוריונים כבר הכינו עבודות
מחקר יסודיות לאיתור תחומי הר בשית, מופנית קריאתנו אל כבוד הרבנים
המוספים, ובראש ובראשונה אל כבוד הרבנות הראשית ואל חברי מועצת הרבנות
הראשית, שיתנו דעתם לעיון עניני והלכתי בנושא, אם באמצעות ועדה מיוחדת
ואם בדרך אחרת, למען הוציאת לעם ה' את דרכם אל הקודש; ובמדר שהורונו הכמינו
ז"ל בספרי פ' ראה: -

לשכנו תדרשו - דרוש ע"פ נביא, יכול המהין עד שיאמר לך נביא, ת"ל
לשכנו תדרשו ובאת שמה; דרוש, ו(אפה) מוצא ואח"כ יאמר לך נביא.

בכל הכבוד

מדינת ישראל

הדריכל יועץ לשר הדתות
(ירושלים)

משרד הדתות

רחוב יפו 30
טלפון 28371
ירושלים

תאריך: ב"ה, ירושלים, יא' כסלו תשל"ב
20.11.71

מספר:

פגישת עם מרופ' גדליה ווייסמן

תנדון: בדוקה יציבות תוספת הר הבית

ה/36/14/51

1. בהתאם לסניתי מיום "הכין מרופ' ווייסמן הצעה למתקן קירור תוספין באמצעות מודלים.

מרופ' ווייסמן מציע סתקד במקומה של שנתיים, והקצב כולל של - 21,000 ל.

2. מדידת ביאודיזיות:

לענין עובי החומה, כל זמן שאין אפשרות לנודא את עובי הקירור ע"י חלירה מבטוחה, או קדוח יתלום (ראו הצעה השנייה בענין), קיימת אפשרות לבדיקה ביאודיזית ע"י מכשירים אלקטרוניים אשר יתנו מדידה מקורבת, כמנאי של אפשרות בדוקה שוטפת.

לצורך זה יש להקים פברטיס זמניים בנקודות עבודה מראש. מרופ' ווייסמן מבטיח הצעה מעטית לבדיקה זו, כולל הקצב. הבדיקה למי מודלים היא היאודיזית בלבד, כל זמן שלא יספקו במדידת מקומיים ומסודרים.

3. מדידת ביאודיזיות (לענין שני אמצעי מסובב החומה): המדידה תבוצע לפני כשנתיים, נעשו מדידות מראש של סכנה ביה הרין הרכבי. נקודת מוצא זו נודעה, ראין טעה לבדיקה חוזרת במקום זה. כבדי לעבוד מעקב אחרי מצב החומה והמדידה מוקדמת, יש לקבוע קו בדוקה ראשי (כגון, קצה הדוכס החדרי מכל הכותל והחומה העיר לדרום). מרופ' ווייסמן הבטיח הצעה מעטית והקציבות למדידה זה.

4. עקב לבון הרעיונות לעצוב אזור הכותל במסגרת דורס הסכנים (שנכבד - ספדי - אחרונסון וכו') יש הליכה יחד בבדיקת תוציבה ובטוח השוכות קונקרטיות לאפשרות מכון שונות. בעטתי, על כן, מרופ' ווייסמן לרכז את האפשרויות לבדיקה אלו בהתאם להצעה ה"ל (1 - 3) הור סתן עדיפות לשטוח מעטיות ויעילות.

5. ספחתי למרופ' ווייסמן פרטים על הסקר המכון רחבת הכותל ועל התכנות לצורה המכון אב לאיזוד הכותל, פכורה המורה במדידת דועץ ליציבות לבטוחה שונות שהתעוררה עם בחינה האפשרויות השונות לעצוב הרחבה. מרופ' ווייסמן וגדור סכמות כהסכפון יחייב סכנים לעמוד לרשות הסככנים כדועקים, כמנאי שיקבץ סכונט בכיר, שתראו קבוע לצורה, אשר יקרים את הקטר עם הדועקים התנודיים, יתכנן את הפרטים הקונסטרוקטיביים ורצפת על בצועת המכון.

העתיק: מרופ' דר' ז. ורמתי

מנכ"ל קיסין
מנכ"ל יניב
מנכ"ל ג'א

REPORT OF THE

Handwritten signature

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

REPORT OF THE

15/14/ 36/ה

ב"ה ירושלים, ב' בניסן תשל"ב
17 במרס 1972

לכבוד

הרב משה מנל, יו"ר

המזכירות

ת.ד. 14132

ירושלים

א.ג.י.

הריני לאשר קבלת מכתבך וכל החומר שצורף אליו מיום

כ"ה אדר ש"ז.

החומר יובא לעיון השר.

בברכה,

נאכ רוזנברג

דוד השר

אל הר ה'

המועצה הצבורית למען עבודת הקדש בהר הבית

תר. 14132, ירושלים העתיקה. טל 88466-02

בית כ"ח אדר, תשל"ב.

לכבוד

שר הדתות ד"ר זרח ורהפטיג

משרד הדתות

ירושלים ת"ו

כבוד השר,

בעקבות פגישתנו מאתמול, כ"ז אדר ש"ז, פנינו בבקשה
כי תשלחת מטעמנו תביא דבריה בפני ועדת השרים
לענין ירושלים.

בפגישתנו עם כב' השר, שמתכו להוודע על גישתו החיובית
העקרונית אודות זכויות ומעמד יהודי בהר הבית, בהווה
ובעתיד.

אנו מבקשים את כל תמיכתך האפשרית בענין קדוש זה,
הן בוועדת השרים והן במוסדות הסמסלה והכנסת.

בכבוד רב
הרב משה סגל

אל הר ה'

המועצה הצבורית למען עבודת הקדש בהר הבית

ת.ר. 14132, ירושלים העתיקה, טל' 02'88400

ב"ה כ"ז אדר, תשל"ב

לכבוד

כבוד ראש הממשלה הגברת גולדה מאיר

יו"ר ועדת השרים לענין ירושלים

הקריה, ירושלים ת"פ

גברת מאיר הנכבדה,

חוגים יהודיים ורחבים מודאגים נוכח התבטאויות רשמיות, החוזרות ונשנות לאחרונה, אודות מעמדו ועתידו של הר-הבית.

בוודאי אין צורך להזכיר, שהכותל המערבי אינו אלא קיר היסודי של הר הקודש וטכאן קדושת הכותל, עיקר הקדושה הדתית, ההלכתית וההיסטורית היא בהר המורי עצמו.

קשה להעלות על הדעת שאחרי "הר הבית בידי" הדורסני של כ"ה באייר תשכ"ז ידובר עתה על החזרת ההר לריבונות ערבית או מוסלמית.

כלי לפגוע במנהגייהם ובתפילותיהם של האפיפי הייחוד המוסלמיים, "כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים", בוודאי יש להבטיח בראשונה את הזכות ההיסטורית ומעמדם הדתי של היהודים בהר הבית.

הגנו מבקשים שיאופשר למשלחת מטעמנו להופיע לפני ראש הממשלה וועדת השרים לענין ירושלים ולהביע עמדת חוגים רחבים בעם בנושא נשגב זה, שרשיו עמוקים בהיסטוריה ובמסורת היהודית.

בכבוד רב וכבירה

הרב משה סגל
יו"ר המזכירות

העתק: מ"מ יו"ר הועדה - השר י.ש.שפירא

שר הדתות הממונה על המקומות הקדושים.

חברי ועדת השרים לענין ירושלים.

אל הר הבית

(ש.ג.) אל הר ה"י — זהו השם בו נהגה לבנות עצמה
המועצה הציבורית לפני עבודת הקודש בהר הבית.
מועצה זו שוקעת על חבנית הינוכית שבמקדש העצ
יהודי והר הבית המקדש וכו'. בין השאר שוקלים חברי
המועצה. שאחריהם מהם בתנודרים בירוסלים העתיקה.
הכנת המכיר לרבעות. סיפרא לעין בחדש באיסור שהוטל
בשעתו על חנוכה לכל שבת הר הבית. לדעתם יש חלי
קים על הר הבית בהם אפשר לשוטט. כן יש ברצתם לקיים
ימיציון בהם וישטטו הרצאת הלכות. מהשבתות ואף
היטטוריות וארכיאולוגיות בטי בניסמבא.

ידיד אהוב

א. י. יאסון, י"ט תשרי, ת"ש

אל הר ה'

מצב ציבורית למען עבודת הקדש בהר הבית

תל אביב, ירושלים העתיקה, טל 88446

בית

הכשרתם בבית ספר זה

הכניסה להר הבית — וההלכה

כ גם רבנים ארצי לדיון בשאלת התרת הכניסה להר הבית לפי ההלכה — עומד להתקיים בקרוב, ביוזמת כמה רבנים ואישי ציבור, הנורסים כי גם בזמן הזה יש לקיים את המצוות של „שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך... בסנייתם של הרב שגרא פייכל פראנק, רבה של שכונת ימין-ימנה בירושלים, הרב דוד שלום, רבה של נתניה והרב מרדכי הכהן כמיסרד הדתות, אל רבני הארץ באמר בין היתר: „דורגו, שוכה להוות בניכוש הר הבית מיד צד ואוייב במלחמה ששת הר ימים, טרם זכה, לצערנו, להעריך את המאורע הכביר הזה, הר הבית, שנכבש בידי צה"ל, טרם נגאל מבחינה רוחנית, שדנו תכליתו עינינו כי צמותו להסתחות ולטפוח שיחנו במקום הגדול והקדוש הנקרא שכו עליו, ואין אנו יכולים לעלות ולראות כסני הודעת הרבנות הראשית לישראל, לו ישבו הרבנים — נאמר בסנה — ושינו כסוגיא זו לארכה לרחבה ולעומק, היכן אסור להיכנס בוודאי ומהיכן יש לאסור

מבזם ספק, והיו תותמים תחומין עד היכן וכיצד מותר להכנס ללא כל חשש, אז כל בית ישראל היה נשען על הוראתם. אמנם, לצערנו, הרבנות הראשית לישראל אסרה הכניסה לכל שטח הר הבית גם למקומות שאליבא דכולי עלמא הכניסה מותרת כיום, זאת בלי לתת הסבר לדבריהם, וזוהי גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה מרוב חשק לחנות בקודש.

שרר המצרייר

הצרייר

שאלתא בקשר לתפילה על הר הבית

באת סופרו המרומננורי
של "הארץ"

תפילה בציבור על הר הבית אשר
רה, ולכאורה עבירה — מטעמי מ'
תשובת שר המשטרה, מר א. ששון
אחמול בכנסת, על שאלתא של
הה"כ א. שוטסק (המרכז החופשי).
בעל השאלתא קבל על כך ששוט'
רים המריעו לקבוצת צעירים יותר
דום (11 במספר) אשר ערכו תפיל'
לה בציבור על הר הבית.

מר שוטסק לא הסתפק בהסבר
השר, והציג שאלה עקרוניות:
האם כבוד השר חשוב, כי גם
בשעה שאין במקום תפילה של הר'
מוסלמים אמור יהא ליהודים להת'
מלל על הר הבית? תפילה קטור
בשוכה שזה קרה בזמן התפילה.
האם יתן אדוני הוראות כאלה גם
שלא בזמן התפילה של המוסלמים?
על כך השיב מר ששון: "שאלה זו
אינה נוגעת לשאלתא".

תשובה לשאלתא בעניין מניעת תפילה בהר הבית בחוהמ"ס

על שום מה מנעו שיטרי ישראל
מיהודים שרצו להתפלל בחול ה'
מועד טובות על הר הבית? — שאי'
לתא זו הוצגה לשר המשטרה על
ידי הה"כ א. שוטסק (המרכז ה'
חופשי).

שר המשטרה, א. ששון, אמר כי
הופעתם של המוסלמים היהודים
ברחבת המסגדים עוררה את רגזם
של הנאספים במקום ורק התערבותו
המהירה והשקולה של רס"ל מזרחי
מנעה הפרת סדר רצינית, שעלולה
היתה להיגרם בקטטה בין יהודים
וערבים.

שר המשטרה הוסיף כי לאחראי
על גקורת המשטרה בהר הבית
ניתנו הוראות מפורטות שלא לאפי'
שר ליהודים תפילה ברחבת הר'
הבית, בכדי לא לחבוט להתנגשות
ולהפרת הסדר הציבורי. הוראות אלו
הוצגו על פי חוק.

ישראל תהיה מוכנה להעניק לפרדן "מעמד דתי" בירושלים

המנהל הכללי של המועצה הלאומית, ד"ר יוסף קאסר, הודיע היום כי הוא יצא למסע ביקור בירושלים, כדי להסביר לרשויות המקומיות את חשיבותה של ירושלים כעיר קדושה לכל העמים. קאסר ידבר עם ראשי הרשויות, וינסה להשיג הסכם על מעמד דתי לירושלים, שיהיה כפוף למעמד דתה של ירושלים.

סירחאן דהה הצעות של פרקליטים חשובים

הפרקליט הכללי, ד"ר יוסף קאסר, הודיע היום כי הוא יצא למסע ביקור בירושלים, כדי להסביר לרשויות המקומיות את חשיבותה של ירושלים כעיר קדושה לכל העמים. קאסר ידבר עם ראשי הרשויות, וינסה להשיג הסכם על מעמד דתי לירושלים, שיהיה כפוף למעמד דתה של ירושלים.

ביקש לעבוד ב"קול ישראל" וירד לברית המועצות

המנהל הכללי של המועצה הלאומית, ד"ר יוסף קאסר, הודיע היום כי הוא יצא למסע ביקור בירושלים, כדי להסביר לרשויות המקומיות את חשיבותה של ירושלים כעיר קדושה לכל העמים. קאסר ידבר עם ראשי הרשויות, וינסה להשיג הסכם על מעמד דתי לירושלים, שיהיה כפוף למעמד דתה של ירושלים.

תצוגות האופנה

התצוגות האופנה, שהתקיימו בירושלים, זכו להצלחה רבה. המבקרים נהנו מההצגות, וקנו מספר רב של בגדים.

המסעות

המסעות, שהתקיימו בירושלים, זכו להצלחה רבה. המבקרים נהנו מההצגות, וקנו מספר רב של בגדים.

המועצה המוסלמית מגנה ההחלטה על פתיחת הר הבית למבקרים

מקור מוסלמי: הנוסח החריף — בגלל דברי דיין

למנ"כ
24/10/69

זאת יעזר המוגרבים ושני בתי הספר
(אל-תוניסיה ואל-מסריה) והחשירות
בקרבת המיסגד. הן שטרפו לקבלת
ההחלטה על כניסתם הזמנית של הדי
שורים בפני המסגדים.

המועצה הודיעה ובזרימה כי היא
רוצה עצמה באופן בלעדי כבעלת
הזכות לפתוח או לסגור את המסגדים
על פי רגשות המוסלמים ואינטרסים
שלחם וזו היא פנימה כמאבק של
כלל הערבים והמוסלמים בארצותיהם
הם. המועצה אומרת כי טענת הדי
שורים הישראלית בדבר סכאסות קה
אין לה בסיס בפנימויות ולא ברוח
סיריה של מאות שנים. עד הניבויים.
המועצה מאשרת בניגוד ההחלטה
הישראלית והמסגרים. כי המועצה הדי
מוסלמית אינה מחתרת על זכויות
המוסלמים המלאות. קשהא מריפה
קולה בתלונות לערבים. למוסלמים
ולמסגרים הבין לאומי עוד תקשנות
וזקת נאלי.

בגלל דברי דיין.

מוסר. הארץ בירושלים אר
כל כי מקור מוסלמי רם דרג
אמר שהנוסח החריף של גילוי
הדעת הישען סבריו של הר
הביתחן שבמסגד לאחר כפני
הלי המאבק על החלטה הדי
מסגלה לפתוח את שער הר
הבית אמר (לדברי המקור) כי
הנערים על הירדן פתוחים כי
פני כל המוסד בפני ביצות
החלטה המוסלמית.
המקור אמר כי הבדי המועצה הדי
מוסלמית. אשר כפניו על הדבר. הר
בישו הבה לתחפור בנוסח גילוי הדי
דעת. בעיקר מאחר שהרחוב המוס
למי קיימת הרעבה כי המועצה אינה
צריכה די לטעירה על זכויות המוס
למים.

מתגבשת עמדה במפד-ל:

מו"מ עם המערר

וכיפני אותה בכוח ומסגרים לחזור
בהם מתחלפת המועצה לרצון הדי
קטילית הבין לאומית ומוסדות הארץ.
היו צריכים לכבד ולשמור את רגשות
בני הדתות המונותאיסטיות. ובמקום
זאת פגעו במקומות הקדושים לאי
לאם ובנקודות הקדושה ביותר ילה.
הם לא התחשבו כחלילה לארץ כי אם
תרחיקו לכת עד כדי שליטה לדברים
הקדושים ולפניעת בחופט הפירלתי
לא נישתה לטעון בנימה

המועצה המוסלמית אומרת כי היא
לא נישתה לטעון בוסן מהחשבים כני
סת מבקרים לאמוסלמים להר הבית.
אבל הנטיבות המכאיבות המסתבר
דיות שאפני את סריפת המסגד.
והמשיכות לסגור ולהביא הסיבה
בקרוב המוסלמים נוכח המרעת מפת

באת מוסר. הארץ. בירושלים

בגילוי דעת חריף יצאה אהבול
המועצה המוסלמית. המגנה בכל כי
חזי את החלטה המוסלמית על פתי
הער סגור של איוור הר הבית
למבקרים יוגרים ואחרים דרך שער
המוסגרים.

גילוי הדעת של המועצה אומר כי
כל חצר אחרים אליסרף (היא הר
הבית) היא מסגד. כולה מוסלמית.
כולה רכוש המוסלמים באופן בלעדי
על פי חוקי המוסים המאבק ואין זה
פוכיתו של כובש. חוק יחיה כאמר
יחיה ובעל נטיות המגרות כלסוע
לפגוע בזכויות אלה. גילוי הדעת
ממשיך ואומר כי המוסלמיות הדי
ראלים אשר כבשו את ירושלים בכוח

השוטרים קיבלו הוראה: אין להתיר תפילת יהודים בהר הבית

לשון

מאת סופר, דבר-בירושלים

מפקד משטרת ישראל סג'ניצב ד. כראלי, אשר אמר בתישובתו על שאלתו, כי לשוטרים המוצבים בתחנת המשטרה על הר הבית ניתנה הוראה ספורטת לא להתיר במקום תפילה של יהודים כדי לא לגרום להפרעת הסדר הציבורי.

סיקו להניח לתפילה. בזמני של חול המועד.

בימים האחרונים עלו מספר קבוצות של מתפללים דרך שער המונזרים אל הר הבית. כדי ליתפלל במקום. הם נדחקו על ידי המשטרה.

שלשום עלתה להר הבית קבוצה של כעשרה מתפללים ערבים כדי ליתות וערכה עם תפילה חודי המועד פסח. בשלשום הניחו הר שוטרים שסיירו את המתפללים בין המתפללים היה דיר ישראל אלוד.

אחמול בבוקר טוב עלתה דרך שער המונזרים קבוצה של 22 מתפללים להר הבית. לפני שהגיעו לו המקום. הלכו המתפללים את נעלותם וסבלו את רגליהם במים והתקדמו בנתיב שלדעתם מותר לשי החלכה. הוטר המושלטי של מסגר. אליאקבה, שהבחין בהם כימר להוציק את השוטרים הב' מונים של שמירת הר הבית. המתפללים נעצרו לבקשות ה' שוטרים והתפזרו עוד לפני שהס'

לעבוד

משה | בעת הרצאתו באוניברסיטה

תגובות צריך להיות בתחלה
סואן והיא צעירה להתגבר
לנשים חלוקות אבל אני אי
נני רואה בסואן את קו חי
בכל ביטוי לבין עצמי, די
כסוגי גם חברי בסטלה, מה
שעשיתי עד עתה היה לברר
את התנאים שהועשו והועלו
עליי מאדאם, האם המשיכי
לה צריכה להיות בטבעי? אי
איונה בוחנת את התנאים?
מה פסול יש בכחיתת התעצות
והתנאים? לראבנני התנאים
הם כאלה שאיננו יכולים ל
בטלם, אך אין לומר שאיננו
בגלים וחלשה בכך שאיננו
במצבים לקבל את התנאים.
האם נתנו למצבים מקדמה
כלשהי או להפסדנו כשנו
אחר די.

המחשבות הדומות

נראים אחרים שעליהם די
בר בר דין חיי:

העמדת כלפי המעצמות
הרושית במצרים: יש להפגש
בכל המספר להתנגשות אם
המחשבות הרושית במצרים, חיי
הן רק תקרית אחת בעולמי
ערך, לפני כניסת חשכם המשי
הם תאם לתקופה איננו בטוח
שהדבר יהיה ניתן גם בעתיד,
אבל זו צריכה להיות מסיבתנו
שוב עשיתי שטאטנו לחכמה
מהתנגשות אחת, אני אינני
מספיק על הרושית, העניי
חושב שהתנגשות עם וי
סימו לבריאותנו, כפי שאיננו
בסדר שהתנגשות מתקיימת
במיסים רושית במצרים חיי
ליטה את מעצמי הבטחוני
בכלל או את מעצמי בתחלה
סואן.

המדיניות כלפי אנשים:
יש להגיע להבנה ולהבדלות
ולחשיב המיכית מדיניות וכלי
כלית וכן אספקת ציוד וטקס.
יש להאזין להבנה בטובות
אמריקנית לחיזוק ביטוי לבין
העברים למען קודם השלום.

ביית עובדות עם אני
חיי: איננו חושב שאנשים
הרעה בכך שהיה סיבות, חי
ראשונה, היא לא תרצה לקבל
על עצמה ההחליות נוספות.
ובצדק לא כאלה העמלות
לחיות כרונות בכלחמה, די
שנית, איננו חושב שאנשים
תרצה להוסיף באופן מוחלט
כעז נגד כל המדיניות הערי
ביות, גם לי היה לנו חשם
מה עם אנשים - למה?

סולטנים, אך מה חשיר לכך
לסאראי'אסיה?

לבוש חולצה לבנה, שטרי
חליה מקפולים, ספר מי דין,
כעל במת אולם, בגיני האר
סחי, שחית מלא במת לפת
את המציות המרכזיות העוסי
דוח בפני ישראל בתחום חי
בטחוני, תור התייחסות ל, סדי
הפסי' לנעשה במורחיתתיו:
מדיניות ערב, בריה'ס וארה"ב,
אשר למדיניות ערב אשר בר
דין: איננו סבור שהעברים
נוטים כיום להסכם שלום יי
תר מאשר לפני מתחית השנה
או אף יותר מכך. הרוח ה
מדינית במגמות הערביות נוטה
יותר לחידוש המלחמה מאשר
לסיום המלחמה, והלחוא יי
היות יכול לומר החיפ'.

יש לזרם כל המדין הלכי

אשר לסיכויי השלום, אי
לסיכויים להשגת סדרים חלי
קיים עם מצרים, אשר שר חי
במחשבות: אם אי אפשר לי
השיג בשלב ראשון הסכם
שלום מלא, יש לקדם כל המדי
חלקי, אם הוא עשוי לקדם את
השלום רעונה על תנאי. אם
יהיה הסדר חלקי, עם אלכסי
יום של שלום קבץ - הסדר
חלקי המוביל למראת שלום
- חיי שאנשים למסירה, חיי
חי מספר שלום קבץ שישנם
בבת אחת, אבל לא אראה
בכך פגם אם השלום יושג
בשנים שלוחות שלבים, בכל
סקום, הסכם המוביל הוא חי
לגבי ההסדר החלקי בתחלה
סואן קיים פער, בין ישראל
ומצרים, שאיננו קטן מן המדי
לגבי השנה הסדר שלום כולל.
אשר למדיניות אחרות - כמו
ירדן ומצרים - אין בר דין
רואה עתה סיכויים להשגת
הסדר חלקי.

בעניין זה דחה סר דין
בתקופות את ההאשמות -
שהלקו הישטעו עליו עור
ויאצן - כי יש, כרסומי
במסגרת המדינית של ישראל
לכל המסדר עם מצרים, אל
מה אני יושבים כיום? וי
הקיסר די, שאל סר דין וי
המשיך: במה אפשר לנחות
סיכום של חולצה או תרתי
עז, במסגרת המדינית או בכו
הסיון שחיל מחוק? אני
מזכיר להסדר חלקי בחנאי
שהיה זה הסדר המוביל לפי
ראת שלום, אך מי מאשר כי

האם באסרו כי, קל להביא
לביטולה, ואפשר לעשות זאת
תוך 24 שעות, אך המציה
היא למסור על הספקת האש
ולמכשיר בהתבצרות.

עמדת סואן

היא רב מדינת האויבים

בתשובה על שאלת אחד חי
מסורגנים, שביקש לדעת מדוע
ססו המעצמה והחיל, בתקופת
מלחמת העצמה, מן העקרונ
להעביר את המלחמה אל סבת
האויב, אשר סר דין: לי
לדעתי תגלה סואן היא לב
מדינת האויב, לבוא ולומר
כי המערכה בסואן איננה
מערכה בתוך שטח האויב -
זה משחו מרענן כאר, המלי
המה כיום מנהלה בסטה
האויב, סר דין היום כי
סואל, מפעילי הא הסודותנים
של סחיל, ואז אשר לו: אהה,
יכול לעשות תנועות עם חודים
והרגילים, לדעתי תגלה סואן
היא שטח האויב, ולא קיבל
חי על עצמי לקבל את דעתו
של עוד וויצמן, זהו המסק
המרוקם ביותר מוכרח המדינה
שעליל נלחם בו אי"שעם.

שואל אחד ביקש סר דין
להגיב על שגגותיו של עוד
ויצמן כי הוא מגלה דוח
בתוכניתו ולכן עליו להתח
סר, וחי בדבריו כתגולות סרי
ריות המצביעות על הישר עקי
ביות.

דין: תן לי דוגמה של
חוסר עקביות?

המסודות: בוסנו אסרת סר
אחה טוכן סדנא ירדני יוגף
בעל מסגרי העירייהעזית, וי
כעז שני אחה טוכן שארסי
אישיית ללא שלום עדישה על
שלום ללא שארסי?

דין: אישה חוסר העקי
ביות? לא אראה בזה חורבן
אם למסגרים בעיר העתיקה
יהיה סטטוס דומה לזה של
קונסטנטינו או של בנסית חי
קבר הקדוש, איננו רואה סר
כה שבמסגרת מדינת ישראל
ירבונות לא יתנו סטטוס כזה
למקום הקדוש ביותר של חי

Handwritten note with date 15/6/79 and other illegible text.

המקומות המקודשים

לדברי הסופר הצרפתי של "הארץ" פיוס ר' בניסן חציוס סר החזק סר חכן לעתונאי חור ב. ספר "רשימות פשוטות" להסדר עם חוסין סלך יורקן וביניהם. מעמד מיוחד למקומות ה"מקודשים" למסלמים.

אם אכן נכונה ידיעה זו, באיזה מקומות קודש למסלמים מדובר? אם לנבירטוסא, נחא, אך אם כן לכיפת הסלע ולאל-אקסא שבירושלים. הן ידוע לשון החזק שאלה נמנות על הר הבית. דהיינו, על סוקה הקדושה ליהדות בראש וראשונה. גם מבחינת זמן הלוח הקדושה וגם מבחינת חוקי פה.

המסורת המוסלמית עצמה מודה בפירוש בראשונות הקדושה היהודית שבחר הבית הן על ידי האבות ה"מוסלמים" של בית המקדש ועל בוניו דוד ושלמה הן על ידי עצם בחירת המקום למסגד מרכזי להם וביניהם את כיפת הסלע של אבן הסהירה. ה"אחא סמרו" — כפי הקורן — בכבוד חורר במסגד שנות גלותו.

לא נדע כעת כיצד חוסר החזרת הפיקדון לבעליה, אין אנו מעלים כעת על דעתנו סילוק המסגדים על כל מינם אי-אפשר לדבר על. משמר מיוחד למלך מוסלמי בהר הבית, ובו, כוסן למנוע מעמד כזה מנאמני הרע היהודית. אין מסכות אף לי-טנדי אחר. דהי או חילוני. להכריז על ויתור והסתלקות ממרכז קדוש תנן — ולו אף ויתור והסתלקות וס' נלח. וכל זאת, נוסף על חסכו הס' דמי סביציות מובלעת מדיניות כי ססח ריכוזי. לסרגו בדורנו סמכו לעצת כאלו הן מוקד הסידי של סס' סוכים. חתירות וסגנת מלחמה. וכוננו למקומות קודש. ארץ ישראל כולה היא ארץ קודש לנו.

מנהג בן ישר

מסאות יצחק

טייטס: הסכם גבולות
הושג בין ישראל וירדן

ירדן וישראל הגיעו להסכם — שעריין רחוק מלחיות טיט — לספר את הגרע המערבית, במסגרת הסדר שלום, ולאפשר לישראל לקיים רישיון סבוציים מראשית לאורך נהר הירדן, להגנת גבולה — מישר השכונות האמריקני "טייטס".

טייטס כותב כי לסן הפגישות של חוסין ואלון, במסגרת חונה, נערכו לפחות שש פגישות בדרך נסוך יותר, במגישות אלו הותנה ההסדר האפשרי. לפיו — * לא חוקם מדינה שלטונית נפרדת; חוסין הגדה המערבית ימשיכו להיות אורחי ירדן ותחיה להם גישה לגדה המזרחית דרך פרודור שיוקם ביריחו.

* הגבול בין ישראל לירדן ישתנה שני סיגויים ועיירים: מובלעת לטרון תיסגר לישראל וכל הקבל ישראל שטח קטן באזור כפר עציון.

* ירושלים תישאר עיר ישראלית, אך ערביי ירושלים וישראל אורחים ירדניים ותחיה להם מועצת עיר, קודש המוסלמים בירושלים וזכו במעמד אקסטרטוריאלי תחת דגל ירדן.

(מסיא)

25-
2%
that
Pads
liate-
tuh-
golia,
ins of
which
1-mile
1. But
even
inven-
ve to
into

Tan-
pro-
oring
issile-
BMs?
ulties
lding
igtzu,
near
Chi-
Then
cided
cheap
/adi-
ld be
think
e Us-
CBMs
ICBM
cred-
1 has
U.S.
If an
this
efore
mis-

Chi-
ested
issile
1 an-
s be-
icans
t ex-
1a is
Sovi-
e on
lites,
and
at a
Pe-
cing
ime,
port
ork-
TU-
from
be-
split)
clear

JORDAN'S KING HUSSEIN
Dickering for a bank.

MIDDLE EAST Inching Closer to Peace

Once again the Middle East approaches a dangerous deadline. The latest cease-fire between Egypt and Israel ends at midnight next Sunday. With an eye on the calendar, and with an aim toward keeping negotiations going, Israel last week presented United Nations Mediator Gunnar Jarring with its response to Egypt's recent peace proposals. The Israelis welcomed Cairo's apparent willingness to conclude a "peace agreement" of some sort, and stated their willingness to pull back to "secure and agreed boundaries." At the same time, however, Israel re-emphasized that it does not intend to give up all the territory captured in the 1967 war.

Eventually, the crucial question will come to this: exactly how much territory does Israel intend to surrender? Arab negotiators say, largely for public consumption, that every acre must be returned. On the other hand, Israel's Premier Golda Meir drew some pretty specific lines during a women's Zionist meeting in Tel Aviv last week, indicating that her country aims to retain some key areas. "The Americans know very well how much we can concede," said Mrs. Meir. "They know we cannot concede the Golan Heights, East Jerusalem or Sharm el Sheikh."

Face to Face. So much for the public posturing. Behind the scenes, more substantive negotiations are under way—and peace in the Middle East may be a few inches closer than it has sometimes seemed. The negotiations grew out of the face-to-face meeting four months ago between Jordan's King Hussein and Israel's Deputy Premier Yigal Allon in a parked automobile on the border between the two nations (TIME, Nov. 23). Since then, subordinates have held as many as half a dozen meetings, out of which have come the outlines of a possible settlement. Jordan will not move publicly before Egypt, of course, but TIME has learned that these essentials have,

ISRAEL'S GOLDA MEIR
Drawing some lines.

very tentatively, been agreed upon:

► Jordan would accept the Allon plan, under which the West Bank will be demilitarized, and Israel would keep a strip of fortified settlements along the Jordan River to safeguard its borders. There would be no separate Palestinian state, but the people of the West Bank would retain their Jordanian citizenship and they would have access to the East Bank by means of a corridor at Jericho between the Israeli border settlements.

► The border between countries would be changed in two minor ways. The Latrun salient, a bit of Jordanian land that juts into Israel at the Trappist monastery of Latrun on the road to Jerusalem, would be given to Israel. So would a small chunk of land farther south in the Kfar Etzion area.

► Jerusalem would remain an Israeli city. But Jerusalem Arabs would keep their Jordanian citizenship, and would have a separate city council with a voice in municipal affairs. Moslem holy places in Jerusalem would be granted extraterritorial status by the Israelis, and King Hussein would fly the Jordanian flag over them.

These plans, to be sure, have not been finally ratified. Jordan may have many second thoughts, since the terms generally appear to benefit the Israelis. But there are also aspects to please Jordan, which would control the West Bank and Arab shrines in Jerusalem. The Palestinian guerrillas in Jordan will certainly oppose the plans violently. But Hussein is in a position to bring the fedayeen to heel whenever he wants to; since his army roundly defeated them last fall, the guerrillas have been staggering.

Within the Israeli government the only dissent would come from three Cabinet ministers (out of 18) who belong to the National Religious Party and are unwilling to return the West Bank to Jordan; to them, it is part of the biblical homeland. But they will be easily outvoted by Premier Golda Meir's Labor ministers, who consider the proposed Jordanian settlement to be as equitable as any.

בבית, 1525

עובדות היסטוריות מאשרות

הרמב"ם התפלל על הר הבית

מאת משה אישון

...והרשו לישראל לבוא אל הבית ולבנות בו בית תפילה ומדרש, והיו כל גלויות ישראל הקרובים אל הבית קולים אליו בחגים ובמועדים ומתמיד ליום בתוכו ומעמידים תפילות כנגד המזרח ומזרחית, ועל מנהג זה נהגו כל ימי מלכות יסמאעאל..."

פרופסור בנימין דינור (דינבורג) מתייחס במחקרו המקיף (ציון ב' עמ' 33) לכתיבתו הנ"ל של ר' אברהם ב"ר יהיא ומדגיש: "אם נציין ונכתוב, נמצא כמה עדויות חשובות המאשרות את סיפורו של בית התפילה ומדרש לישראל על הר-הבית". מוסף פרופסור דינור: "מקומו של בית התפילה זה היה מסביב לכותל המערבי, על יד שער הפלשת, או דרומה קצת. הכותל המערבי שימש בתור עמוד (מזרח) לפתחלים שהיו נכנסים להר-הבית לשם תפילה ומדרש... הבית הזה נבנה בימי עמר והיה ברשות הגמורא של היהודים עד ימי החליף אל-אמין..."

מותר להיכנס להר-הבית

עליית יהודים להר-הבית נמשכה גם בתקופות מאוחרות יותר. מעיד על כך הרדב"א, שהי בירושלים לפני כחמש מאות שנה לערך, בצינו: "למנהג שנהגו כל העולם לעלות באותם עליות להר-הבית ולא שבעו ולא ראונו מי שיתא בידם..."

יוצא אומא, כי עליית יהודים על הר-הבית לא נפסקה עם תורבנו של הבית השני ולא לפי קביעתו ההיסטורית של הקאדיר הירושלמי לפני אלף ארבע מאות שנה, אלא אסילו בתקופות מאוחרות יותר עלו יהודים להר, בנו בית-כנסת, ערכו תפילות כשלנגד עיניהם ההבטחה השמימית, והביאותים אל הר קדשי ושמתחים בבית תפילתי... כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים..."

עד כאן העובדות ההיסטוריות. לא הבאנו את הקביעות ההלכתיות, אם כי גם לכן מתייחסים החוקרים. אחד מהם אומר, כי הרמב"ם בעלותו להר-הבית סבר כראידי ורק בתקופה מאוחרת יותר הגיע למסקנה שאין לעלות להר.

חוקר אחר בדעה שחרמב"ם לא אמר מעולם העליה להר-הבית. הוא מסתמך על קביעתו בחלוקת ביאת המקדש סוף ג' הלכה ד': "מטא מת ואסילו חמת עצמו מותר להיכנס להר הבית שנאמר ויקח משה את עצמות יוסף עמו במתנה הלויה..."

אך אנחנו לא באנו להביע דעות הלכתיות. עושה זאת בהרחבה הרב הראשי לצה"ל אלוף הרב שלמה גורן במחקר הלכתי-היסטורי מקיף שהכין על נושא זה. חלק ניכר מהמובאות שהבאנו לעיל שאולים ממחקר זה.

הסתפקנו בשיבדות ההיסטוריות שיש בהן. כדי להרוס את כל הבניין שבנה הקאדיר הירושלמי לפני כאילו מות 1400 שנה לא עלו יהודים להר, כן יש בדברים כדי לסתור את דברי אלה אשר גירשו ונשחחו מהחוקה של המשלמים על הר-הבית. עובדות היסטוריות מוכיחות: יהודים עלו להר-הבית, הם אף בנו בית-כנסת על גבי הר המקודש לנו על-ידי אבות האומה, ואת חייבים לדעת, בעת הדיכוי המשולש המתנהל כעת סביב הר-הבית — הדיכוי ההלכתי, הדיכוי ההיסטורי והדיכוי המדיני. אל יתעלמו מעובדות יסוד בעת דיונים מעשיים על מקומו, מעמדו ושייכותו של הר-הבית לעם ישראל!

הוויכוח הגדול סביב הר-הבית נמשך גם השבוע. דעות מדעות שונות הושמעו בנושא זה. אולם, אם בשבוע שעבר היו שסברו, כי אין מקום לעורר נושא זה הטומן בחובו "חומר נפץ", הרי בעקבות תביעתו של הקאדיר הירושלמי שהופנתה ליהודים כי עליהם "להיכנע", חלה תפנית רצינית בדעת הקהל.

כל מי שרש יהודי-לאומי באפו התקומם נגד דבריו השטנה של הקאדיר אשר הטיף ליהודים לקבל עליהם את "גור דין ההיסטוריה".

מעניין שקביעתו ההיסטורית של הקאדיר אינה תואמת כלל וכלל אסימיות היסטוריות. מסתבר שטאז חורבן הבית, לפני כאלפים שנה, נהגו יהודים לעלות להר-הבית ולערוך מעל רום ההרים את תפילותיהם לאבינו שבשמים. יתר על כן, עובדות מוכחות שאף נבנה בית-כנסת על הר-הבית ששימש משך שנים מרכז לתפילה ולהשכלה ארץ ישראל וליהודים בארצות הסמוכות.

"ביום שלישי בשבת, ארבעה ימים לורה מריחשוון שנת העשרים ושש ליצירתה (12.10.1165) יצאנו מן העיר לירושלים תחת סכנה ונכנסתי לבית הגדול והקדוש והתפללתי בו ביום חמישי, ששה ימים לאחר מריחשוון..." — כך נאמר באמרו של הרמב"ם הנפוסת בספר תורים, סגורת תשובה פ"ג, המתארת את התפילה קד הר-הבית שנקראה על-ידי הנשיא הגדול.

חוקרים ורשמי דברי ימי ישראל הודקו לאגרת זו, כדי להוכיח שאכן נהגו יהודים להתפלל על הר-הבית. היא מצוטטת בין היתר במחקריות של הפרופ' בנימין דינור (דינבורג) מי שהיה שר החינוך וההרבות בממשלת ישראל וכן על ידי י. י. יחזקאל שנתפרסמו לפני כארבעים שנה בקובץ "ציון המקדש לחקר שהיטות א"י".

הוקם בית-כנסת על הר-הבית

הרי כמה מובאות מתוך מאמרו של י. י. יחזקאל "ציון סוף ג' תרפ"ט). אנו קוראים: "ברור בתחלת ונעלה מכל ספק שאבותינו עד ימי הרמב"ם ויל ועד בכלל היו נכנסים להר-הבית, על זה יצדו גם הראים בדבריהם ובמשיניהם, גם גויים ערלים משיחים לפי תומם והם הנוסע מבורדו שבא לירושלים בשנת 333 לספ"ה, הוא שנת ד' אלפים צ"ג ומספר שהם נכנסים לשם, והירוגנימוס שהיה בן המאה הרביעית למספרם כותב על אכל היהודים ביום השעה באב בהר-הבית, כניסתם להר הבית בימים הרבים ההם, היא אחד מהמסמים העיקריים אשר בגללם לא נזכר הכותל המערבי רק משך כל ימי האלף החמישי..."

כעבור זמן מה חלה הפסקה בעליות היהודים להר. לדעת החוקר גרמה המסקנה זו לאיבוד עליית יהודים, כשראו המוסלמים כי היהודים אינם באים לשם נעשה להם זה לחוק ואסרו הם מעדם הכניסה למי שהיה רוצה להכנס מהיהודים. אולם כאשר כבש השולטאן שלים המטואר את הארץ נכנסו היהודים לשם..."

בתקופה זו חל משנה גדולה. לא זו בלבד שניתן ליהודים לעלות להר-הבית, אלא הם אף בנו במרום ההרים בית-כנסת.

ר' אברהם ב"ר יהיא הגשיא שחי במחצית הראשונה של המאה ה-11 רשם בספרו מגילת המגלה עמ' 99 כולקטן: —

בית המשפט לא יתערב בשאלת תפילות בהר הבית

במשפט

בבית המשפט העליון בעמותת
כנסת מושפט נגד הרב

כניס 22/8/68
הנשיא: הנשיא (שמואל אגרי
נס), מ"מ הנשיא (משה וילברג),
צבי ברנזון, אלפרד ויתקין, יצחק
קיסר.
העותרים: חוגים לאומיים אגודה
רשומה 14/4 א"י

23 ד

המשיב: הרב הממונה
בשם העותרים: שוהד ש. המיר,
הרות, מילר, ב. עליאש.
בשם המשיב: שוהד צבי ברנזון,
ד"ר משה חסיד.
בעתירה לבית המשפט הגבוה לי
צדק מבקשים העותרים כי יתאסר
להם להתפלל על הר הבית וכן תי
מסורה לא תפוצץ להם בהפלתם
ותבטל שטירה באותה כדי למנוע
מאחרים להפריע להפלתם.
המשיב מכיר בזכות המוסדות
של היהודים ובזכותם של העותרים
בהר שאלה להתפלל על הר הבית.
אולם הוא מתנגד למתן אפשרות
ליהודים תפלה ברחבה הר הבית כי
כדי לא להביא להתנגשות ולהפרת
הסדר הציבורי. טענת העותרים
יית העלה בא כוח המשיב לדחות
העתירה: (1) שהכניסה הידדונה היא
סגורה בפניו שאין מתאפשרת להבי
רצה שיפוטית, (2) כי דבר המלך
במדינה על א"י (מדינות קדומים)
1948 מציג את ענינה של העתירה
במסגרתו של בית המשפט, (3) כי
משיקולים שבטובת הכלל לא יראת
בית המשפט להתערב בפניו זה ש
ברוכות בו שאלות קשות מבטות די
עדינות. עתירתם של העותרים סמי
כה בעיניו על סעיף 1 של חוק המי
מירה על המקומות הקדושים,
הסכין-1967, הקובע: "המקומות ה
הקדושים יהיו שמורים מפני היזול
וכל פגיעה אחרת, ומפני כל י"ח ה
עלול לפגוע בחופש הגישה של בני
הדתות אל המקומות הקדושים ל
הם...".

מ"מ הנשיא (וילברג) בודק כי
ספק רבנו את יחסו של עם ישראל
אל הר הבית במשך הדורות ומביע
למסקנה כי בכל התקופות התפללו
היהודים על הר הבית, ולכן סעיף 1
של חוק השמירה המקנה ליהודים גם
זכות הפלה על הר.

בכל זאת סבור מ"מ הנשיא כי
יש לדחות את העתירה: "... כאשר
המחבר הוא בהר הבית - מקום ש
הוא קודש להפלה לשני הצדדים, -
אין די בהסתמכות על החוק ה
מחיר, כללית וסתמית, לכל בו דת
לגשת אל המקום הקדוש לו, אלא
צריך כי מלבד החוק, התא קיימת
מערכת הסגורה שהתקין על ידי הר
הדתות על פי החוק, והוא תקבע
ותגדיר והשגיר, באורח מינוציוני...
המדינה מכירה... כגון שער הכי
ניסה להתפלל הר הבית, המקומות
שהוקמו להפלה יש תפלה שעות
התפלה... הפעלת החוק ללא חק
נות עלולה לגרום הפרת חמירה בי
סדר הציבורי ועל כן יש לדחות את
העתירה.

מ"מ הנשיא דחה בתוקף את טע
נת חוסר סמכות שהועלתה על ידי
בא כוח המשיב, ואשר סמכה על
סעיף 2 של דבר המלך משנת 1924
הגיל, אשר לפיו, "שום עילה או
ענין הקשור למקומות הקדושים...
לא יידון, ולא יוכרע בשום בית
משפט בארץ". מ"מ הנשיא מסכים
כי דבר המלך הגיל קשור למסורה
של אנגליה בתור מנדטור על י"ח ה
מנדט; ובלי המנדט אין לו קיום.
התוצאה היא כי עם תום המנדט
הקיץ חקק על דבר המלך, לפי סעיף
11 לפקודת סדרי השלטון והמשפט,
תשי"א-1948, המסמך שהיה בארץ
בתום שלטון המנדט, יעמוד בתק
סו... כשינויים ותוספים מתוך ההי
מח המדינה ורשויותיה (ההגנה)
במקור של פסה"ד, הועלה סו ה
אמור בסעיף זה הוא כי שינוי הגו
בש מתום המנדט הוא מילא שינוי

הגובה מתוך הקמת המדינה שיש
להתחשב בו לגבי שאלת המנדט תר
קפס של חוקי המנדט. מ"מ הנשיא
מסתייג מהאינטרפרטציה השורש
לחוק שניתנה מיד לאחר קום המ
דינה למנדט, השינויים הגובעים כי
תוך הקמת המדינה על ידי בית ה
משפט העליון, והוא סבור כי יש
לבדוק את "הרושף" של כל חוק מ
דבריו ולראות אם הוא הולם את
הרוח המפעמת בתוך מדינתנו העצ
מאית ההפסית.

ער דחה מ"מ הנשיא טענת ה
משיב כי גושא העתירה אינו מת
אים להכרעה שיפוטית. המירה י
לפניו. (מסכים מ"מ הנשיא) הוא
כשילעצמו ענין משפטי (ואינו ענין
שטעלים בו שיקולים לברי משפטים
שאנים נחגים להיכלל במסגרת משי
פוטית), אלא שבמאנים המיוחדים י
לפניו מדגב שתתפלל בו רשות לא
שיפוטית.

העושה ויתקין מעטרף בפסקידונו
לדעתו של מ"מ הנשיא כי דבר ה
מלך עבר כן הועלה עקב הוראת
סעיף 11 לפקודת סדרי השלטון וה
משפט, דבר המלך מבוסס על סלי
לה כוללת של סמכות כוח המשפט
שאנה הולמת מדינה המיושבת על
שלטון החוק ואין שום מקום להוציא
פעולה מינהלית מתחום הבקורת ה
שיפוטית כאשר הענין גובע למקור
כוח הקדושים. עתה לאחר חקיקת
חוק השמירה על המקומות הקדושים
ברור כי שני המיקומים הללו אינם
יכולים לדור בכפיפה אחת וקיומו
של דבר המלך היה הופך את חק
כיות ותחומות הגובעות מחוק המ
מירה לערעוליות ובחלי אכסיות,
שכן לא יתואר כי אדם הרוצה ל
התפלל במקום המקדש לדתו ודבר
מר מעכב בעדו, ישאר ללא הוראה.

עם זאת מסכים השופט כי זכותם
המיוחדת של העותרים להכנס להר
הבית ולהתפלל בו אינה נודרת אחר
דבר שאלה את הזכות לדרוש את
עזרת המסורה לאכיפת זכות ידבר
חית זו: אין להתיל כאן כבדת גוף
שה ויש לבדוק כל מקרה לגופו. ה
מירה שלפניו הוא מקרה יוצא דר
סו, על כן צדק המשיב משלא עור
לשירותים להתפלל על הר הבית על
אף זכותם המיוחדת. המבצ הוא מיר
חד במינו, וספק בלבי אם יש לו
את ורצ בתולדות ארצנו או בעולם
כולו. המבצ רגיש והוא מכונה לה
רקע בין ערתי, והמקום מוצדק לסור
ענות. בית המשפט חייב להביא בי
חשבון שיקולים אלה וכן שיקולים
בטחוניים ופוליטיים רחבים, ושיטרי
ליס אלה הם מעבר לגבולות הביר
קורת השיטוטית של בית המשפט,
טעים כך סבור השופט כי יש לר
חות העתירה.

השופט ברנזון קובע בפסקידונו
כי דבר המלך על המקומות הקדו
טים עדינו בתוקף, הוא לא בטל
מטריטות והוא גם לא בטל מכלל
בתוצאה מן השינויים הגובעים מה
קמת המדינה או מחוקים מאוחרים
יותר שנחקקו על ידי הכנסת, אין
גם כל סתירה בין דבר המלך לבין
חוק המקומות הקדושים; שני דברי
חקיקה אלה עוסקים באותו נושא אר
תוכנם שונה והם עוסקים בענינים
שונים - חוק השמירה קובע זכר
יות מנהלית ואילו דבר המלך קר
בע את זכותו של הגוף המסדיר.
מאחר ונושא העתירה הוא ענין
הקשור לטעם קדוש הרי שאין ב
מסכותו של בית המשפט לדון ול
הכריע בו ויש לדחות את העתיר

השופט קיסרר מסכים בפסקידונו
כי קשה לדחות על המסורה שהתק
טר לבני כל דת ודת לערוך תפלות
או פולחנים באותו מקום כדצונו על
איש ואיש, מאחר והרבר עלול להי
ביא להתנגשויות ולמחאות, על כן
אין מקום להצאת צו כלשהו כל
ער לא נעשה מסדר בין הדתות.
השופט מסיב בשלילה על השאלה
אם הוראה כלשהי בחוקי המדינה
ביטלה את דבר המלך, ואף לא חוק
השמירה על המקומות הקדושים, לא
ו בלבד שבחוק זה אין מאומה שי

השופט קיסרר מסכים בפסקידונו
כי קשה לדחות על המסורה שהתק
טר לבני כל דת ודת לערוך תפלות
או פולחנים באותו מקום כדצונו על
איש ואיש, מאחר והרבר עלול להי
ביא להתנגשויות ולמחאות, על כן
אין מקום להצאת צו כלשהו כל
ער לא נעשה מסדר בין הדתות.
השופט מסיב בשלילה על השאלה
אם הוראה כלשהי בחוקי המדינה
ביטלה את דבר המלך, ואף לא חוק
השמירה על המקומות הקדושים, לא
ו בלבד שבחוק זה אין מאומה שי

לפי נהוג ללמוד על כונת החוקק
לבטל את החקיקה הקודמת, אלא,
בשטעף 3 לחוק זה נאמר במפורש
כי חוק זה בא להוסיף על כל דין
אחר ולא לגרוע ממנו. "לבית משי"
פט זה לא רק שאין סמכות אלא
שאין לו גם אפשרות לעשות הסדר,
ומה גם שבניו המוסלמים אסילו לא
החלטו כאלו; מאחר ועד מה גם לא
הוצא תקנות בדבר זכות התפלה
של הר הבית לבני הדתות הגובעות
בדבר ואין הכרעה של הר הדתות
בנידון, יש לדחות את העתירה.

הנשיא אגריס דחה את טענת ה
עותרים כי דבר המלך בטל מכלל
מכות המסמך של סעיף 11 לפקודת
סדרי השלטון והמשפט (שלפיה ה
משפט שותף קיים באי בתום המדי
רס יעמוד בתוקפו... כשינויים ה
גובעים מתוך הקמת המדינה ורשו
יותיה). אשר למסעותו של מ"מ
אלה כאמור לעצמו הנשיא את הד
רוש שניתן להן כשנתן ע"י בית
המשפט העליון, כי החקיקה התכונ
בין, לשינויים הגובעים מאוחרים
הקמת המדינה ורשויותיה ואינם
מכריעים שיפוט דת כיוון לשאלה
אם להסמיך חוק מתוך מערכת ה
חוקים הקיימת" (כניס 3/4/68).
כדי שביט המשפט יוכל
להחליט אם חוק המנדט בטל מכלל
עקב שינוי גובע מחקיקת המדינה
ורשויותיה "... דרוש כי הניגוד בין
השניים יהיה כה בולט עד שלא י
יה בטוס מהספקה שבמדינה יש
ראל איבד אותו חוק את זכות קיו
מו, לוא כלל היציאות המשפטיות
לגבי חוק המנדטורי האמור בסעיף
11 הגיל לא היה חל על דבר המלך
והוא הפקודה מבטלת אותו במי
פריסו ואמור הדבר לא נעשה, כשי
המט כוח. כי החקיקה התכונה להשי
אירו בתוקף, אשר לשאלה אם דבר
המלך בטל מכלל ע"י חוק המי
מירה, סבור השופט כי בשעיף 1

לחוק זה, (תבא להבטיח את חופש
הגישה למקומות הקדושים) נקבעו
זכויות מנהליות לבני הדתות לגבי
המקומות הקדושים להם, הניתנות
לכריש ולאיכפה על ידי בית ה
משפט; ואילו זכויות הפולחן לפיה
הן של בני הדתות במקומות הלי
לו אינו מבין זכויות אשר החוק
בא להסדיר והוא לא דן בהן. ה
הוצאה היא כי, זכויות הפולחן במי
קומות הקדושים אינן כאלה אשר
התפקיד להחליט עליהן ולמסמן
מסור בידי בית המשפט, כי אם עני
ין זה נעון בתחום השיפוט של ה
רשות המבצעת, הנשיא סבור כי
בסעיף 1 לחוק העניקו לבני הדתות
זכויות מנהליות כדור, ההתייחסות
למקומותיהם הקדושים; דבר המה
יוב את אכסיות על ידי בית המש
סס. על כן סותרת הוראה זו שבי
סעיף 1 את הוראת שבסעיף 2 לי
דבר המלך המביא את עניני המי
קומות הקדושים מתחום סמכותו של
בית המשפט - מכאן שהוראת ה
סעיף 2 היא סותרת נפקות במירה
והסובר הוא בקביעות המחתיית
שבסעיף 1 לחוק השמירה ואין ה
שטים יכולות לדור בכפיפה אחת.

הנשיא מסכים כי בבית זכות ה
פולחן היא בעלת אופי ערין ומיר
בב והמכשירים הציליים והמחאיי
מים להסדרת מצויים בידי הרשות
המבצעת ולא בידי הרשות השופט
סה, הנסיון שנעשה בקיסול בלגיות
המקומות הקדושים בישראל, ולפני
כן בהתוספת המנדט, מלמד, שהמ
חוקק לא התכוון שהחוק יהיה על
פירכא זכויות הפולחן המיוחדות
והמחתייות, עם כל השוני שבנייתו,
לגבי מנהל הפולחן וגימורו ההח
התנאות הוא כי זכויות הפולחן אי
נן ניתנות לאכיפה ע"י בית המש
לא במסגרת חוק השמירה, לפיכך
על קיים כל ביצור, במחית אותו
זכויות פולחן היסטוריות ומסורת
יות, בין חוק השמירה לבין דבר ה
מלך... לגבי האחריות שומר סו
כן 2 לדבר המלך משנת 1924, כי
המסו נמשע את בית המשפט של
דון ולהכריע בתר, הוחלט לדחות
את העתירה.

15/14/36 / ד

רדוב יפו 30
טלמק 2837
ירושלים

מדינת ישראל

משרד הדתות

תאריך: ה, ירושלים, ל' מר חשוון תשל"ב
18.11.71

מספר:

לכבוד

פרופ' ג. וויסמן

ה.ד. 6112

חיפה

הנדון: מחקר יציבות ע"י חומת הר הבית

פרופ' וויסמן הנכבד !

הנני מתחם למכתבך מיום 18.7.71 ולמכתבי המפורטים

מיום 23.5.71 ומיום 20.12.70, ואבקש להציע לי

הכנייה מפורטה למחקר, לוח הזמנים ותקציב משוער.

המחקר נדרש: 1. למדע על המצב העכשווי,

2. אפשרויות העסקה נוספות,

3. התכניות לעצוב האיזור לפי המפלס ההררי ואני

מסכים לחומה.

בהודעה ובברכה,

העמק: כב' שר הדתות דר' ז. ורהפטיג

י. ק. גל

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

1914

11
(27.6.71)

ב"ה, יום א', ד' בתמוז התשל"א.

שלח ב"מ א', י"א ב"מ

לכבוד

מפקד משטרת ירושלים

הנדון: חפלה בהר-הבית בהשעה באב.

אנו, הה"ט, יהודים שומרי מסורה, מתכוננים להחפלה בהשעה באב נדחה (י"א באב 1.8.71) בשעה הר-הבית, כמנהגנו בכל שנה בשנים האחרונות.

אנו מבקשים שדבר זה יאופשר לנו חוץ סידורי ביטחון מתאימים,

במקום ובזמן שלא יפריעו למאמינים ולהיירים בני-דהות-אחרות.

אין לנו כל כוונה להיכנס לכיפת-הסלע או ל"מסגד אל-אקצה", אלא

כונתנו להחפלה תחת כיפת-השמים במקומות שעל הר-הבית סביב בחור חומותינו, אלא,

שהמחנץ לשטחי-העזרות-ומקום-המקדש. אנו מתכוננים להיכנס למקומות דלעיל בקדושה

ובטהרה לפי ההלכה, לאחר שבילה בו ביום ובחליצה-נעלים לשם הפילה בלבד.

אנו מבקשים השובה בהקדם.

בכבוד רב ובברכה,

שלח ב"מ

יוסף רדעא, ספרן
רח" חרות 5, רמת-גן.

(א)
המען לחשובה:

רשימת המתפללים

בהובנה

התעסקות

שם פרטי

שם-משפחה

חתימה

(א)

(ב)

(ג)

(ד)

(ה)

(ו)

(ז)

(ח)

(ט)

הערה

3122

מ. פ. ד. 1111111111

1111-1111

1111-1111

1111-1111

1111

12-22

12-22-23

12-22-23

12-22-23

15/11/36/י
מטה המחוז הדרומי
ירושלים, דרך יריחו
כב' תמוז תשל"א (16.7.71)

שס/0103 - 12311

לכבוד
מר מנחם בן-ישר
מטואות יצחק
ד.ב. בחל לכיש צפון

א.ב.ג.

הנדון: סכתבך אל מפקד מרחב ירושלים בגין
עריכת תפילה בחד הבית ביום 1.8.71

הנני מתכבד להודיעך כי אין אני מאשר עריכת תפילות
בחד שטח חד הבית, מפני שלום הצבור.

לאור האסור לעיל, נאליך אני לצערי לדחות את בקשתך.

בכבוד רב,

דוד צופר, ביצע
מפקד המחוז

העמק:

1. לשכת שר הדתות
2. לשכת שר המשטרה
3. סמ"ר י-ס (סכתבכם שי/01-7269-מ-13.7.71)

DO NOT WRITE IN THESE SPACES
EXCEPT FOR THE
SPECIAL AGENT (S.A.)

NO. 1000

11251

NOTE
OF CLASS 12-100
SERIAL 100
1. 100-100-100

NOTE

NOTE: THIS IS NOT A FINAL COPY
OF THE REPORT OF THE S.A.

NOTE: THIS IS NOT A FINAL COPY
OF THE REPORT OF THE S.A.

NOTE: THIS IS NOT A FINAL COPY
OF THE REPORT OF THE S.A.

NOTE: THIS IS NOT A FINAL COPY
OF THE REPORT OF THE S.A.

NOTE: THIS IS NOT A FINAL COPY
OF THE REPORT OF THE S.A.

NOTE:
1. THIS IS NOT A FINAL COPY
2. THIS IS NOT A FINAL COPY
3. THIS IS NOT A FINAL COPY

משרד המבחן והדרכה
ירושלים, דרך יריחו
יח' מס' 11.7.71

11974 - 0103/00

לכבוד
מר יוסף רופא ספרן
רח' העדות 5
ד ט ה - ג י

א.ב.ב.

הנדון: סכמבך אל מפקד מרחב ירושלים בגין
עריכת מפילה בחד הבית ביום 1.8.71

הנני מתכבד לתודיעך כי אין אני מאשר עריכת
מפילה בהדך כטח חד הבית, מפני שלום הצבור.

לאור האסור לעיל, נאלץ אני לצערי לדחות את
בקשתך.

בכבוד רב,

דוד עופר, ציצב
מפקד המבחן

העמק

1. לשכת שר הדתות
2. לשכת שר המשפטים
3. מפקד מרחב י-ם (מבמבך סי/01-7085 ת-7.7.71)

ONE THOUSAND TWO HUNDRED
AND FIFTY DOLLARS (\$1,250.00)
TO THE ORDER OF THE

RECEIVED - 57811

PAID
BY THE ORDER OF
THE
1250.00

2.2.2

RECEIVED - 57811
RECEIVED - 57811

THE ORDER OF THE
RECEIVED - 57811

RECEIVED - 57811
RECEIVED - 57811

RECEIVED - 57811

RECEIVED - 57811
RECEIVED - 57811

RECEIVED - 57811

RECEIVED - 57811

RECEIVED - 57811

RECEIVED - 57811

15/14/36/ד

ה' תש"ו

כ"ו

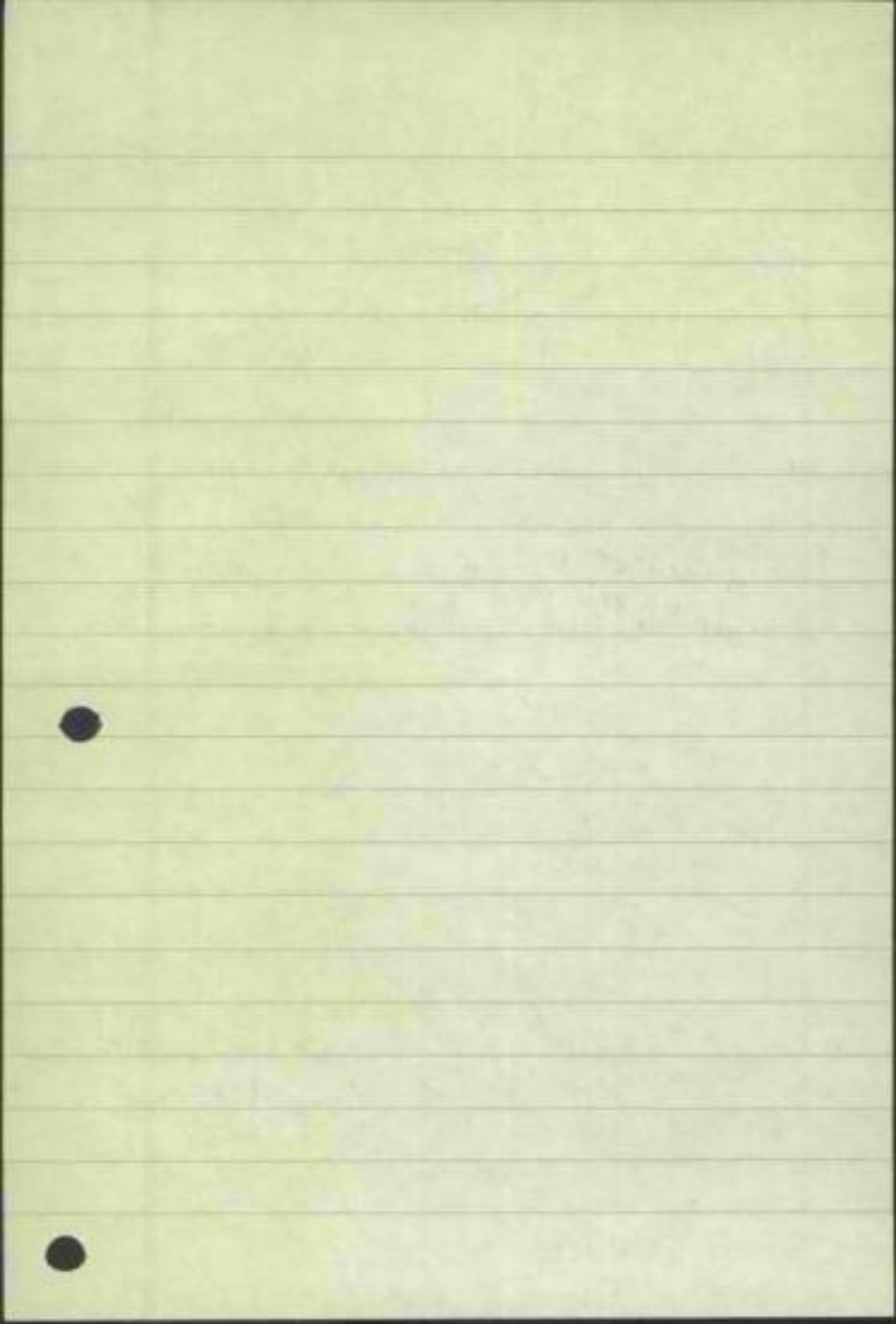
אשר אל המזל
ה' ש' וממלך

ביום הזה

כלל מלכות ישראל
מביתו של מלך ישראל
הוא המלך המשיח
היה ב"ה י"ו ת"ת ואלו

ה' תש"ו
ה' ת"ו

ה' תש"ו
ה' ת"ו

לכבוד

מפקח מטעם מחוז ירושלים.

א.מ.א.

אנו הח"מ, יהודים שומרי מצוות, מבקשים להתפלל בצום חמשה באב (חמשה י' באב, 1,8,71) בתור חכים. אין בכונתנו להכנס לסמנדים עם, או להטריע לסאמינים המוטלמים באירועי צור. באותה מידה מבקשים אנו להסדע כלי הרעיון. אם ברצונכם לערוך טיפוסים סיוחיים למען חסד והבטחון, אנו מודיעים ונמלים את עצמנו לעריכתם ולחמיהם.

למשכנתא הקרובה נצא.

בכבוד רב

בן-ישראל מנחם	לוי רענן
בטן אליעזר	לייזוב חיים
סטן יאיר	לזר שמעון
גרינבלם משה	רביב יעקוב
כהן אליעזר	יובל שמש

העתיקים אלו על המסמך
על הדמות

הסולת מנחם בן-ישראל
מסמך יבטק
ד.נ. נחל לכיש צהרן

15/14/36/2
ד"ר (א. נ. נ.)

יהו"ש

אבא בפנה ואל מי בתלונות?

אבו תושבי בית חנינא מרימים קולנו מעלה מעלה ופונים בקריאה ברגשת לאחראים בדבר הסתמרות טניבעו בכבים בית חנינא - נסי סטואל. הדבר גורם לקטנים רבים בייחוד שהבורות מצויים באספס הכבים ולצדדיו מה עוד שהכבים עצמו הוא צר.

אבו דורשים מן האחראים לספל בסתירות האפשריות בנידון ולתקן את הכבים החיובי הזה. חתום בשם תושבי בית חנינא - אסטאפיל והדאן.
(אלקדם 13.6.71)

ירושלים

ישראל רוכה להסתלק על הר הבית

מוטל ירושלים המבורכ סר רוחי אלחסיב הזחיר את סלמונות יירדן מן האפשרות סלסונות ישראל יבצעו חפירות בתחום הר הבית. באגרת שסברה לסר הוקף והסקומות הקדושים הירדני גילה כי עתון הארץ מסר על כוונות לביצוע חפירות כאלה. לדבריו סאימות חפירות אלה על הבנינים המצויים בחסם סכונות ערביות הצמודות לחר בבית סצד מערב. הוא סען שהישראליים סתכונונים לבצע חפירות אלה בתוך תחום הר הבית כצעד ראשון פיתוח צידוק להניה יום על הר הבית ואטר בו, כולל כיפת הסלע וססגד אלאקצא. אלה'סיב קרא לסלמונות יירדן לנקום בצעדים סיידיים בסיסור הרבי, הסוסלמי והביבלאומי.
(אלקדם 10.6.71)

סכתב פתוח אל סר החנוך

בסכתב החתום ע"י נציג הסורים הערביים אבראהים סוסת נאמר : סחלקת החנוך הערבית בסזוח ירושלים פיסרה כסה סורים וסורות בבתי הספר הערביים בלא אזהרה סוקסמה. הסורים המפוסמים בעלי ותק של שנה עד ארבע סנות הוראה. אבו דורשים סססוד החנוך להסיב את הסורים הללו לעבודתם.
(אלאנבא 21.6.71)

ערד"ש

סכתב פתוח לסר הבסחון

הפונה הוא עבד פיאד' חאג' אבראהים סכפר מעאוויה. בסכתבו סבקס את ספולו של סר הבסחון ואוסר: ב-10.6.71 בסבינות השעה 8 בבקר נפגעה אסתי סכדור סוד ה ליד הבית. באותו זמן ובקרבת מקום סן הספר היה חרגיל צבאי. איני בא לסחות כאן על קיום חרגילים צבאיים באזור סגורים. סקרים רבים קרו שהכדורים חזרו דרך קירות בתינו וגורמים לנו בהלה ופחד לבנינו ונשותינו בסל הסככה - כפי סקרה לאסתי הנפגעה. אדוני, אבי סקוה כי תבדקו את הענין ותנקטו בצעדים שתראה לנכון-אבו בידיר.
(אלאנבא 18.6.71)

יחט גרוע לאסירות ערביות

האסירה לספיה אלחוראי סאלבירה הכלואה בבית כלא לנסים "בני חרצה" התלוננה בפני העו"ד שלה פ. לגגר סביקרה אותה בכלא על סאין נהגים לה ספול רפואי. האסירה סובלת סכאבים חזקים בגב ורופא הצלב האדום סמליץ על ביקוח בעסוד הסדרה שלה. סחלתה באה לה סקב סיבויים שעונתה בעת החקירה בסססרה, אז היא בכלאה בציבוק קסן ובתנאים חת-אבוסיים. אך עד עתה לא החליסה הנהלת הכלא לפסותלר לה את הנהות. בכלא בעסנות האסירות על כל עבירה קלה בעסמים קשים. לדוגמא - זרסו האסירות סנותה של 5 דקות לכל שעת עבודה בחסלאות - אך דרישתן נדחתה. בסל אי יכולתן להססיק את העבודה בלי סנותה הן נסנסו באיסוד ביקור קרוביהן (פעם לחודס). לסרות זאת הסוראל של האסירות הערביות גבוה וסיימים קטרי אהבה וידידות ביניהן וזה עודר להן להתגבר על סלילת חרותן וסבל ריוקן סחוריהן.
(אלאתחאר 15.6.71)

מסד ראש הממשלה
לשכת היועץ המשפטי
ארבעים

584 ' 00

קנסות ומכרות לתלמידים בני"ס

מזה כמה ימים שהנהלת בי"ס [REDACTED] קנס של 10 אגורות על כל שעות שסועה תלמיד ו-25 אגורות על אי חב"ת פעורים.

ב-2.6.71 נכנס המורה [REDACTED] החל במסר שאלותיו ואסוף קבוצות על כל שבוע או הכנת שפונים של התלמידים וזאת תוך איומים ומכות. כאשר גדרם התלמיד [REDACTED] לשלם קנס טען שאין לו ואין ביכולתו לשלם. התשובה לא מצאה חן בפיני המורה והחל מפליא בו מכותיו וגרם לו לחבורות בגופו. כפיצא התלמיד התלונן על כך בפני אמו ומטבאה זו אל הסגנית הודה הלה שאכן קובצים תלמידים ושואם ממקם על כך. מטאיתם להתלונן בפני בים"ש ובפני משרד החינוך אמר שאין זה מענין אותו ושואם ירמוס את הוראות הסמטלה ברגליו. משחזר האב רואה את החבורות על גוף בנו פנה לרופאה וקיבל דו"ח רפואי פתוח ל-5 ימים ופנה עם דו"ח זה למטמרה. מטבנדע הדבר להתנהלת ביה"ס מיהרה להחזיר את הקבוצות לתלמידים בתנאי שלא יפידו על כך בחקירה. שיטות אלה הם בניגוד לחוקי ההוראה. האב חב"ל וחוטבי אום אל פחם מוחים בגד הקבוצות תללו ודורשים סן האחראים במשרד החינוך לשים קץ להתנהגות מעין זו ולהעניש את האחראים לה.

ה' 15/14/36

מדינת ישראל

דוחב יפו 30
טלפון 28371
ירושלים

משרד הדתות

אדריכל יועץ לשר הדתות
(ירושלים)

תאריך: כ"ב בסיון תשל"א
12.6.71

מסמך:

אשרי ישרה

לכבוד

מר מירון ביבנישתי

עיריית ירושלים

מר ביבנישתי הנכבד !

הנדון: תחזוקת בחומת הר הבית לפי החלטה ועדת הבטיחות מיום 12.70.

הנני מתייחס לספגבי מיום 3.1.71 ולתכנית המצורפת למכתב זה בו נקבעו קרי תחזוקת הנ"ל.

אני מבין שהצלחת רק עכשיו לארגן את העבודה ועל כן נדחה הבצוע.

אבקש להקמיד על כך שתבצע יהיה במסגרת הקיום שנקבעו בשעתו ושהקיר לא יורס מעל לקיום אלו.

כטוח ויתקוררו בעיות טכיות או יציבותיות , אבקשן לקיים את התקשר אחי.

י. א. א.

בברכה,

התפקיד שר הדתות

SECRET

SECRET
NO FORN DISSEM
EXCEPT BY
OFFICIALS

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

15/14/36/ה

מדינת ישראל

לשכת ראש הממשלה

ירושלים, ה' בניסן השל"א
30 באפריל 1971

אל: לשכת שר הדתות
לשכת שר המשטרה

מאח: סגן מנהל לשכת ראש הממשלה

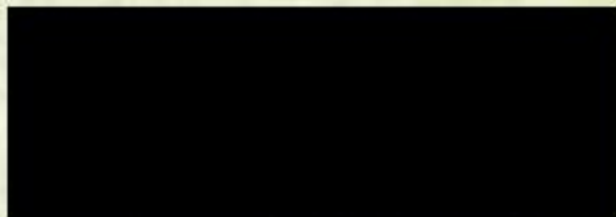
הנדון: תפילה על הר-הבית

בהמשך למכתבנו מיום 25.4.71,
הריני להעביר אליכם העתק נוסף של מכתב
אל ראש הממשלה מאת
באותו ענין.

נודה על קבלה הצעה נוסח תשובה
כמבוקש במכתבנו הנ"ל.

ב כ ר כ ה,

אלי מזרחי

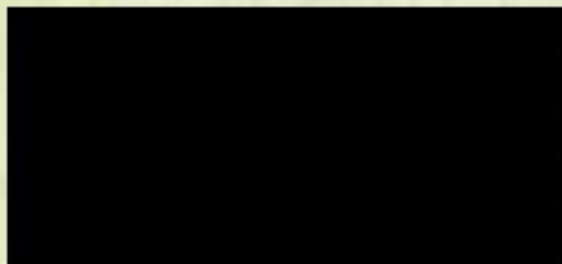
כבוד ראש הממשלה,

אני מרשה לעצמי לפנות אליך בענין החזרה לי ולרבים אחרים מאד - הוא זכות התפילה ליהודים בהר-הבית. לאחר המלחמה נזדרזנו להכריז בפני כל המעוניין כי חופש דת ישרור כבעבר בישראל וכן בשטחים החדשים.

חריגה חמורה מעיקרון זה מתרחשת בלב ירושלים על המקום השלישי בקדושתו למוסלמים והקדוש ביותר לעם ישראל - הר מוריה. כורח שלא יגונה הוא קיום המסגדים המוסלמיים בהר-הבית וממילא התפילה בהם. יחנך ואחדש בכתבי כאן גם כי נוצרים מהצללים על הר-הבית. לעומת זאת, אם וכאשר יעיד יהודי ויהיה ראש האופוזיציה או סתם "עמך" להוציא סדור ולא לאמר - ואף בלחש - תפילה לבוראו במקום אותו קדש ה' במיוחד בקרב כל הארץ שנתקדשה בקדושת מקום, הרי שיתנפלו עליו מיד פקידי המדינה היהודית קרי השוטרים ויורידוהו בגסות בליווי קללות ופגיעות גופניות מהמקום. התכנן חריגה גדולה יותר מעקרון חופש הדת והפולחן? סדוע למוסלמים מותר ולנו אסור? וזאת עוד במדינה יהודית בשטח שנכבש בדם יהודים, והפרדוכס הגדול והנורא ביותר - תיירים וטיילים, בני ברית ושאינם בני-ברית, עולים להר הבית - לכל חלק בו העולה על דעתם, ובכל צורה העולה על דעתם ולו הבלתי מכובדת ביותר שניתן להעלות על הדעה תוך זלזול מופגז ע"י הלבוש המרושל והבלתי הולם, הקולניות הרבה וחוסר יראה הכבוד, עד כדי כך שקדש הקדשים נהיה אחר מיוחד לפיקניקים ולהתעלסות זוגות, כל זה - מותר להם? ולנו, בטהרה, לאחר תפילה במקווה, בכיסוי ראש וכו' אם כבר נוחנים לעלות, אסור לאמר תפילה יהודית!

גברתי, המניח חוש הצדק שלך והרגש היהודי שבקרבתך לעוול גורא כזה להתרחש יום יום ושעה שעה במדינה אותה הנך מנהיגה? האין אנו בארצנו במדינה העצמאית? מה זכות לאנשי הואקף להתיר תפילה נוצרית וחלול הסובי ולאסור בהבל פיהם תפילה יהודית? ובכלל, כמה עדיף בנינו של הכליף עומד על המקום מהבנין שנערך בין דוד המלך וארונה היבוסי ובו בנה דוד את המקום ב-40 שקל? האם בנין המוסלמים ותיק יותר? צודק יותר? חזק יותר?

אנא כתבי לי מה זכותו של שוטר להוריד אותי משטח הר-הבית, ואם המוסר והצדק הפנימי שעליהם את התחנכת ומחנכת מתירים זאת.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF CHEMISTRY
FOR THE YEAR 1900
BY
J. H. MANNING
CHIEF OF BUREAU

CHICAGO
PUBLISHED BY THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
1901

15/14/36/2

תאריך: ב"ה כ"ה באב תשל"ל
27 באוגוסט 1970

מספר:

ס ו ד י

אל: שר הדתות

האם מותר ליהודים להתפלל במסגד

הרמב"ם קבע כי מותר להפוך מסגד לבית כנסת, אבל לא כנסיה נוצרית. יחסו זה של הרמב"ם נובע ללא כל ספק מיחסו הליברלי של היהדות כלפי האסלאם, שאין בו עבודת אלילים.

אף הקוראן קבע בפרק אל-ג'ין (פסוק י"ח) כי המסגדים שייכים לאלהים, "ואכן המסגדים לאלהים אל תקראו עם אלהים אחר" (דהיינו, אחד. לאמר אל תקראו את אלהים כל אלוה אחר).

בראשית גילה האסלאם יחס ליברלי כלפי הנצרות, בחקופת בני אומיה בסוריה מותר היה לנוצרים להכנס למסגד בלי לפגוע בו, אולם לאחר מכן נאסרה כניסתם של הנוצרים למסגדים.

אם האסלאם המיחס בסובלנות כלפי הנצרות חרי דבר זה נובע מכחה ומעמדה של הנצרות. הנצרות הוותה כח ושלטון, וכסוכן שלא עלה בדעתם של שלימי האסלאם להרשות ליהודים להכנס, שנחשבו בעיניהם כשלימים ~~4-3-2-1~~ וכמנוודים.

אף בחברון יכלו הנוצרים להכנס למסגד המכפלה, ואילו ליהודים נאסרה הכניסה. משאלתי את אחד השיבים בחברון כשום מה נאסרה כניסתם של היהודים למסגד המכפלה השיב: בימי הצלבנים נאסרה בכלל כניסתם של היהודים למסגד המכפלה, ואילו לאחר נצחונו של צלאח אדין חרשה להם, בתורה חסד, להכנס עף עד המדרגה השביעית.

לשם הדת מותר למוסלמי להכנס לכנסיה ולהתפלל בהנאי שלא יכוון את הפילתו כלפי פסל. וכאחר שאין אפשרות בבית כנסת חרי מוכן מאליו כי מותר למוסלמי להתפלל בו. המקום היחידי שבו אסורה הכניסה ללא מוסלמים, הוא למסגד מכה, כאן ישנו אסור מפורש.

אלה המבקשים להתפלל בהר-הבית דהיינו, ברחבה יתקלו באסור, כי למעשה רחבה זו מהווה חלק ממסגד אל-אקצה. ואכן בימי שישי וחגים כשהמסגד סגור על גדוהיו, נוהגים אנשים ונשים להתפלל באותו חלק מהרחבה הסמוך למסגד אל-אקצה. למעשה עומדים להתפלל בכל שטח הרחבה. כל מוסלם מחפץ באיזה חלק שהוא של הרחבה. ואם נניח יוקצה חלק מהרחבה הרחוק מרחק רב ממסגד אל-אקצה כמקום תפילה - אף כי אין אני חושב כי דבר זה יוכל להתבטל - חרי גם לכך תהיה התנגדות כי כל רחבת הבית נחשבת למסגד.

אולם, לא הצד הדתי הוא הקובע אלא הצד המדיני. המוסלמים ימענו כי כונתם של היהודים היא לקבוע עובדות ולאחר מכן "להתפשט". - בהזדמנות זו רוצני אני להעלות מעשה שקרה. בני משפחת דב"אני עולם בשני החגים (עיד אלפטר ועיד אלאדחה) להר ציון כדי להשתטח על קברי בני משפחתיהם (שם נמצא גם בית קברות משפחתי השמור היטב). אני נוהג לעלות באותו יום להר ציון לדאוג לכך שהקבריים בבית הקברות יתנהלו כשורה. בחג האחרון נאספו כל בני משפחת דב"אני כחמאת במספר, וערכו תפילה

SECRET

Page 10
100-100000

100-100000

SECRET

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

בצבור סמוך לקבר דוד. השומרים במקום לא הסתכלו על כך כרצון רב, ואחד מזקני המעפחה
ששמש כל חייו כשמש בקבר דוד, לא הורשה להכנס אל חוץ חדר הקבר כדי להגיד
מסוקי קוראן. אני התערבתי ובקשתי מהשומר שישב "מראשותיו של דוד המלך" להרשות לו
להכנס. כבן ירושלים שהכיר בימי המנדט רבים מבני מעפחה דג'אני, וכחה של מעפחה זו
בהר ציון, הסתדלתי להקל עליהם את הבקור.

השיח עבר אלמועטי אל-עלמי ספר לי כי בכואו להתפלל בחדר הסמוך לקבר דוד המלך
לא הרשה לו השומר להתפלל. בכלל, הוא אוסר, אנו התיחסנו בכבוד לקבר דוד המלך,
לא בעזנו להפנות את גבנו לקבר, בעדנו אחורנית, ואילו אתם מתיחסים בקלות ראש.

הזכרתי מאורע זה כדי שכב"ה שר יתן הוראות לממונים על קבר דוד המלך להתייחס
יותר בסובלנות כלפי מוסלמים בודדים הבאים לבקר, ולערוך את הפילתס ללא כל הפרעה.

יחס ליברלי זה מצדנו יחרום ללא ספק ליישור ההדורים בירושלים. כי אל נא נשכח
כי קבר דוד המלך היה בידי מעפחה דג'אני החל מהמאה השש עשרה, והיהורים בקרו במקום
הזה (אסנס לא בקבר עצמו). וכעת כשהקבר בידינו אנו אוסרים עליהם להתפלל.

אם יתחדשו לי דברי הלכה נוספים מעביר אותם לא'.

ב ב ר כ ה,

יעקב יהושע
מנהל המחלקה

ד"ר שרגא ישורון
רחוב ביאליק 22, רמת-גן
כ"א באלול תש"ל
22 בספטמבר 1970

28.9.70 אלול תש"ל

2

לכבוד
ד"ר זרח ורהפטיג
שר הדתות
משרד הדתות
רחוב יפו 30
ירושלים

כבוד השר!

בודאי לא נעלמו מעיני כבודו הדיונים בבית-המשפט הגבוה לצדק בנושא של תפילת יהודים על אותו חלק של הר-הבית, אשר מחוץ לחיל.

סיכום הדיונים היה, כי אין מטילים אף צל צלו של ספק בעצם זכותם של יהודים להתפלל שם, אולם בהיעדר תקנות מסעם שר הדתות, אין בית-המשפט העליון יכול לצוות על אלה המפריעים לתפילתם של יהודים, שלא יפריעו.

נוצר אם כן מצב אבסורדי:

מן המפורסמות, כי המוסלמים מתפללים על הר הבית.

במו איני ראיתי ומוכן אני לתת על כך הצהרה או עדות בשבועה, כי נוצרים התפללו באין מפריע על הר הבית.

יוצא איפוא, כי גם במדינת ישראל מופלים היהודים לרעה משאר שתי הדתות, הנוצרית והמוסלמית, במקום הקדוש לשלשתן: לשתי הדתות האחרות יש אפשרות מעשית להתפלל שם ואילו מיהודים נמנע הדבר.

באתי אם כן אל כבודו ובקשה בפי: "ילמדוני רבותי" - ילמדני נא כבוד השר, כיצד אוכל להתנות מאותן הזכויות, אשר בלי ספק ישנן לי ואשר מהן נהנים המוסלמים והנוצרים, והסבה היחידה לכך שאין נוהגים לי ליהנות מזכויות אלה היא, כי אני יהודי: ילמדני נא כבוד השר, כיצד אוכל להתפלל באותו חלק של הר הבית, אשר מחוץ לחיל!

בתקוות תשובת כבודו הנני

כבוד ובברכה,

ד"ר שרגא ישורון

13.10.2

23.9.70

913(1)/ח

לכבוד
ד"ר ז. זרחפטיג, שר הדתות
רח' יפו 30
י ר ו ט ל י ט

שר נכבד,

הנדון: תקנות לגבי תפילה יהודים על הר-הבית

בהמשך למכתבך מלפני כשנתיים כנדון ולאור פסק הדין של בית
המשפט העליון מטעם כי יש צורך בתקנות על סנה שיהודים לא יופרעו
בתפילתם על הר-הבית בשטח שמחוץ לחיל.

לסוחר לציון כי בני כל הדתות, לרבות אליזים נוצרים מתפללים
במקום ללא הפרעה; כל מי שדווח לעלות למקום במקלו בחרטילו ובמצלמתו
עולה וקל יוחר לקים פיקניק על הר-הבית מאשר תפילה יהודית.

לאור האמור לעיל אבקשך להשתמש בסמכויותיך ולהתקין תקנות
ללא דיחוי.

בכבוד רב,

י. זרחתי, עו"ד

יח/שש

03.0.32

03.0.32

1957
1957
1957
1957

1957

1957

1957

1957

1957

1957

1957

כ"ה ירושלים, יב' בחשווי תשל"א

(13.10.70)

15/14/36/2

לכבוד
עו"ד י. מרוז
רח' שינקין 64, א'
תל-אביב.

הנדון: תקנות לגבי מפילת יהודים על הר הבית

בקשר למכתבך לשד חרות פיוס כב' אלול תש"ל 23.9.70, הנני
מחבבד להודיעך כי לאחר עיון במס"ד של בית המטות העליון
בנדרון, ישקול שר חרות אה העניין של התקנת תקנות.

מכבוד רב

יעקב יגון
המנהל הכללי

חרותי, היימוביץ, גולדנצוויג
HERUTI, HEIMOWITZ, GOLDENZWEIG
LAW OFFICES - משרד עורכי דין

רח' שינקין 44 א, תל-אביב * 640, SHENKIN ST., TEL-AVIV *
ת.ד. 433 * טל. 611396, 612942 * P. O. B. 433

A. HERUTI
ADVOCATE AND NOTARY

I. HEIMOWITZ
ADVOCATE

Y. GOLDENZWEIG
ADVOCATE

P. YEMINI
ADVOCATE

י. חרותי
עורך דין ונוטריון

א.י. היימוביץ
עורך

י. גולדנצוויג
עורך

פ. ימיני
עורך

TEL-AVIV, 23.9.70 תל-אביב

OUR REF. 913(1)/ת סמ"ר

28.9.70 תל-אביב

לכבוד
ד"ר ז. זרחפטיג, שר הדתות
רח' יפו 30
ירושלים

שר נכבד,

הנדון: תקנות לגבי הפילה יהודים על הר-הבית

בהמשך לסכתבך מלפני כשנתיים בנדון ולאור פסק הדין של בית
המשפט העליון מסתבר כי יש צורך בתקנות על סנה שיהודים לא יופרעו
בהפילתם על הר-הבית בשטח שמחוץ לחיל.

למותר לציון כי בני כל הדתות, לרבות צלינים נוצרים מתפללים
במקום ללא הפרעה; כל מי שרוצה לעלות למקום במקלו בתרמילו ובסלכתו
עולה, וקל יותר לקים פיקניק על הר-הבית מאשר הפילה יהודית.

לאור האמור לעיל אבקשך להשתמש בסמכויותיך ולהתקין תקנות
ללא דיחוי.

מכבוד רב,

י. חרותי, עורך

יח/שש

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
STATE OF NEW YORK
ALBANY, N. Y.

NOV. 9, 1937
ALBANY

TO THE
THE ATTORNEY GENERAL
ALBANY, N. Y.

SIR:

RE: STATE OF NEW YORK - DEPT. OF CORRECTIONS

Enclosed for the Department of Corrections are two copies of a report on the work of the State of New York in the field of corrections during the year 1936.

The report is divided into two parts, the first of which contains a general statement of the work of the Department of Corrections during the year 1936, and the second part contains a detailed statement of the work of the various divisions of the Department.

Very respectfully,
[Signature]

Very truly,
[Signature]

cc -

Director, State

ה'תש"ז

י. מנחם כהן, עו"ד

תל-אביב 6.5.68 מכבדו ה/913

לכבוד

שר החינוך - ד"ר ז. ורדיס
משרד החינוך
ירושלים

שר נכבד,

הריני מאשר קבלת מכתב מנהל הלשכה בתשובה
למכתבי מיום 15/4/68 בו בקשתי למנע הפרעות להפילת יהודים על חר
הבית.

אין במכתב זה משום תשובה לבקשתי.

מאחר שההפרעות נמשכות, אבקש להודיעני אם כב'
השר מתכוון להשתמש בסמכויותו ולהחליט תקנות מאושרות למנע הפרעות אלה -
אחרת, נחבקשתי ע"י פרטי לשקול פניה לבית"ד הגבוה לצדק.

בכבוד רב,

י. מנחם כהן, עו"ד

TO: DIRECTOR, FBI

RE: [illegible]

FROM:

SAC, [illegible]

SUBJECT:

[illegible]

DATE:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

107/14/36/2

ב"מ ירושלים, ב' באייר תשכ"ח
30 באפריל 1968

לכבוד

ד"ר י. חרוזי

רח' שינקין 64 א'

חל-אביב

שלום וברכה,

שר הודות מאשר קבלת סכתבך מיום 15.4.68 ולקח
את הנאמר בו לתשומת לבו.

ב ב ר כ ה,

י. קופלוביץ
מנהל הלשכה

THE OFFICE, 2000 NORTH
OF CHURCH STREET

1900

1900

1900

1900

1900

THE OFFICE, 2000 NORTH
OF CHURCH STREET

1900

1900

ה ע ת ק

ח ר ו ח י אצושות" משרד עורכי הדין

תל-אביב 15.4.68

לכבוד
שר הדתות - ד"ר זרח ורהפטיג
משרד הדתות
ירושלים

שר נכבד,

פניתי זו באה בשם יהודים דתיים המתפללים דרך קבע
על הר-הבית.

מאחר וקיימות הפרעות לתפילה, אבקשך להשתמש בסמכותך
ולתקין תקנות שתאפשרנה ליהודים להתפלל על הר-הבית באופן חופשי
וללא הפרעה או פגיעה ברגשותיהם.

נא לאשר קבלה.

בכבוד רב,

י. חרוזי, עו"ד

U. S. DEPARTMENT OF JUSTICE

WASHINGTON, D. C.

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
DIVISION OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C.

MEMORANDUM

TO: THE ATTORNEY GENERAL
FROM: [illegible]

SUBJECT: [illegible]
[illegible]
[illegible]

DATE: [illegible]

RE: [illegible]

BY: [illegible]

ב"ח ירושלים, כג' בחשירי תשל"א
13.10.70

18/14/36/7

לכבוד
ד"ר מרגה ישורון
רח' ביאליק 22
רמת גן.

הנדון: תקנות לגבי הסילת יהודים על הר-הבית

בקשר למכתבך לסר הדחוח מיום כג' אלול תשל"ל (22.9.70),
הנני למכתבך להודיעך, כי לאחר עיון במס"ד של בית המעטט
העליון בנדון, ישקול שר הדחוח את הענין של התקנות
התקנות.

בכבוד רב

יעקב ינון
המנהל הכללי

התאחדות
15/4/71

ב"ח ירושלים, י"ח בעש"ט תשל"א
14 בפברואר 1971
18/325

ג - שבט תשנ"א - 16.2.71

לכבוד

הראשון לציון

הגב' י. נסים שליט"א

י.נ.

הנדון: תקנות לגבי תחילת יחודים על חר סכיה

קבלתי לפני זמן מה מכתב ממו"ד י. מרדכי המייבב את החובות הלאומיים
המבקשים לקבוע למעשה זכות יחודיים להתחיל על חר סכיה. במכתבו צומד עו"ד מרדכי
כל דרישתו שהממשל בסככות הנהוגה לסר הדמות לפי סעיף 4 לחוק השכירות על המקומות
הקדומים, תסכ"ו - 1967 ותחקין תקנות הסדירות תחילת יחודים בחר סכיה, מכיון שלפי
הוראות הסעיף המסור, עלי להחליט מראש על כבוד הרבנים הראשיים לישראל, אבקשכם
להוריעני בכתב עמדתכם בנדון למעלה.

יודיען כי החובות הלאומיים פנו בענין התחילת של יחודים בחר סכיה לכיה
הדין הגבוה לגדק, ובאספ דין שורסס לפני זמן לא רב (בב"צ 222/68, ספקי דין כ"ו
(2), 141), טען הבב"צ, כי אי אפשר להגשים זכות התחילת הקיימת מבוא החוק ללא
התקנות המקנות על ידי שר הדתות. לתקנות הללו דרושה גם הסכמת שר הסטטיסטיקה וגם המדיעצות
מוקדמת על נציגי הצה המוסלמית.

ב ב ר כ ה

ד. ורמתי

העמק
שר הסטטיסטיקה

15/14/36/ה

מדינת ישראל

לשכת ראש הממשלה

ירושלים, ל' בניסן תשל"א
25 באפריל 1971

אל: לשכת שר הדתות
לשכת שר המשטרה

מאת: סגן מנהל לשכת ראש הממשלה

הנדון: תפילה על הר-הבית

מצ"ב העתק מכתבו של מר בנימין גל
מירושלים בענין מניעתו מלקיים תפילה על
הר-הבית.

נתבקשתי להעביר המכתב אליכם ונודה
אם הואילו להציע לנו נוסח תשובה מחוץ שיענה
למקרה זה וכן לפונגים אחרים אל ראש הממשלה
באותו ענין.

מ. ד. ב. ה.

אלי מזרחי

קצת מכתב פנימי
1842
מכתב פנימי

1761
820(2-0)4

עבודת האדם בעולם
ה' תתק"ל

אין כוח אלא יחד עם האדם בעולם
שבו אין שום דבר.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.

האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.

האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.
האדם בעולם, האדם בעולם, האדם בעולם.

24. 10 1891. 1891. 1891. 1891.

Alfred, King of Norway, and his wife, Ingeborg, daughter of King of Denmark, were the first to introduce the Christian religion into Norway.

Platz 1250 hat 150 = 2000

מחנה אהל מועד - מחנה אהל מועד

הנהגתו בזה היא כדלעיל. והנהגתו בזה היא כדלעיל.

...הוא שיהיה זהו המצב...

...the ... of the ...

$\Delta^2 \mu = \Delta^2 \omega = \Delta^2 \lambda \mu + \Delta^2 \lambda \omega$

[illegible]

1706

1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344

1. אברהם אבינו נולד ב-1800
ב-1850

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

[illegible]

2340 1935

The first of these is the fact that the
 the first of these is the fact that the

מחנה עמלק ויהודה ויהושפט ויהושפט ויהושפט

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

1. *What is the purpose of the study?*
 2. *What are the research questions?*
 3. *What is the significance of the study?*
 4. *What are the limitations of the study?*
 5. *What are the conclusions of the study?*

כלל שני - מה נראה כי זהו המצב של המדינה

12152

17 After Mr. J. M. ...

15/19/36/ה

לכבוד
בחסן כהנא
לשכת הסר
שר הדתות
ירושלים

א.ב.א.

לפי בקשתך, הנבי מצרף לזה סכתב
בקשה אל שר הדתות לפי הוראותיך סיום
21.4.

אם אפשר, תהא בחשבונו שהימים
א', ב' ור' הם הסובים לנו כיוון שהזמנים
של חגיגה אבשים חלונים אחד לשבי,
תודתי גמלה מראש.

בברכה,

אהל וינקמן
ישראל וינקמן

ת.ד. 14210
ירושלים העתיקה
88150 או 83267

האגף
מ
10-7

בז' בניסן תשל"א
22.4.71

לכבוד
סר הדתות
ירושלים

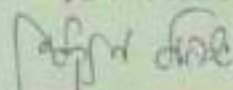
כבוד השר, שלום רב!

הגבו שבקשים להיסגש עם כבודו כדי לנרר כמה
דברים חשובים בקשר למצב של הר-הכית.

בשפה מאוד אם חוכל כבודו לקבוע לנו זמן
בנה לו ולנו.

עם ברכות לחג העצמאות,

וכבוד רב,

ישראל ויזקלמן
בציג

ת.ד. 14210
ירושלים העתיקה

מדינת ישראל
אגודת יועץ לשר הדתות
(ירושלים)

רחוב יפו 30
טלפון 28371
ירושלים

משרד הדתות

תאריך: כ"ב כסיון תשל"א
5.4.71

מספר:

לכבוד

מחנודס מאיר קוזניץ

ירושלים

מאיר הנכבד !

היות ונודע לי שמניח בענין עבודת הסכסכונה על יד חומת
הר הכים למחנודס יניב, נציג שר הכסחון בועדה הבטיחות
הממשלתית, הנני להטב להפוסת לכך:
1. נא לתת לי דו"ח ספורט נכתב בענין פניהך.
2. אין לפנות לשוט גורס בענינים הנזכרים לועדה הבטיחות
אלא באמצעותי, כיושב ראש הועדה.

בברכה,

העמק: כב' שר הדתות

הרב מרלא

חרותי, חיימוביץ, גולדנצוויג
HERUTI, HEIMOWITZ, GOLDENZWEIG
LAW OFFICES – משרד עורכי דין

44a, SHENKIN ST., TEL-AVIV * תל אביב, ח' שנקן 44א *
P. O. B. 435 * תל. 611598, 611942 * סל. 435 * ת.ד. 435

J. HERUTI
ADVOCATE AND NOTARY
I. HEIMOWITZ
ADVOCATE
Y. GOLDENZWEIG
ADVOCATE
P. YEMINI
ADVOCATE

18.10.70
TEL-AVIV, תל אביב
OUR REF. ח/913(1) מסמך

י. חרותי
עורך דין ונוטריון
א. י. חיימוביץ
עורך
י. גולדנצוויג
עורך
פ. ימני
עורך

15/14/36/כ

כ"ק

לכבוד
ד"ר ז. ורהפטיג, שר הרוח
רח' ימני 30
ירושלים

שר נכבד,

הנדון: תפלת יהודים על הר-הביה-הקנות

מכתבנו מיום 23.9.70, שהעקק הימנו וצוף
לנוחיותך, נשאר ללא מענה וללא אשור קבלה.

באם לא אקבל חשובה למכתבי חוץ שבועיים ימים,
אראה בכך סרוב לענות עליו וסרוב להשתמש במטכוחך
להחקין את התקנות המבוקשות.

בכבוד רב,

י. ורהפטיג ע"ד

כ"ח. ירושלים, י"ד כסיון תשל"א

7 כיוני 1971

18/325

15/14/36/ה

לכבוד

מר ישראל פינקלמן

ח.ד. 14210

ירושלים

א.ב.א.

הנדון: בעשור לרשיון לעריכת תפילה כמנין בשעה חר הבית ביום השעה בשב תשל"א (1.8.71)

מכתב מיום א' כסיון תשל"א (25.5.71) הועבר זה עתה אלי לעיון ולחשבה.

בכ"ז 222/68, פסקי דין כ"ד (2) 141 ואילך, ספק היה המשפט העליון כי רשיון להגשת זכות התפילה ליחידים בחדר הבית מוחבט בחקנת תקנות, בהתאם לסעיף 4 לחוק השמירה על התקנות הקדושים, משכ"ד. החקנת תקנות כאלה מתבטאת בהסכמת שר המשפטים ובהחלטתו עם הרבנים הראשיים לישראל ועם ראשי הדת הנוסלמית בארץ.

סר הדמות, לאחר פנייה ספקס החוגים חלוציים להתקין תקנות בעקבות פסק הדין האמור, מקיים עתה בידורים עם שר המשפטים ועם הרבנים הראשיים לישראל, וכל מי מוצהותיהם יהלים אם ים מקום לפנות גם לראשי הדת הנוסלמית בארץ.

ב ב ר ב ה

ח. א.

ח. א. א. א.

ח. א. א. א.

לעתקו שר הדמות

UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE

WATER RESOURCES DIVISION

WASHINGTON, D. C.

REPORT

ON THE

WATER RESOURCES

OF THE

STATE OF

ALABAMA

BY

JOHN W. BARNETT, JR., Chief Hydraulic Engineer, Alabama Department of Conservation and Forestry, and J. H. BARNETT, Chief Hydraulic Engineer, Alabama Department of Conservation and Forestry, in cooperation with the U. S. Geological Survey, Water Resources Division.

ALBANY, NEW YORK: J. B. LIPPINCOTT COMPANY, 1934.

U. S. G. P. 1000

1000

U. S. G. P. 1000

U. S. G. P. 1000

1000

✓

15/14/36/7

- (2. - the 12. 1824)

11.9.69

Handwritten signature/initials

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the Department of the Army, dated 10/1/15. The letter is addressed to the Secretary of the Department of the Army, and is dated 10/1/15.

2. The second part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the Department of the Army, dated 10/1/15. The letter is addressed to the Secretary of the Department of the Army, and is dated 10/1/15.

3. The third part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the Department of the Army, dated 10/1/15. The letter is addressed to the Secretary of the Department of the Army, and is dated 10/1/15.

4. The fourth part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the Department of the Army, dated 10/1/15. The letter is addressed to the Secretary of the Department of the Army, and is dated 10/1/15.

5. The fifth part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the Department of the Army, dated 10/1/15. The letter is addressed to the Secretary of the Department of the Army, and is dated 10/1/15.

6. The sixth part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the Department of the Army, dated 10/1/15. The letter is addressed to the Secretary of the Department of the Army, and is dated 10/1/15.

7. The seventh part of the document is a letter from the Secretary of the Department of the Interior to the Secretary of the Department of the Army, dated 10/1/15. The letter is addressed to the Secretary of the Department of the Army, and is dated 10/1/15.

Handwritten text at bottom right

Handwritten text at bottom left

עקידה ירושלית
בדור סנאטת ארמון
ע"י ש. ש. ש.

דד ארור חשנה 7.19.69
15/11/36/ב

למחבר
מבית דודקאנד
כיר קה"ק
דודקאנד
ג.ג.ג.

[illegible][illegible]

1010742 1010742

- [illegible]

RECEIVED
JUL 18 1964
U.S. DEPT. OF JUSTICE

1102

TO: DIRECTOR, FBI (100-388610) FROM: SAC, NEW YORK (100-100000) (P)

RE: NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, JULY 16, 1964. (NY 100-100000)

NY 100-100000 (P)

1. On July 16, 1964, the New York Office advised that a copy of a letterhead memorandum (LHM) dated July 15, 1964, and captioned as above, was received from the New York Office of the Federal Bureau of Investigation (FBI).

2. The LHM advised that the New York Office of the FBI had received a copy of a letterhead memorandum (LHM) dated July 15, 1964, and captioned as above, from the New York Office of the Federal Bureau of Investigation (FBI).

3. The LHM advised that the New York Office of the FBI had received a copy of a letterhead memorandum (LHM) dated July 15, 1964, and captioned as above, from the New York Office of the Federal Bureau of Investigation (FBI).

THESE NOTES ARE THE PROPERTY OF THE
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
AND ARE NOT TO BE LOANED, REPRODUCED,
OR IN ANY MANNER COPIED OR
REPRODUCED WITHOUT THE WRITTEN
CONSENT OF THE LIBRARY.

1. INTRODUCTION

The purpose of this study is to
investigate the effect of the
temperature of the water on the
rate of the reaction between
hydrogen peroxide and potassium
iodide.

The reaction between hydrogen
peroxide and potassium iodide
is a redox reaction. The
hydrogen peroxide is oxidized
to water and the potassium
iodide is reduced to potassium
iodide.

2. MATERIALS

The materials used in this
experiment are hydrogen peroxide,
potassium iodide, and water.
The hydrogen peroxide was
prepared by the decomposition
of barium peroxide.

3. PROCEDURE

The procedure for this
experiment is as follows:
1. Prepare a solution of
potassium iodide in water.

4. RESULTS

The results of this
experiment are as follows:
The rate of the reaction
increases with the temperature
of the water.

1. The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country.

2. The second part of the report is devoted to a detailed analysis of the economic situation.

3. The third part of the report is devoted to a detailed analysis of the social situation.

4. The fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the political situation.

5. The fifth part of the report is devoted to a detailed analysis of the cultural situation.

6. The sixth part of the report is devoted to a detailed analysis of the international situation.

7. The seventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the military situation.

8. The eighth part of the report is devoted to a detailed analysis of the diplomatic situation.

9. The ninth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign trade situation.

10. The tenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign investment situation.

11. The eleventh part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign aid situation.

12. The twelfth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign debt situation.

13. The thirteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign exchange situation.

14. The fourteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign currency situation.

15. The fifteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign reserves situation.

16. The sixteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign assets situation.

17. The seventeenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign liabilities situation.

18. The eighteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign equity situation.

19. The nineteenth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign debt service situation.

20. The twentieth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign interest situation.

21. The twenty-first part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign dividend situation.

22. The twenty-second part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign profit situation.

23. The twenty-third part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign tax situation.

24. The twenty-fourth part of the report is devoted to a detailed analysis of the foreign contribution situation.

למלך

הדואר

מלך

ישראל

ב"ה ירושלים, כ"ד באדר א' תש"ל
2 במרס 1970

15/14/36/ד

אלו לשכת היועץ המשפטי לממשלה

טאטו מנהל לשכת שר הדתות

שר הדתות מאשר בחודש אב תשל"א את המיעוט
בכאב שהוגש לביהמ"ד/הגבוה לצדק בבג"ץ 222/68.

ב ב ר כ ה ,

נחמן כהנא

מנהל חלשכה

מדינת ישראל
משרד המשפטים

ירושלים, כ' אדר א' תש"ל
26 בפברואר 1970

היועץ המשפטי לממשלה

אל: שר הדתות

אדוני השר,

הנדון: כג"צ 222/68 -
תפילת יהודים על הר-הבית

... הנני מצרף לוסה העתק מן הטיעון בכתב שהוגש
על ידינו לביהמ"ש הגבוה לצדק בכג"צ 222/68
הסתוותם לתפילת יהודים על הר הבית.
כזכור החליט ביהמ"ש לדרוש מן הצדדים טיעון בכתב
במקום טיעון בעפ"ה.

ב ב ר כ ה,

טאיר שמגר

היועץ המשפטי לממשלה

WATER WORKS
CITY OF BOSTON

REPORT, 1907

CHAPTER I

GENERAL

WATER WORKS
CITY OF BOSTON

THE WATER WORKS OF THE CITY OF BOSTON
WERE FIRST ESTABLISHED IN 1822
AND HAVE SINCE THAT TIME
UNDERGONE MANY CHANGES
AND IMPROVEMENTS.

CHAPTER II

PLANT

WATER WORKS

15/14/36/ה
כ"ה, ירושלים, י' חסון תש"ל (22.10.69)

אל הרב מרדכי, מנהל המחלקה למקומות קדושים,

הגדרות: שומר בכניסה לתר הבית

הנני באשר קבלת מניח מ-15.10.69 המתייחסת להעסקת אדם מ-11.6.69 ועד בכלל.

אני מצטער שלא אוכל לממש את החשלוש הנ"ל מהסיבות הבאות:
1] אין אישור תקני ותקציבי להעסקת כזו.

2] כוונתי ובדואר שאין אפשרות של אישור העסקה דטרואקטיבי.

אני מציק שהחשלוש-במידה ויש לו הצדקה - יכוסה מתקציב מעקלות (כספי הנוהל וכדומה).

בכר כה,

דוד בלס
סגן המנהל הכללי.

העמק: כב"ה
חשב המשרד.

27.10.69

א' כסלו תש"ל
11 נובמבר 1969
מח/1413

15/14/36/ב

J

לכבוד
מר זאב רוזנברג
מנהל לשכת שר הדתות
מסרד הדתות
ב א י

א"נ

הנדון: בקורים בבית"ס המ"ס אל-עמריה
סטוכין: מכחבך אל מר מירון בנבנישתי מס' 15/14/36/ה
מיום 15.10.69

מכחבך שבסטוכין הועבר אליי והנני מתכבד להודיעך
כדלהלן:

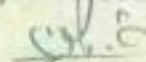
בבית"ס אל-עמריה 31 כחות לימוד ולומדים שם כ-1200
חלמידים. עקב ריבוי מספר המבקרים (נוצרים בגלל קדושת המקום
לנצרות ויהודים הרוצים להשקיף על הר הבית), נאלצנו לסגור
כניסתם בשעות הבוקר, כדי לסגור סביעה במהלך הסדר של הלימודים
בבית"ס.

העירייה לא אסרה ולא עלה על דעתנו לאסור כניסתם של
יהודים לבית"ס. הנכון הוא, כי מבקרים סטוכיים מחזירים לזרים,
בעיקר לחיילים שאינם גרים בירושלים, לבקר בבית"ס בשעות
הבוקר בעוד שנאסר על מבקרים מקומיים ביקור בשעות אלו.

עם זאת בית"ס מהווה לביקורים בפני כל ביטים ששי וראשון
ובשעות אחה"צ, שאין מקיימים בהם ליסודים.

על מנת לסגור אי הבנות, נתבקש מנהל בית"ס להקפיד
בעתיד על איסור כולל, ככל אפשר, של מבקרים אם זרים ואם
מקומיים.

בכבוד רב,

א. שריג

מנהל היחידה למערכת החינוך במזרח ירושלים
ב/מנהל המחלקה

העתק: מר ח. קוברסקי, מנהל המחלקה לחינוך
מר מירון בנבנישתי, המסונג על ענייני מזרח ירושלים.

המחלקה המוסלמית

ב"ח, כ"ג בחשוון תש"ל
4 בנובמבר 1969

מא/73 ה' 15/14/36

א ל: המרמ"ס המוסלמי

הנדון: הדמסת חוברת מיוחדת של הידיעון המוסלמי

על השליפת שפרצה במסגד אל-חקה

סימוכין: סכתבנו אל מר ג. לרמן מיום 5.10.69 וסכתבנו אל
גב' דליה שכה וסר חדר יצחק מיום 13.10.69

לאחר גמר הדמסת של הידיעון המוסלמי הנני מוצא לחובה להודות לכם
על העזרה שהושעת לי במקרה דחוף וירוצא מן הכלל, פרטום חוברת מיוחדת
שעליה סכתו את ידו שר הדתות ומשרד החוץ, והמוקדשת לשליפת של מסגד אל-
חקה.

ברצוני לציין כי זאת היא הפעם הראשונה והאחרונה שאני מתחייב לחובצא את
החוברת ללא סכרז שהועבר אליכם. אני מקווה כי להבא לא יקרו מקרים כאלה ואחזור
לשיטה טנקסתי בה במשך עשרים השנים האחרונות, דהיינו הדמסת הידיעון האמצעות
סכרז שיועבר אליכם.

כעת אני מבקש סכת כי לא חכבירו על סדור העניינים עם בעלי הדמוס, כי
לפני הדמסת החוברת שאלתי בבחי-דמוס אחרים, ולא סכתתי הצעה זולה וחנאיים נוחים
יותר מאשר בית הדמוס של בית היחומים המוסלמי.

ברצוני לפרט כאן את החשבון שהובש על ידי בית היחומים המוסלמי, סדור
והדמסת האלף הראשון. כל גליון דמוס 100 ל' אבבע גליונות דמוס סכתא לי כל אחד
400 ל' הדמסת האלף השני 16 ל' סדור והדמסת: 464 ל' כריכת אלפים חוברות
(החלק האבגלי 24 עם" הועבר לבית הדמוס המוסלמי מבית הדמוס של הג'רוסלס דומס,
ובבית הדמוס הזה קפלו את הגליונות וצרטו אותם לאלף הערבי)- ארבע סאות ל'
סדור והדמסת המעטפת 10 ל'

464	ל'	8	- סדור והדמסת
400	ל'	-	כריכת אלפים חוברות
10	ל'	-	סדור והדמסת המעטפת
874	ל'		

מר ג'ורג' תביס את ההצעה שלו בסכת.

ב כ ר כ ה,

יעקב יחזקע
מנהל המחלקה

הערה: מר י. יערי, חשב משרד הדתות.

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

מלך המלך

ה' 36/14/15

למ

ה, ירושלים, י' חשוון תש"ל (22.10.69)

אל הרב מרדכי, מנהל המחלקה למקומות קדושים,

הנידון: שומר בבנימין להר הבית

הנני מאשר קבלה פניהן מ-15.10.69 המתייחסה להעסקת אדם
מ-11.6.69 ועד בכלל.
אני מצטרף שלא אוכל למסר את התשלום הנ"ל מהסיבות הבאות:
1] אין אישור תקני ומקציבי להעסקת כזו.
2] בודאי ובודאי שאין אפשרות של אישור העסקת רטרואקטיבי.

אני מקציב שחשלוש-כמורה ויש לו הצדקה - יכוסה מתקציב
תקלות (כספי הכותל וכדומה).

בברכה,

דוד בלס
סגן המנהל הכללי.

התקציב כב"ה
חשב המשרד.

ב"ה, ירושלים, ל' חשוון תש"ל

8
14
15/14/36/כ

לכבוד
רב אלוף פתח דין נ"י
שר המבחן.

שלום וכל טוב מלא,

נחב אני לקרוא נאומיך ומאמריו, והנני מקוה שתקרא
גם אחי מכאבי זה.

בחיטוטים ישבתי לכתוב דברים אלה בסוכן "מי שח"ז אולם
השבתי לעצמי מה היו קושיים שני בני שנאלו בטלחמה הקוממיות, והדבור זה דאמני
להעלות הדברים על אכתב, ולא להיות ירא ורך לבב.

מה ח"ד שנכל אז בנחל צירוף, יבא שמה בראש שלונה למבוק
בכנסיות העיוניות במיזם העולה בזה למלונה למנה וחזר נשאר לבדו עם ח"כרן
לחנות על חמיהם להחלה אנשינו עד שנכל שרוד.

ידעב ח"ד שנכל בירושלים חמיהם שיהיו מאחרונה אמי חיו
"מיום המיפוז רחוב בן יחננה עם שנים מלוגיו בירי חילום ברישיות, רשמי אחרי
חילום ברישיות ובטכונה המוכרים למדנו טק אמת, לקחתי ח"כרן יריתי במה וקטלתי
אותם, חן-חן", אלה היו דבריו האחרונים אלי לפני נאלו.

במסור, זכרון זה נמן בי עוד לשלוח לך המכתב.

מיום שסגרת את שערך חר הבית בפני יחורים אין לי מנוח.
מכלל עם חיליקה במסגר - אל-אקצא נלכדת במסור קמחונה ובבכיה בדמעות שלי,
שחיה לרבים אפרמורה נשית.

ומאחר יום נאל חנני, במסע, המשיכה המניגיה ללכת לכותל
המערבי, לא כמי שהיה באיות שערך חר הבית פתוחים לפני יחורים.

שיא הכבושים של מלחמה שמה הימים היה כבוש חר הבית ומתקרי
זה"ל תבאיו אז כי כבוש זה "לנצח" ולא נעשנו "לעולמים".

ועתה נעילה שערך חר הבית מבטיל ומעלה סיוטים אולי זה, ח"ו,
ראשית נסיגה זה"ל. מה ורצות יאחזנו.

אחרי חיליקה במסגר אל-אקצא היה מתקבל על הדעת למסור השער
ליום-יומים, ליותר מזה כגון זה "העוזה לא יוכל לתקן".

רגיל הייתי ללכת לכותל המערבי להחלה מנחה בשבוע, כי לפי
מסורת עתיקה אבות העולה, אברהם, יצחק ויעקב, עוברים לטבת ממערה המכילה להר
הבית ומסגריה במסרון לא חלכתי בשבוע למקרה ההכחלה המערך המבוא.

ובביתא היו לי שלשה בנים על שם האבות, ואחרי שנולד לי יעקב הי"ד,
הושב לי ששנים שני נכדים בשם יעקב.

וכמה נקמה לי שם הצרכה הרביעית במעלה "אמת נאור" עם המליץ אברהם
יגל, יצחק ירגן יעקב ובניו ינחזו בו", ושנית ושלשתי לשמוע באביבות חזרה
השני "אברהם יגל, יצחק ירגן יעקב ובניו ינחזו בו". הרי אבות הקולם מהלכים
על תר הבית. מולם סיום אביו העשונות בישראל וסגירת תר הבית על ידי ישראל
במני ישראל מילתי להתפלל הפלח פנחה בטבה אצל הכותל המערבי, לא אעשה סקר בנפתי,
אין אברהם יגל" ואין "יצחק ירגן".

ויתן דוד לארגן במקום שקלי דבר טקל שם מאות (דברי הימים ה' כ" כח")
הוא אחד הרגעים המבריקים בעולם ולעולם ליהודים ולאנושות כולה לאפונה מחורה
ולקרושה בטובה.

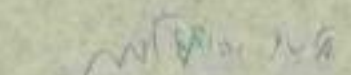
זכינו והסקוט חזר אלינו כולו לגמרי אחרי אלפי שנים.

ועתה עס פגירת שקרי תר הבית בידי הידועים ורק במני יהודים אנו במצב
כמימי אלישע (מלכים ב' יב' פסוקים טו-יט): "ויאמר אלישע ירה ויור, ויאמר חן
הטועת לה" וכו' - ויאמר להלך ישראל חן ארצה, ויך שלש פעמים ויעמד, ויקצף
עליו איש תולעים, ויאמר למכות השם או שם פעמים אז הבית זה ארץ עד כלה וכו'".

כדס ואש במרצו שקרי תר הבית ובחבל מה כמו ידינו נאטם השקר היחיד
שנאמר בידינו, והדורות הבאים עוד יחמזו למה רק שקר אחד בעלישטנו. אביו העשונות
ואזלה יד. ובה אחר בן מירא כי רבים עשונני בני אדם, ודעיונות רעות מהעוה"
("בן מירא" ג' כד').

נסיים באירועי פסחון טהלה נקילה ביום המפורסם פתח לבנו שער, בעת
נעלה שער, כי תנה היום", היום יאנה, חשש יבוא ויננה, נכונה אעריך.

ב ב ר כ ח
בנין בית המקדש

אליהו יהושע לבנון

העתיקו הגב' ג. מאיר, ראש הממשלה
ד"ר ז. וורחטטיג, שר הדמוה
מר כ. קולק, ראש הקיר ירושלים

15/14/36/ כ

כ"ה, י"ב בחשוון תש"ל
24 באוקטובר 1969

א לו מר צבי מרלר, מנהל כללי, המדח המסמכים, ירושלים

הנדון: השמירה במסגד אל-אקצה
הישיבה שנתיימה בלשכתך ביום 12.10.69

בשיתוף שקיימתי עם אחד מבני המסגרות הממונות מזה דורות רבים על
נוהגי השמירה במסגד אל-אקצה, העלימי את הפרטים הבאים, שהנני מקוה כי
יהיו לכם לעזר-

בימי שלטונה של תורכיה לא הייתה קיימת בטחון חר-הבית שמירה משמרתית.
המשטרה הוצבה לרגל מעשה שעשע שאירע. באותן שנים נמנו השומרים הממונים
על חר-הבית על יוצאי אפגניסטאן, הימן וצמון אמריקה, הידועים בקנאותם הדתית
(גם היום, על אף שהתחיל חסן שהתבונן את חר הבית למובלעת "הברוכית" נמצאים
עוד מספר שומרים שהם יוצאי תורו אפגניסטאן ועוד). אסמטא אלצ (בצמון אמריקה
אסורה הכניסה לנוצרים למסגדים ולמקומות מקודשים למוסלמים, הנוצרים נקראים
בזהם בשם "בורי", דהיינו כומר).

בשנת 1900 נבנתה היירה נוצרית אל הוך המערה שבכמה הטלע, באותה שעה עמד
בתפלתו אחד השומרים האלב-יראנים. בקורה של היירה נוצרית במקום זה העלה את
הפתח, ומסמכים את תפלתו של סכיננו ודקרה. פעשה שעשע זה גרם לכן כי השלטונות
התורכים הציבו משמר בטחון חר-הבית, כדי למנוע השנוות של מקרים מעין אלו (אל
בא נטכח כי הימים היו ימי הקפיטולציות).

שני החודשים שבקבעו למשמר המשטרה עומדים וקיימים עד היום הזה. הם נמצאים
בצר המערבי של כמה הטלע במקום שנקרא "סטן אל-סה"רה" - גב כמה הטלע, או
"הטופטאף". גם בחקוטה המבצעת שכנה המשטרה באותו מקום והמקרים של השומרים
היו בעיקר בלילה, לאחר זקילה שער המסגרים. המשמר היה בדרך את שעה חר-הבית
וביחוד בחורשור ובבנינים שממביב למסגרים, כי פעמים רבות בארו אנשים השורים,
או מאומרי קורה גב לישון חתח העצים או בבנינים שבחר-הבית (כידוע גם בישראל
המסגרים המסגרים "כתי-הארות" לעוברי-אורה, או מוקלים שבאו לאותו כתר לרגל
עבודתם). ברצוני להדגיש ולציין כי רק מסמכות העצרים החיצוניים פופקדים בידי
המשטרה, וזאת לאחר שעה שמונה, והמשטרה פותחת אותם שנית זמן מה לפני תפילת
השחר, דהיינו, סמוך ליעה חרבע אתר חצות, ואילו המסמכות של מסגד אל-אקצה נשמר
בידי אחד השומרים הישן בתוך המסגד, ואילו המסמכות של מסגד כמה הטלע נמצא בידי
השומר שלא ישן בתוך המסגד, אלא באחד מיוחד הסמוך לחתנה המשמרת.

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE INTERIOR

BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C.

TO THE SECRETARY OF THE INTERIOR
FROM THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF LAND MANAGEMENT

RE: [Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

על יד אל-אקצה קיים חדר סנקרס בשם "דאר אל אקצה" המיועד לשמירת
ולשומרים בלילה.

בשם בימי ירדן ותקופת המנדט היו שעות הבקור מ- 8-11 ו- 5-3
לאחר תחילת הערב ולפני תחילת הלילה, ואילו ביום שני, בצורה בלתי רשמית
בשעות של אחרי-הצהריים, ולחום הערבים במסגרת היו סגורות שעות 8 בערב
עד 4 אחר-הצות.

הצבה שומרים בשטח חר-חביה לא היה רצוי ומקובל על המוסלמים, מבחינת
דחיה כי נאמר במפורש **أَنَّ لِلْمُسْلِمِينَ حَقَّهُ** חלל הוא חשומר את
בית האל.

ב ב ר כ ה,

יחזקאל יחזקאל
מנהל המחלקה

✓
הערה: לשכת מר חזקוני

מר ש. חלל, סגן מנהל כללי, משרד החוץ
מר משה שטרן, משרד החוץ, ירושלים
מר י. בן-ארי, היועץ המשפטי, משרד ישראל, חל-חביב

On the 10th day of the month of May, 1864, the following persons were present at the meeting of the Board of Directors of the City of New York:

At the City Hall, New York, on the 10th day of May, 1864, the following persons were present at the meeting of the Board of Directors of the City of New York:

At the City Hall, New York, on the 10th day of May, 1864, the following persons were present at the meeting of the Board of Directors of the City of New York:

At the City Hall, New York, on the 10th day of May, 1864, the following persons were present at the meeting of the Board of Directors of the City of New York:

At the City Hall, New York, on the 10th day of May, 1864, the following persons were present at the meeting of the Board of Directors of the City of New York:

ב"ה, ירושלים, י' חשוון תש"ל (22.10.69)

15/14/36/ה

אל הרב מרלא, מנהל המחלקה למקומות קדושים,

הגדרתו שומר בכניסת לחר הבית

הנני מאשר עכלה בניהן מ-15.10.69 המתייחסת להעסקת אדם
מ-11.6.69 ועד בכלל.
אני מצטרף הלא אוכל למסר את החשלות הנ"ל סתמיכות הבאות
11 אין אישור תקני ומקציבי להעסקת כזו.
2) בודאי ובודאי שאין אפשרות של אישור העסקת רטרואקטיבי.
אני מציע שהחשלות-כמידה ויש לו הצדקה - יכוסה מחקציכ
פעולות (כספי תכונת וכדומה).

ב ב ר כ ה ,

דוד גלס
סגן המנהל הכללי.

העוקב כב* העד
חשב המשרד.

4.10.77

מדינת ישראל
משרד הדתות
לשכת השר

לבר"ה כהניו
החברות
התקנות
בכרכה

לבר"ה כהניו
החברות

לבר"ה כהניו
החברות

לבר"ה כהניו
החברות

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

CHICAGO, ILL.

1955

משרד הדתות

המנהל הכללי

ב"ה ירושלים, א' בחשוון תש"ל
(13.10.69)

אל : כב' השר

בזמנו הבטחת לסר דרוקסן, סניו-יורק חבורות
על חילול בית הקברות, הוא עומד בקשר עם אנשי קונגרס,
ומבקש למלא את הבטחתך.
נא לסדר את העניין.

בברכה

ד"ר ש.ז. כהנא

ה' 36/14/15

מדינת ישראל

משרד הדתות

לשכת חשר

לאור כ"א

הר - הבית

לח"א

בכרחה

THESE ARE THE
BEST OF THE
BEST OF THE

THESE

ג' י"ק ה'ר"ק

אשר נחמנו

אין ספק שאלהי זצ"ל

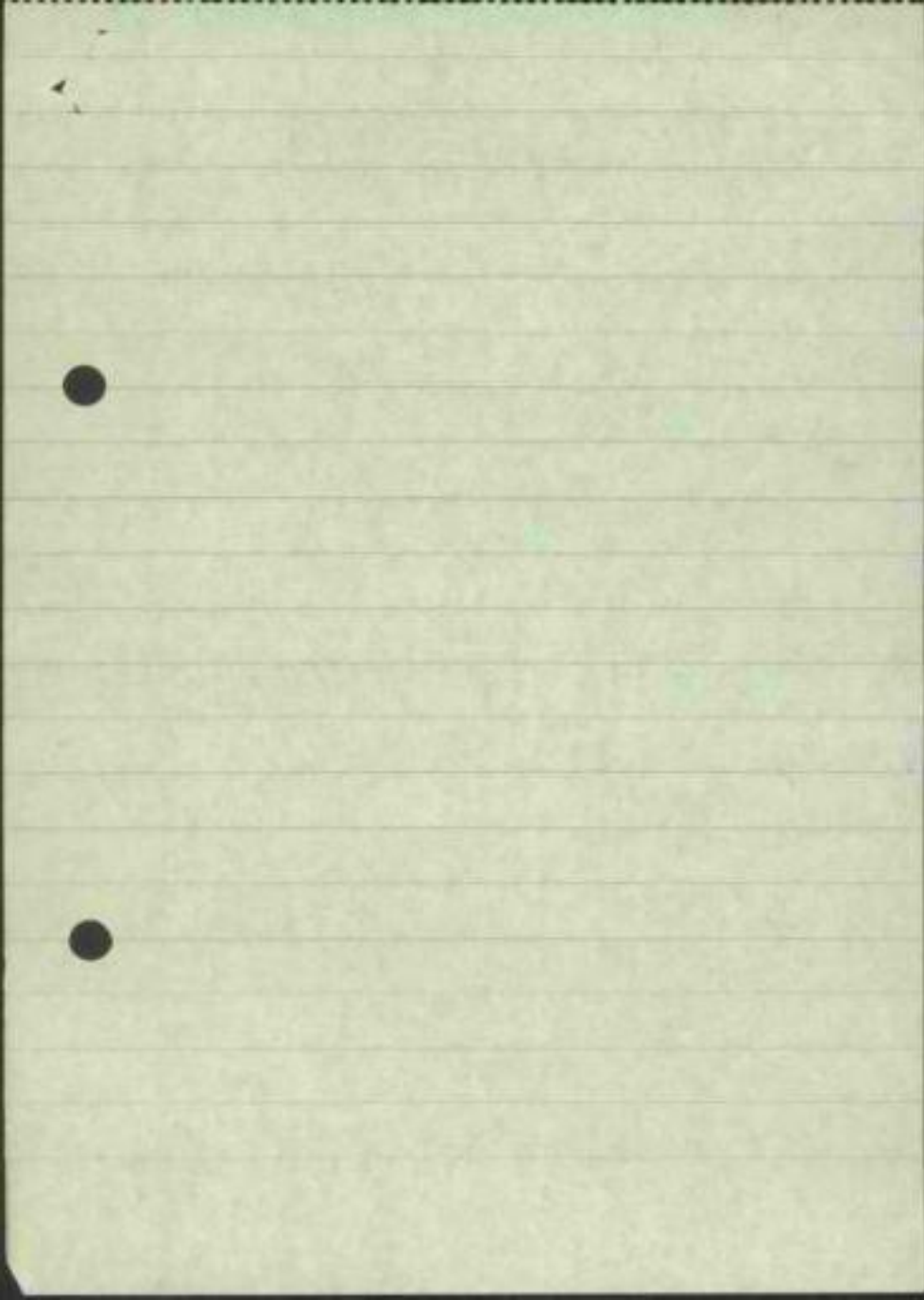
אשר אלהי אבותינו שפ"ן שפ"ן
הפך אלהי פתח אלהים
אשר שפ"ן אלהי

אשר אלהי אלהי

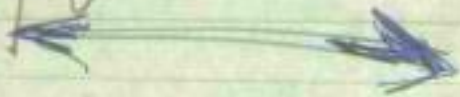
אשר אלהי אלהי!

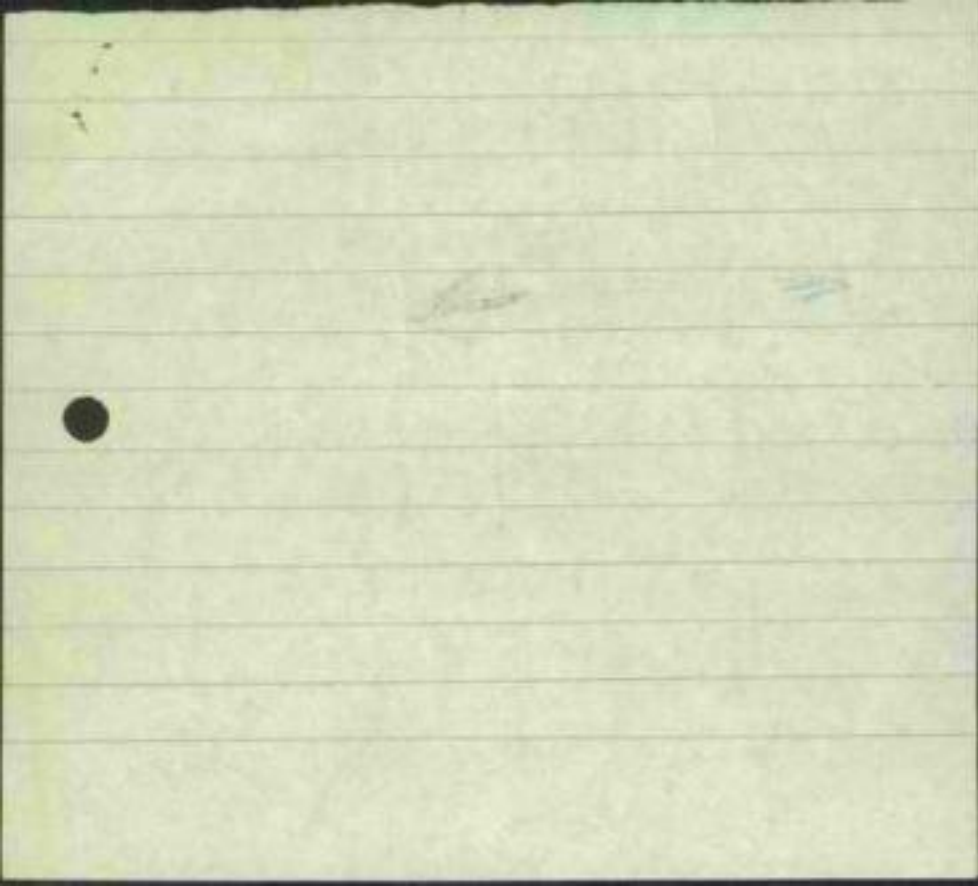
קלם אלהי אלהי

מן

1/17/62 22 RB 13

15/14/36/3

ב"ה ירושלים, ב' בחשוון תש"ל

15 באוקטובר 1969

לכבוד

מר מירון בנבנישתי

עיריית ירושלים

ירושלים.

א.נ.

הובא לידיעתו של שר הדתות כי מחלונת בית הספר "אל עומרית" הנמצא ברחוב
היסודים קרוב למסגד אל-אקצה ניתן להשקיף לתר-הבית.

יהודים דתיים המקפידים לא להכנס לתר הבית נוהגים היו להשקיף על התר
מחלונת בית הספר. לאחרונה מונעים השומרים הערבים של בית הספר מיהודים
להכנס אליו בשענה שבאילו קיבלו מעיריית ירושלים הוראה לפגוע באמצע בניסת
יהודים לבית הספר.

אודה לך אם תבדוק את הענין ותודיענו השבתך.

בכבוד רב,

זאב רוזנברג

מנהל הלישכה

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL
CONFIDENTIAL
CONFIDENTIAL
CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

מדינת ישראל

רחוב יפו 30
טלפון 28371
ירושלים

משרד הדתות

תאריך: ב"ה, כ"ו כחשרי תש"ל
8 באוקטובר 1969

א"י

מספר:

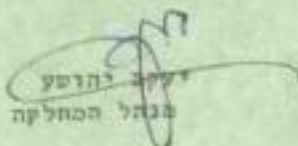
א ל: כב" שר הדתות

נודע לי ממקור מוסמך על המעשה הבא:

בכיה"ס אל עומריה הנמצא ברחוב היסורים, קרוב
הוא למסגד אל-אקצה, מחלונותיו אפשר לראות את
הר-הבית, מסתבר כי יהודים דתיים הנזהרים מלבקר
בהר-הבית נוהגים לסור לבנין זה ולהשקיף מחלונותיו
על הר-הבית, אלא שהסומרים הערכים של בית המסר
מסכים להרשות ליהודים חרדים מלהכס לבנין. שומרים
אלו טוענים כי קבלו הוראה מעיריית ירושלים לא להרשות
ליהודים דתיים להסתכל דרך החלונות על הר הבית.

אולי כדאי לברר אם נכונה ידיעתך זו.

כ ב ר כ ה

מנהל המחלקה

מנהל מחלקת הדתות
כ"ב (ש"ת) / 11/11

11/11/69

15/11/96/2

כ"ה, י"ד בחשוון תש"ל
26 בספטמבר 1969

לכבוד
מר מיכאל ב. בורו
רח"ט 1
תל-אביב.

מר בורו היקר,

הנני מודה לך מקרב לב על סמך פיוס 31 באוגוסט 1969, שנכתב ללא
ספק מחוץ אהבה ודאגה לשלומה של הארץ והעם.

ברצוני להבהיר לך כמה נקודות חשובות על מעשינו בשטח המוסלמי מאז
יום המדינה. השתדלנו עד כמה שהיכולת עלה בידנו לשמור ולתקן על המקומות
הקדושים המוסלמים. כמסך הטנים הללו לא היה מסגד בארץ שלא חוקן ושומן
מסגד מעטים. הקמנו מסגדים חדשים במקומות שלא היו בהם מעולם מסגדים. הקמנו
מסגד ספואר בגדרה שהממשלה השתתפה בהקמתו במאות אלפי ל"י.

בענין הערותיך בקשר לתר-הבית, ברצוני להבהיר שהשטירה בתר-הבית היא
כדי המוסלמים. במגישותינו עם ראשי הדת המוסלמית בירושלים הצענו את
סיוענו ועזרתנו בשטירה, אולם הם דחו את כל הצעותינו.

ברצוני לציין כי הכניסה לתר-הבית אין פרושה כניסה למסגדים עצמם,
וזאת משום שכניסה למסגדים עומדים שומרים מוסלמים, אשר יכולים למנוע
כניסה למסגד.

הנני חמים דעה אתך כי קיים קונסליקט בין חלבוש המודיעיני לבין המסורות.
אנו עשינו כמיטב יכולתנו כדי למנוע הופעה בלתי צנועה במקומות הקדושים. בין
השאר הצבנו שלטים עם הוראות פטוריות בנידון (ר"ב העתק ההוראות) ופנינו
למטרה כדי שהקפיד על לכוש צנוע.

עד כמה שידוע לנו הקבוצה שהזכרת ההפלה במקום ולא דרשה חריפה המסגדים
וכדאי ידוע לך כי תר-הבית קדוש ביותר גם לאהודים. אוסיף רק שלפי המסורת
היהודית יקום בית המקדש בדרך גם, ולאחר כוא המשיח. כמובן שיטען קבוצות
בודדות תרוצות להחלל במקום, אך כידוע חרבנות הראשית אשרה כליל את הכניסה
לתר-הבית. הענין שציינת נמצא בידי הצבא מטעמי כוחות, ואני חוזר ומדגיש כי
הכניסה לתר-הבית אין פרושה גם כניסה למסגדים עליהם מופקדים דק שומרים מוסלמים.

אני מקווה שתוכחי זו הספק אותך, והנני מודה לך שנית על סמךך.

בכבוד רב,

יעקב יהושע
מנהל המחלקה

STATE OF ISRAEL
Ministry for Religious Affairs
Moslem Department

Jerusalem, September 26, 1969

Mr. Michael B. Barrow,
1, Hess Street,
Tel-Aviv.

Dear Mr. Barrow,

I thank you sincerely for your letter dated August 31st, which undoubtedly was written out of a sense of love and anxiety for the welfare of the State and its inhabitants.

I should like to clarify several matters of importance pertaining to our work with the Moslem community.

Since the establishment of the State we have done our utmost to safeguard and supervise the Moslem Holy Places. During these twenty years, there was not a single mosque which was not repaired and renovated several times. We have erected new mosques in villages where none existed before. We have erected a magnificent Mosque in Nazareth, to which the Government contributed hundreds of thousands of Pounds.

As regards your remarks about the Temple Mount area, I would like to point out, that the guarding of the complete area is in the hands of the Moslems. In our meetings with the heads of the Moslem community in Jerusalem, we have offered our assistance in safeguarding the site, but all our offers have been rejected.

I should like to note, that entrance to the Haram ash-Sharif area, does not automatically give access to the Mosques themselves, because at the entrance to the Mosques, there are Moslem guards posted who can prevent entry to the Mosques.

I agree with you that there exists an opposition to modern dress among adherents of a traditional culture. We have done our utmost to dissuade visitors from going to the Holy Places in immodest apparel and we have also posted signs with instructions regarding this matter. (We enclose herewith a notice posted at the Haram in July 1967), and we have applied to the Police to take

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

Vol. 10, Part 1, 1900

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
Vol. 10, Part 1, 1900

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
Vol. 10, Part 1, 1900

special precautions regarding the outward appearance of visitors.

The group which you have mentioned has only prayed in the place, but did not demand the destruction of the Mosque, and undoubtedly you know that the Temple area is very holy to the Jews also. I would like to add, that according to the Jewish tradition, the Holy Temple will be established miraculously, following the advent of the Messiah. It is true that small Jewish groups also want to pray there, but the Chief Rabbinate has absolutely prohibited access to the area of the Mosque to Jews. The Gate you mentioned is under Military control for security reasons. May I stress again, that access to the area does not entail necessarily access to the Mosque, whose charge is in the hands of Moslem guards only.

I hope this reply satisfies you and I thank you again for your interest.

Yours sincerely,

Jacob Yehoshua M.A.
Director of the Department

15/14/36/2

תרגום מאמר שהופיע בעתון "אלקודס" ביום 28.11.1968

החפירות ליד מסגד "אלאקשא"

המלצה להצבת עמודים, למניעת התמוססות החומה הדרומית.

החפירות הועברו לסקום המגדל, כדי לגלות את בית המקדש הראשון.

ירושלים - ועדת מומחים, שמנתה ע"י ממשלת ישראל לחקירת מצב החומה הדרומית של הר הבית, הנמצאת בקרבת מקום החפירות הארכיאולוגיות, הגיעה למסקנה, שיש צורך להציב עמודים במקום. יש הסוברים גם כי יש צורך ליצוק גשר מבטון מזויין, כנקודת העמקה ביותר אליו הגיעו החופרים, כדי לשמש משען לחומה הדרומית.

החפירות באזור נמשכות, ובקרוב תעבורנה אל מקום ה"מגדל", כדי לגלות להעמיק חפור עד לשכבת האדמה מימי בית ראשון.

החלטה ועדת המומחים, שחקרו את החפירות באזור, מפליגה שלא לערוך חפירות בשטחים נרחבים, אלא להצטמצם בחפירות מרוכזות וקורות בקנה מידה קטן. הועדה מוסיפה, כי מצב האבנים בחלק המערבי של החומה הדרומית מעורער, ובמיוחד אבני הקיר של המזיאון המוסלמי, הנשענים על החומה הדרומית, קרוב לזוית הדרומית, כחוצאה משקיעת הכנין. חלק ממנו נמצא במצב גרוע מאד, וישנה סכנה שכתה מאבניו תפולנה, אם ימשיכו בחפירות.

האבנים הגדולות מהן בנוי הקיר, ואשר היו סמוכות סתחת לפני הקרקע במצבים שונים, התפוררו ובלו בחלקן, וישנם מדקים נראים לעין באבני הקצה העליון.

עוביה של החומה הדרומית איננו ידוע עד עתה בברור, משערים כי הוא נע בין 4.2 מטר לבין 4.9 מטר. עומק החפירות כול החומה המערבית הגיע עד עתה ל-20 מטרים.

פרופ' ויסמן אומר, כי העומק אליו הגיעו החופרים מאיים במכנה על שלמות החומה הדרומית, והוא מפליץ שלא להמשיך בחפירות באזור.

באותו עתון הופיעה הידיעה הבאה:

הארכיבישוף ריא

אמס, ביקר הארכיבישוף יוסף ריא, הארכיבישוף של העדה היוונית-קתולית את הד"ר זרת ורהפטיג, שר הדתות הישראלי, וסעד על שולחנו.

ב"ה ירושלים,

18 ב.

15/14/36/ה

לכבוד

מר ראובן טורקיס, מזכיר

הועד הבן-דחי בישראל

רחוב אנחכי 3

ירושלים

2.8.

שר הסתות מאשר בחודה קבלת גילוי הדעת שתתפרסם על

ידיכם בענין הדליקה באל-אקצה.

בברכה נמר החיסה טובה

זאב רוזנברג

מנהל חל-יכח

ב"ח ירושלים, כ" באלול תשכ"ג

3 בספטמבר 1969

ה' 15/14/36

לכבוד

מר אברהם וולף

רחוב לב הזהב

רחוב - ג

א.ג.

מר הרחוב קיבל מבחן טיפוס ה" באלול תשכ"ג
חשד קרא בעיון את מבחן, וראי ידוע לך על פי הפירסומים
בעתונות וברדיו שהמסגר שניזוק יבנה ע"י המוסלמים ומכאן
ברור שאין כל יסוד להשעתיך.

בכבוד רב,

דאב רוזנברג

מנהל הלשכה.

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

היום יום ה' ט"ו

ב"ה ירושלים, י"ט באלול תשכ
2 בספטמבר 1969

ה' / 36 / 14 / 15

לכבוד

מר יעקב כירון

מסדר הפנים

ירושלים.

א.2.

שיר הדמיון מאשר בחזרה קבלת הדו"ח ששלחת אליו

בענין השדיפה במסגרת "אל - אקצא".

השר יולה לך את ברכותיו.

בכבוד רב,

דאב רוננברג
מנהל הלשכה.

מדינת ישראל
משרד הפנים

א.ש.י.

ה' י"ב אלול תש"ט

נוסח

כח

ה' י"ב אלול תש"ט

ל' תמוז תש"ט

ה' י"ב אלול תש"ט
ה' י"ב אלול תש"ט
ה' י"ב אלול תש"ט
ה' י"ב אלול תש"ט

ה' י"ב אלול תש"ט
ה' י"ב אלול תש"ט
ה' י"ב אלול תש"ט

ה' י"ב אלול תש"ט

ה' י"ב אלול תש"ט
ה' י"ב אלול תש"ט

ה' י"ב אלול תש"ט

מב: הגנה לישראל
 רבנור צבאית ראשית
 סל. 69-2236
 מנ - 12 - 1952
 כב אב תשכ"ז
 31 אוג' 67

לכבוד

ועדת השרים לשמירה על המקומות הקדושים
 לידי היו"ר שר הדתות ד"ר זרח ורהפטיג

שלומכם יסגה לעולם

שרים נכבדים!

הועברה אלי דרך לשכת הרמטכ"ל החלטתכם מיום 13.8.67 (בסמוך
 לחשעה באב) לפיה הנכם אוסרים על כפרס ועל יהודים ככלל להתפלל על הר
 הבית.

החלטה זו זועזעה אותי עד עמקי הנפש באשר יוצא לפי החלטתכם
 שהמקום היחידי בעולם בו הוטל איסור מפורש ומיוחד על יהודי באשר הוא
 יהודי, להתפלל הוא הר - המוריה, - הוא "הר ה'" עליו עמד אברהם את
 יצחק בנו, (ככתוב: "אשר יאמר היום בהר ה' יראה"). אליו מופנות כל
 הפילות של ישראל, החל שכל הפיות מובנות אליו, בו קורש הקדשים של
 האומה, אשר נקדש בעשר קדושות וקדושתו כאלף שנה לפני ירושלים.

ההר המכיל בתוכו את כל הקוחיו וחזיונותיו של ישראל המסמל
 את אחדות האמונה של האנושות (ככתוב: "לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב"
 הנקרא "הר ה' צבאות"). המקום המקודש להיות בית תפלה לכל העמים, הוא
 היחידי על פני כדור הארץ שאסור ליהודי להתפלל עליו, כלשון ההחלטה:
 "משיעלו בכניסתם להר הבית מחפלים יהודים יופנו ע"י כחות הבטחון
 לכותל המערבי".

יחודו של "הכותל המערבי" כמקום תפלה הוא חרש מבחינה היסטורית
 ואינו עולה על שלש מאות שנה. החילתו מאז הגזירות וההתקבלות שהטילו
 הטלטים המוסלמים על היהודים וביטול "בית הכנסת והמדרש" שהיה קיים
 כמשך מאות בשנים על הר הבית. אבל בשום פנים ואופן אין זכות לכותל, שכל
 קדושתו היא באשר הוא תחם את הר הבית, להיות תחליף להר ה', כי הכותל
 המערבי עליו נאמר במדרש (רבה ב' ב') "לעולם אין תשכינה זזה מכותל מערבי"
 הכוונה לכותל המערבי של קדשי הקדשים או של העזרה, ולא לכותלו של הר הבית
 (וכבר נחבר הדבר אצלנו במאמר מיוחד). התפילות ליד הכותל מסמלות את
 הגלות של העם ובירושן מהר הבית, והתפילות שלנו על הר הבית מסמלות את
 טיבת העם לארצו ולמקום מקדשו.

מי תעלה על הדעת שמאות הבטחון של ישראל יהיו נאלצים להפריע
 ליהודים להתפלל לפני ה' כשהר הבית חתה מסמלת ישראל. וכי זה מצבנו כיום
 לאחר נצחוננו המזהיר (המשפטי כמעט) של צבאנו צבא ה' בגבורים? וכי לזה
 ייחלנו טמטמלת ישראל תפלה בין יהודי למוסלמי ותעמיד סמירה פן תשפך ח"ו
 תפילה יהודית על הר הבית, עליו נבאו הנביאים "כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים?"

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...

...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

...the ...
...the ...
...the ...
...the ...
...the ...

מאז חורבן הבית השני ועד לפני שלש מאות שנה לא פסקה תפילתם של היהודים על הר הבית:

א. מיד עם חרובן בית המקדש קבע רבן במליאל את מקום מושבו על הר הבית ומשם יצאה תורה לישראל כמבואר במס' סנהדרין (י"א ב'), וכן רבן שמעון בן גמליאל קבע את ישיבתו על גב מעלה על הר הבית (ע"ז כ' א').

ב. בימי צום היו נוסחאות תפילה מיוחדות לאומדן בהר הבית עם תקיעת שופר, כמבואר במס' תענית ט"ו ב' "וכטבא דבר אצל חכמים אמרו לא היינו נוהגין כן אלא בטער מזרח ובהר הבית".

ג. החייר מבורדו (המאה הרביעית) מספר "והיהודים יבאו (להר הבית) פעם בשנה למקום הזה (ביום תשעה באב) ויבכו ויקוננו אצל אבן אחת שנשארה שם מבית מקדשם ואותה ימטכו בטמן" (ראה חוברת ציון ספר ג' תרפ"ט מסעוד 111 ואילך מאמרו של יהודה יצחק יחזקאל).

ד. ר' אברהם ב"ר חייא הנשיא (המאה ה-12) מתאר את "בית התפלה והמדרש" שהיה קיים עבור היהודים על הר הבית כלשונו: "וכמו כן היו מלכי יסמעאל נוהגים שש מנהג טוב והרשו לישראל לבוא אל הר הבית ולבנות בו בית תפלה ומדרש והיו כל גליות ישראל הקרובים אל הבית עולים אליו בחגים ובמצעדים ומתפללים בחוכו ומעמידים תפלתם כנגד המידין ומוספין". (ראה מאמרו הגדול של פרופ' ב"צ דינור "בית תפלה ומדרש ליהודים על הר הבית בימי הערבים", חוברת ציון הנ"ל מסעודים 54 ואילך).

ה. הרמב"ם בעלותו לירושלים בחודש סיון התקכ"ו (1165) התפלל בבית התפלה על הר הבית בהתאם לשכתבו של הרמב"ם המובא בספר חרדים טער התשובה פ"ד. (ראה גם כזה מאמרו של פרופ' דינור הנ"ל עמוד 87 הערה 178 ומאמרו של יחזקאל עמודים 107 - 114).

ו. החייר הגדול ר' בנימין מטודילה ששהה כשנתיים בירושלים במאה ה-12 מתאר את תפלת היהודים לפני הכיפה של אבן השתייה.

ז. עוד במאה ה-16 בימיו של הרדב"ז ר' דוד בן זמרה "נהגו כל העולם לעלות באותן עליות (על הר הבית) לראות משם את הבית כלו ולא שמענו ולא ראינו מי טמיתה ביום". (שו"ת הרדב"ז ה"א סימן תרצ"א).

אין ברצוני לדון בצד ההלכתי של הכניסה להר הבית, בטבילתו מספיק לזכור שהרמב"ם הנחשב למחמיר בנושא זה התפלל שם בעצמו ואנו מה נענה אחריו?

לפי ההלכה ישנם שטחים מוגבלים בחוף הר הבית שהכניסה להם אסורה ליהודים ולנכרים, אבל רובו פתוח בכניסה בהתאם למחקרים שערכנו בנדרון. אמנם על מקומות המותרים בכניסה ישנן הלכות מיוחדות איך עלינו להתנהג למפץ טמור על קדושתו. אולם אין זה מצדיק בשום פנים ואופן תפלת איסור על תפילת יהודים בו בזמן שלא נאסרה עלינו הכניסה כאשר נשלם לזואקס את דמי הכניסה.

1. The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the origin of life.

2. The second part of the paper is devoted to a detailed discussion of the various theories of the origin of life.

3. The third part of the paper is devoted to a discussion of the evidence in favor of the various theories.

4. The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the various objections to the various theories.

5. The fifth part of the paper is devoted to a discussion of the various conclusions that can be drawn from the evidence.

6. The sixth part of the paper is devoted to a discussion of the various implications of the various theories.

7. The seventh part of the paper is devoted to a discussion of the various methods of investigation that have been used.

8. The eighth part of the paper is devoted to a discussion of the various results of the various investigations.

9. The ninth part of the paper is devoted to a discussion of the various conclusions that can be drawn from the results.

10. The tenth part of the paper is devoted to a discussion of the various implications of the various conclusions.

11. The eleventh part of the paper is devoted to a discussion of the various methods of investigation that have been used.

12. The twelfth part of the paper is devoted to a discussion of the various results of the various investigations.

13. The thirteenth part of the paper is devoted to a discussion of the various conclusions that can be drawn from the results.

דים לכל אלה הסקורות והראיות לטכנפ את עצמנו ולהוכיח קבל עם ועולם עד כמה קשה הוא אסורכם ובאיזו מדה הוא פוגע בזכויות היסוד של כל יהודי בחייתו אדחה נאמן לחורתו, לעמו ולאוצו. ההיסטוריה היהודית לא תסלח לנו על זאת. וכי נרתע בפני מועצה הוואקפ שמוטבה ברבה עמוך? הרי לא נחשנו בפני אלפי מנקים ואוירונים ועטרות מליוני מוסלמים, בפחחנו את מלחמה הגאולה של ישראל להגן על חיינו ועל מדינתנו ועל זכויות השיס החשטי, ועכשיו נפקיר לבעלותם הבלעדית את הר ה'?

הריני להסב גם את חשומה לבכם להוראת "חוק הסמירה על מקומות קדושים חט"ז 1967" אשר נתקבל על דעת הכנסת הקובעת בסעיף 2ב: "העומת דבר העלול לפגוע בחופש הגישה של בני הדתות אל המקומות המקדשים להם או ברגשותיהם כלפי אותם המקומות" וכו'. ושה נטאלת והאולה והם הר הבית ומקום קודש הקדשים אינו מוגדר כמקום קדוש לעם היהודי ואינו נכלל בהגדרת חוק זה?

ויהא הדבר ברור שכל אף הסוד ההסטורי של בית קדוש הקדשים של האומה היהודית ע"י הקמת מסגד כיפת הסלע על המקום, אין לנו כל כוונות לפגוע בו ולא בזכויותיהם של המחפלים המוסלמים על המסגדים שלהם על הר הבית. אין לנו גם כל סמכות הלכתית לבנות את בית המקדש הטליטי, עד יקום נביא בישראל ויקויים בנו "מקדש ה' כוננו יריך", ויודע לנו את "צורת הבית וחכונתו ומוצאו וסובאו וכל צורתו ואת כל חוקותיו וכל חורתו", כפי המבואר ביהזקאל.

מתוך אמונה מוסרית בקיום דבר ה' כפי נבייתו בקטחי היא לפחות את ששרי הר הבית לרווחה לכל היהודים ולכל באי עולם, ולבטל את האפליה האוסרת על יהודים לבוא ולהתפלל על הר הבית כאותה נשחם בטמחים הפנויים, ולו חחה כמה חסמים, סבלי להיות נחובים לחסרם של צוררי ישראל - מנהלי הוואקפ ופקידיו.

אישים רבולים! הצילו את קדש הקדשים של האומה, אל חסגירו את הר הבית בידי מחללי ואל נהיה "כעוזבי ה' הטכיתים את הר קדשי". נזכה לטמור על פרי צחוננו לאורך ימים "ונקראה ירושלים עיר האמת והר ה' צבאות הר הקודש".

החותם בצער, בחקוה ובברכה

שלמה גורן, אלוף
הרב הראשי ליה"ל

טז/רז

העתיקים:

לחברי ועדת השרים לטמירה על המקומות הקדושים

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

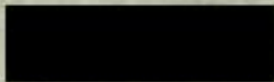
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

החפץ לגיסו ורשה עד שיבנה בית המקדש. הזהרת הדין אשר ייקוב את התר בעקידה
ישראלית מסור כמובן גם לשיקולים מדיניים וייתכן בגדר ליבא לפומא לא בליא
בפרהסיא עד עמידה בנסיון ספס, אם יגזר עלינו על ידי השקר הגדול והרשע
של דומא ומכה. - בקול דמסה דקה ייתכן שראוייה לחישה זו בעתה באוני
מדינאי העולם וכחמי הנצרות והאיסלאם. -

אודה לך אם תחושב קבלת מכתבי זה ואספח לאות להלך - רוחך הלכה למעשה.

בתפילה לחיטון נצחון ישראל
ועמידה בנסיון של הנצחון.

AND FOR THE FIRST TIME SINCE THE DEATH OF THE LATE
PRESIDENT JOHN F. KENNEDY, THE UNITED STATES HAS
A PRESIDENT WHO IS NOT A MEMBER OF THE ESTABLISHED
POLITICAL PARTY. - THE NEW YORK TIMES, JANUARY 21, 1961
-

THE NEW YORK TIMES, JANUARY 21, 1961 -

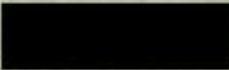
THE NEW YORK TIMES, JANUARY 21, 1961
-

THE NEW YORK TIMES, JANUARY 21, 1961

החפץ לגיסו ורשה עד שיבנה בית המקדש. הוזחרה הדין אשר ייקוב את חחר בעקידה
ישראלית מסור כמובן גם לשיקולים מדיניים וייתכן בגדר ליבא לפומא לא גליא
בפרהסיא עד עמידה בנסיון מס, אם יגזר עלינו על ידי הסקר הגדול והרשע
של רומא וסכא. - בקול דמסח דקה ייתכן שראוייה לחיטה זו בעתה באוני
מדינאי העולם וכחמי הנצרות והאיסלאם. -

אודה לך אם תחושב קבלת מכתבי זה ואשטח לאות להלך - רוחך הלכה למעשה.

בתחילה לחיסון נצחון ישראל
ועמידה בנסיון של הנצחון.

more than 100,000 people, since 1971, and since 1971, the
number of people in the United States has increased by 100,000.
The number of people in the United States has increased by 100,000.
The number of people in the United States has increased by 100,000.
The number of people in the United States has increased by 100,000.

The number of people in the United States has increased by 100,000.

The number of people in the United States has increased by 100,000.

The number of people in the United States has increased by 100,000.

משרד הדתות
המחלקה למקומות קדושים

ב"ה, ירושלים א' באדר תשכ"ח
1 במרץ 1968

14/14/36/10

אל יו"ר הוועדה הממונה לתכנון ולבניה, מינהל המבוא ירושלים

חברות: רשימת המשרות הרבניות ליד מנחת חור הבית
ממכתב מיום כו' בשבט תשכ"ח 25.2.68 מס' 87/ז

במ ברעוננו לא להכנס קנה לשלוח המסמכים לכל היקפן. דק מעיר בקצרה
שנראת לפי הדעות שהדברים הם בגדר קל וחומר, הם לבני מנחת חור מחייב מקיף
99 לחוק התכנון והבניה תשכ"ח-1965 המעצבות הוקדמה קט' של הדמות לפני המרכזה
בדבר שמירה מקום קדוש, על אחת כמה כספייטת מנחת חור למקום קדוש ק"י מקולה
הנכסית בלי הכנון מדוקדק הראש.

ובאשר לגופו של ענין, ברור לכולנו ואין חולק על-כך כי שלש שנה הכותל
המערבי הוא מקום קדוש לפי היהודי ומשום כך, יש לדאוג לנקודות הבאות:

1. להשיב הסכמת הרבנים הראשיים לישראל סכנת ההוראות והרשות הכללית של
חוק המעצבות על המקומות הקדושים, תשכ"ז-1967, לפני מנגשים לעבודות
העלויות לפנות ביטחון חומשים למקום קדוש זה.
2. כמו"כ, לאחר ההסכמה של הרבנות הראשיים כג"ל סמיכות ההחלטות המיניסטריות
לא לערוך כל המעצבות עד לאחר קבלת חוק דקם בכאב מסופחים שהמעצבות
הללו לא מקנה לכותל.
3. יש לדאוג לכך שהעבודות המנהלנה חתם הסגנת סמכות של פמנת מסעם
הרבנות הראשיים לישראל ומשרד הדתות, למען פנוע מניעת מסמכים בקדושת
המקום.
4. כמו כן יש להבטיח קיום ההוראות המצויות במעצבים 18, 19, 20 למקורות
המעצבות ביחס למקומות או מצבות היסטוריות המסמכים לערוך דחי או
מוקדמים להכלית דחיה.

ב ב ר כ ה

הרב ד. טרלס
מנהל המחלקה

העמק: כב' חור
המנהל הכללי, משרד הדתות, ירושלים
לחיק מס' 1/ח.מ.

מדינת ישראל
הכמונה על מחוז ירושלים

ירושלים, כ"ב בשבט תשכ"ח
(25 בפברואר 1968)

מס' 87/ע

נח שבט השנה - 27.2.68

15/14/36/5

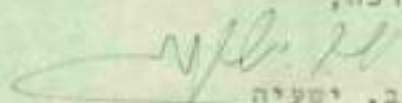
אל : מנהל המחלקה למקומות קדושים, משרד הדתות, ירושלים
מאת: יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מינהל המחוז, ירושלים

הנדון: רשיון להפירות ארכיאולוגיות ליד חומת הר הבית

מפועל: מכתב מס. 15/14/63 מיום 14.2.1968.

סעיף 99 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה - 1965 אומר כי "הוראה בתכנית
מיתאר... בדבר שמירת מקום קדוש או בדבר נתי קברות היערך בהתיעצות
עם שר הדתות." אנני בסוף, איפוא, אם אכנס חלה הוראה זו במקרה
הנדון, כי אין בו משום "הוראה בתכנית מיתאר". אף על פי כן, אודה
לך אם תשלח לי את הערותיך והשגותיך על הבקשה להתיר הפירות
ארכיאולוגיות ליד חומת הר הבית.

בברכה,

ס.ב. יוסף
יו"ר הועדה המחוזית לתכנון
ולבניה, מחוז ירושלים

העתק: למנהל הכללי, משרד הפנים, ירושלים
לחוק מס. ע.מ.1/.

לחוק

10. המס - מס' 32. מס' 100 - מס' 1000

2. פני אברהם אל אברהם
אברהם אל אברהם

2123 ~~1013~~ ~~1013~~ 2

הממגדים שעל האי הבית

סִימְיוֹנִים בְּחִשְׁבָּאֵת בְּלִינִית

[illegible][illegible]

הוא יודע להעריך את
הנזק הכלכלי של המדינה
הוא יודע להעריך את
הנזק הכלכלי של המדינה
הוא יודע להעריך את
הנזק הכלכלי של המדינה
הוא יודע להעריך את
הנזק הכלכלי של המדינה
הוא יודע להעריך את
הנזק הכלכלי של המדינה

[illegible][illegible][illegible]

העניין של שיתוף עם הציבור
הוא חיוני. הציבור הוא זה שמקבל
החלטות. לכן, חשוב מאוד
לשקף את דעות הציבור
במסגרת תהליך ההחלטה.

[illegible]

בני אדם ואלו חסידים גדולים
בני אדם ואלו חסידים גדולים

הנהלת המוסד, תל אביב, 1954

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in a columnar fashion. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John Smith", "Mary Jones", and "Robert Brown", along with their respective addresses.

[illegible][illegible][illegible]

הנהלת המוסד
רחוב המדע 10
תל אביב 6100
טל. 03-6100100

הנהגתו של מנחם בגין, שר הביטחון, בליל ה-10 במאי 1972, שבה נרצחו שני חיילים, נחשבת כמקרה קלאסי של "החוק האמריקאי".

[Faint Hebrew text from bleed-through]

[illegible]

אלוף, הרצוג בטלויזיה האנגלית:

השמירה על המיסגדים במסרה לידי המוסלמים

לחם, סיפר הרצוג.

אלוף הרצוג דיבר אמש ב"תוכנית הטלויזיה הפוסולא"רית של בעיות העצמ, עשרים וארבע שעות, ובראיון ביומן התרשות של "תגלית" רביעית, בראיון, בו טשטטות מהדורות חדשות נרחבות.

בהעובת לשאלות אשר סר הרצוג, כי לא הופתע כלל שהעולם הערבי, קספן על ה"מציאות" של הדליקה ב"אלי אקציה" על כנת להסית ב"פראות נגד ישראל, הוא אמר, כי המסגר הוא אתר תיירות, וכל אחד יכול לבקר בו. הוא הטעים כי מוסלמים הם תמוצי קדים על שמיות המקום, וחם גם שהביאו למאסרו של ה"אוסטרלי רחמאן.

הרצוג הטעים שזו העצמ הראשונה בהיסטוריה שבבי כל הרמות יכולים לטמוד על ב"קומותיהם הקדושים.

אשר לגסיון להטיל על ישראל את האחריות לדליקה אמר הרצוג, כי זו טענה חסר רת, הגיון "למשיינת בדיעות סדומות: עובדת היא שלא הטילו על ירדן את האחריות כאשר פרצה דליקה במבסיסה הקבר הקדוש, לפני שנים אחדות, ובמקדש "אליאקציה" עצינו לפני שיש שנים. איש לא טעה אז את סיו, אמר הרצוג, אשר לטריאוחיו של נאצר בועידת קאחר, אמר אלוף הרצוג, כי אינו מתרשם מ"טריאוחיו של נסיא בערבים, הוא אינו סבור שתחיה לזון היענות רבה בארצות-ערב, מ"יום שרוחחים בוק אינפורמים שונים ומנוצרים.

הטריאיון בראיון טאל את הרצוג אם לדעתו עלולה ועיי דת קאחר להוביל למלחמת, הוא השיב, כי היא מביעת את רצונם של הערבים בטלי חסת, אבל אין לחם היכולת לבד.

כאמ פתח, מעייכוי בלחדון סלנראסית

אלוף (מ) חיים הרצוג סיפר אמש, לכיליוני צופי טלויזיה ונאוחיו ראיון ב"אנגליה פיבר המקיד, ב"חיותו מיטל חבדת הטקרי בות, כיד אתרי מלחמת שטת חייבים את השמירה על המסגרות הקדושים ה"מוסלמים ביד המוסלמים עצמם.

כיד אתרי המלחמת נפגשו יחד עם שריהבטחות, בשה דין, במסגר, אליאקציה, עם חני המקום, ובמסגום נענינו לבקשתם להפקיד בידתם את השמירת על המקום הקדוש

אחד מחברות המוסלמים של מכללת הקונגרס אף כי "ישראל העלתה כאש" המסנן כדי לסלק במקום בית המקדש.
נאומבואדה מליפמאר
האן, חבר המוסלמים, אמר: "מבט זה נוצר בגלל הביב הבולט חוסי של ירושלים על ידי ישראל".

המוסלמים בחבל ג'אמא הם צו זעמם של שריפת המס וביקשו מממשלת הודו שתוריד את המציה בארץ. בינה לבין הודו חוסמו של הפוצר כמה מחלקי סיינאגאר. אם חיות חסמאל האופוזיציות של קאשמיד שדרה מתחם באמתלה של מתח נגד שר פח מסנן. אל אקצה, הניצלה זאת לתעמולה פאקיסטאנית. בריכוז נשק יותר סילמאות פרו-פאקיסטנית מאשר אנטי-ישראליות.

מחוקות והרחיק לכת אגודת פרייזנברג מי שגילם את זהות איש קריות בכמה תופעות קודמות, אשר אמר: "לא נכניס שום שינויים בנוסח, איננו יכולים להתרחק מן ה" מסור וגם לראש שיחיה מי ענין. (י.פ.)

ח' בלונדון

קרובות קודם כל עם המגזיריות היהודיות המזכרת של ועד שליחי הקהילות והסוראציה העצמית. עם זאת גילו אנשי חבורה זו תמיכה בשורת סעי' שים שנגזר לארגונים ערביים ופאקיסטניים שונים באנגליה. נראה כי סקוטלונד יארגן עם עיניו של בוזריס אלה: ניתן להוכיח בכך על נקלה אמש מול שגרירות צרפת ב" לונדון.

יוקם איגוד ב

"פתוח"

באת מוצר, מסייבי בירושלים החלטה על הכמת איגוד בינלאומי של עורכי דין והמשפטים היהודיים, נתקבלו אומדן הקונגרס הששםים לים היהודיים, המתקיימת בבירה. נקבע, כי ה" ארגון הבינלאומי יהיה סתם בסני כל עורכי ה" והמשפטים — ללא חברות, בום, לאום או השקפה פוליטית — אשר יודחו ע"י משרות הארגון.

בתביאו את ההצעה של הקמת הארגון, שברכו יהודי בישראל, במני משתתפי הקונגרס הבינלאומי של עורכי הדין והמשפטים היהודיים אמר ראש לשכת עורכי הדין בישראל, ד"ר י. דוטנשטיין כי עיקר הכליטה של ארגון זה צריכה להיות בשני מ" שונים. האחד — הסתקל הישרש סתרון לבציות משפטיות המשתמשת ליהודים עולם כולו, וכן מחבר והיפ

משרד הדתות
המחלקה המוסלמית והדרוזית

כ"ה ירושלים כ"ו כחמוז השכ"ו
3 באוגוסט 1967

אל: שר הדתות

כשסלפן אלי בערב של יום שלישי 1.8.67 מר טסה כהן, חבר
מערכת ה"ג'רוזלם פוסט", ואמר לי כי טעה והלאה לא ישתפו את המחלקה
המוסלמית בענייני המוסדות המוסלמים בירושלים, וכי העניינים יחנהלו
על ידי משרד הבטחון, לא האמנתי למשפט אזני, ואמרתי לו כי לא קבלתי
כל ידיעה על כך.

בישיבה שהתקיימה באותו יום בשעה 3 אחת"צ אצל סגן אלוף ורדי,
בהשתתפות מר שיסרון ומר דוד פרחי, קצין הקשר לענייני המוסלמים
במפקדת הגדה המערבית, לא נזכר דבר זה לגברי.

מר שמואל סולידאנו, (שהשתתף בישיבה שהתקיימה בלשכתו ביום
21.7) בקטני בגופתו לומר על כבודי ולחה לדוד פרחי לעבור על
הדושה כי הוא "מסחר יותר טוב עם סהכוב", מר סולידאנו ציין לדושה
כי הוא עצמו לא מסחר טוב עם ג'בר מעדי, ואילו עוזרו מר נסים
סוקסלי מצליח יותר טוב ממנו. הוא אמר לי "מהל העצם על כבודך א
עד אשר יעבור ועם". אני נעניתי אמצאש לבקשתו ולא הלכתי לפגישה
שקבעתי לאותו יום עם מר סהכוב במשרדי המועצה, מאחר שידעתי שהאווירה
מתוחה, ולא כדאי שיוציאו על מחלקתנו עוד עלילות. ואכן, מיום 21/7
ועד היום הזה לא נפגשתי עם אף עסקן ערבי.

השתתפתי בישיבה שקיים שר הבטחון ביום 28.7 וכן בישיבה שקיים
סגן אלוף ורדי ביום 1.8.67 ובשתי הישיבות לא נזכר דבר בדבר
"מיתת הנשיקה של המחלקה המוסלמית".

העתון "ג'רוזלם פוסט" מיום 2.8 גילה את כל המעשה. ברצוני
להודיע לכב' השר כי הוזמנתי לישיבה עם סגן אלוף ורדי ליום הששי
4.8 (בינתיים בטלה הישיבה), ולישיבה עם מפקד הגדה אלוף עוזי נרקיס
ביום רביעי 9.8, בשעה 1700.

לאור השמועות שהגיעו לאזניו ולאור ההתפתחות הזאת ברצוני לשאול
את כב' השר מה תהיה עמדתו כלפי הצבא וכלפי המוסדות הערביים
הנספחים לצבא, לאור כל ההתפתחות הזאת.

אין ספק כי המעשה הוא בבחינת סמירה לחי לעבודתה ולטעולותיה
של המחלקה מאז קום המדינה, והחיינה לו השלכות לא רק בקרב מוסלמי
ירושלים והגדה המערבית אלא גם בקרב מוסלמי ישראל שאתם אנו באים
במגע, ואשר יראו בנו חוסר אמון מצד הממשלה.

אני מניח כי כמה מאלה המטפלים בענייני ערבים שסחיס לאידנו,
אני עוד מניח כי הצלתה של המחלקה במשך תקופה כה קצרה (שלושה
השבועות הראשונים של חודש יולי), פגישות הקאדיה עם כב' השר,
צאצאצא

בקורו של השר, מהן ההלוואה של 25.000 ל"ל לפקידיו התקדשות, התענינותו בחקון מסגר אלאקצה, אצא מנישת השר עם המחנדים המצרי ועוד, הרגיוו חובים מסוימים.

הדרשה

שלוש פעמים עברתי על הדרשה. בפעם הראשונה בא למחלקה ג'מיל אלחסיב, הדרשן הראשון ויחד איתו מחקנו ברוח טובה מספר פסוקים. אולם מחיקות אלה וכן המחיקות של שתי הדרשות שלאחריהן לא עלו לרצון ליעקב הזמה, מנהל המחלקה של שרות השדור, לקריין המוסלמי דריני שרצה להפגין כביכול את נאמנותו, וכן למר שאול בר-חמים מנהל המחלקה למורה היכון במשרד החוץ, שמחקו יותר מאשר מחקתי אני.

את הדרשה של עאדל אלשריף שלחתי למחלקה הערבית של שרות השדור ללא כל מחיקה. דעתי הייתה כי יש לתת למוסלמים לבטא את אשר בלבם ולהכנות על חטא על פשעיהם וחטאיהם", כשם שאנו מכים על חטא על חטאינו ומשעינו בחפילותינו.

נמצא בחיקי הטחק שנשלח אלי מסעם מוכירתו של יעקב הזמה בקשר לדרשה השלישית, וזה לשון הפתקו למר יהושע שלום, למי אשורו של מר הזמה, הבקורת שלך היא בסדר פלוס הבקורת שלנו, המסומנה ככחול, ז"א להוציא כל המסומן בכחול והמסומן באדום. 9.7.67

הוציאו עלי דבה שמחקתי פסוקי קוראן. הרי כל בר בי רב יודע שיטנם פסוקי קוראן מלוווי ארס ורעל על היהודים כסס שיטנם כמה פסוקים בודדים "פובים" על היהודים (ויהודי עיראק סבלו יפה משדורם של פסוקים אלו), ואחר מקציני שרות הכסחון אשר שאל את טהבוב על מה הרי האף הגדול על המחלקה בקשר לדרשה השלישית, ענת טהבוב "הרגיוו אותי המחיקות בעשרון אדום". מכאן יצא הרובו.

ובקשר לאאאאא "להקדשות" הרי ידוע הדבר כי לפני חודש ימים קבלתי מטהבוב את רשימת פקידיו התקדשות וכן הקציב התקדשות לשנת 1967. ומה תחטא שחטאתי אם בקשתי מטהבוב לתת לי רשימה, ומטהבוב הסכים לכן ואף בכקורו במחלקתי ביום 20.7 בקש ממני שאפרס מה הם הפריטים המבוקשים, הנכס, מקומו, האורו, הכנסותיו. רשימה זו נמצאה בחיק המחלקה.

כל הענין לא היה מעורר כל חד אלמלא נוכחותו של העו"ד של מטהבוב אבראהים בכר, קומוניסט ולאומני שישב במאסר כירדן עד שחרורה של ירושלים, ושהיה נוכח באותה מנישה עם מטהבוב. אלו הן העובדות שעליהן חזרתי כע"פ ובכתב.

ככ' השר בקש ממני אתמול כי לא אהיה שמשו של הממשל הצבאי. ואכן אין אני יודע כיצד לנהוג, אם/שהי פעולה, הרי נאלץ להועץ על כל צעד ושעל עם קצין הקשר של הממשל לענייני א ערבים, מר דוד מרחי, או במלים אחרות לקבל את הוראותיו. ואם אסתלק מכל הענין ואניח להם לנהל את העניינים לפי רצונם, הרי יתהווה סכב סוור, שאנו ננהל את ענייני המוסלמים בישראל, פרס לירושלים המאוחדת. הנחשבה לחלק מישראל. האם לא היה מחקבל על הדעת אילו היה ממשל צבאי מאחר את ה"קרע" שהתהווה ומחזיר את מחלקתנו לתפקידה. כמובן ביצירה קשרים הדוקים יותר עם הממשל.

ומה יהיה תלואה, האם תעבוד המחלקה המוסלמית בידיים שלובות
והראה כיצד מחלקות ומשרדים אחרים יטפלו בעניינים המוסלמים בירושלים?
משום מה נפלא בעיניו של הממשל הצבאי עלינו דוקא, הרי אין ידוע
לכל כי מאז נכבשה ירושלים היו משכימים ומעריבים נציגי משרדים
ומחלקות על פתיחתם של עסקנים ערבים. (אנור נסיכה מספר כי בכל
שעה היה שותה אצלו קפה עסקן או פקיד ממשלתי בכיר), והם הם אשר
גרמו לכל "אווירת הפיגוע" הזה שנוצרה באשמתם.

מכורני כי אלה אשר ראו בעין רעה את הצלחותינו אינם רוצים
אאצא להשלים, והם ימשיכו לדחוק את רגלינו.

בישיבה שהתקיימה ביום ששי 28.7, עובדה חכניה שעליה דווחתי לא'
בעל פה, בדבר פתיחת בית דין שרעי בירושלים, והסדר ענין כיה"ד
השרעי לערעורים, וכן בענין שדור הדרשות ממסגדים אחרים. שמא
נחכה במשך חודש זה, ונראה איך יתפתחו העניינים.

אולם, מכל מקום אין להשלים עם דחיקת רגליה של המחלקה,
ויש למצוא דרך כדי לגשר בינה ובין מוסלמי אאצאצא ירושלים.

ב ב ר כ ה,

יעקב יחושע
מנהל המחלקה

THE FIRST PART OF THE REPORT CONCERNING THE
STATE OF THE UNION IN 1900, AND THE
SECOND PART CONCERNING THE STATE OF THE
UNION IN 1901. THE FIRST PART OF THE
REPORT IS A SUMMARY OF THE
STATE OF THE UNION IN 1900, AND
THE SECOND PART IS A SUMMARY OF THE
STATE OF THE UNION IN 1901.

THE FIRST PART OF THE REPORT CONCERNING THE
STATE OF THE UNION IN 1900, AND THE
SECOND PART CONCERNING THE STATE OF THE
UNION IN 1901.

THE FIRST PART OF THE REPORT CONCERNING THE
STATE OF THE UNION IN 1900, AND THE
SECOND PART CONCERNING THE STATE OF THE
UNION IN 1901.

THE FIRST PART OF THE REPORT CONCERNING THE
STATE OF THE UNION IN 1900, AND THE
SECOND PART CONCERNING THE STATE OF THE
UNION IN 1901.

THE FIRST PART OF THE REPORT CONCERNING THE
STATE OF THE UNION IN 1900, AND THE
SECOND PART CONCERNING THE STATE OF THE
UNION IN 1901.

THE FIRST PART OF THE REPORT CONCERNING THE
STATE OF THE UNION IN 1900, AND THE
SECOND PART CONCERNING THE STATE OF THE
UNION IN 1901.

משרד הדתות
המחלקה המוסלמית והדרוזית

ב"ח ירושלים ה' באב תשכ"ז
11 באוגוסט 1967

אל: מנהל לשכת שר הדתות

הנדון: מכתבו של מנהל לשכת שר המשפטים
מיום כו' בתמוז תשכ"ז - 1.8.67

ירושלים המזרחית שמש עיר הבירה הרוחנית של הממלכה
היורדנית. כאן בצלם של מסגד אלאקצה וכפת הסלע, נארכו הכנוסים
הפוליטיים והדתיים אה החשובים ביותר. בקוריו החכופים של
הסלע חוסין לעיר הבירה הרוחנית הזאת, עשו רושם גדול לא רק
בקרב תושבי העיר עצמה, אלא בקרב תושבי הגדה כולה. כאן היו
המוסדות הדתיים החשובים ביותר. בית הדין השרעי לערעורים,
הקאדי השרעי, המוסתף הירושלמי - "אלהיא אלעלמיה" (המוסד
הדתי), בית הספר להכשרה אנשי הדת, בית היתומים המוסלמי,
הנהלת ההקדשות שסמלה בחקונים שבוצעו במשך שנים במסגד אלאקצה
וכפת הסלע, וכאן שכן המקום השלישי בחשובותו באסלאם - מסגד
אלאקצה.

בוהירות ובחירה נמחה מחלקתנו לקיים מבצעים ולעמוד על דרך
הנהלתם של המוסדות הדתיים הללו, כשקופתה של הנהלת ההקדשות
היתה ריקה, נתנה מחלקתנו חלואה בסך 25,000 ל" לחילום שכרם
של 231 אנשי הדת המשמשים בתפקידים דתיים אצא בירושלים, יריחו
ובית לחם, לחודש יוני 1967. קוימו פגישות בין שר הדתות ומנהל
המחלקה עם הקאדים המוסלמים עם הקאדים המוסלמים, ונדונו בעיות
שובות הקשורות להפעלתם של בתי הדין. דאגנו להמשך החקונים במסגד
אלאקצה, ובקשנו את שחרורו של המהנדס המצרי ששכן בירושלים 12
שנה. השר נפגש איתו ב-20.7 ובקשו לסיים את החקונים במסגד אלאקצה
לפני עונת החורף.

מנהל ההקדשות מסר לידי מנהל המחלקה את רשימת עובדי ההקדשות
במחוזו וכן את חקציב ההקדשות לשנה 1967, והבטיח אף למסור את
רשימת הנכסים הסנוהלים על ידו. לפי בקשת הקאדים פרסם מנהל המחלקה
את ההודעה ההלוייה כשערי המסגד.

הקאדים בקרו כלשכת השר, והשג בקר במשרדי בית הדין השרעי
בירושלים, ומן הראוי לציין שכל הפגישות נערכו ברוח לבנה וטובה.
אולם כל האידיליה הזאת נמשכה שלושה שבועות בלבד. מ-1.7 עד 21.7.
לאחר מכן אירע דבר אשר המסיק את המשכך של יחסים תקינים אלה.

בחודש יוני 1967 עברה הדרשה של יום ששי בקורה של נציג הממשל הצבאי, לאחר אחידה של ירושלים, נחקק מנהל המחלקה ע"י נציג הממשל הצבאי לעבור על הדרשה. מנהל המחלקה נחקק ע"י מנהל המחלקה הערכית של שרות השדור למסור את הדרשה לו לבקורות נוספת ולמנהל המחלקה למורה תיכון במשרד החוץ לבקורת שלישית. ואכן, שלוש דרשות עברו בקורה משולשת זו.

על הדרשה השלישית נמתחה בקרה מסעם מר חסן סהבוכ מנהל ההקדשות, וכדי להרגיע אותו נחקקתי ע"י היועץ לענייני ערבים להפסיק את הבקורה על הדרשה, וסוכם כי הדרשה חשובה שניה לנציג הממשל הצבאי, וכך נהוג עד היום.

צעד זה גרם לנחוק היחסים כמעט, ביץ מחלקתנו וכין המוסדות הדתיים אצאצא המוסלמים. (גם בעהון ג'רוולס פוסט, נחפורסה באותם הימים ידיעה כי מעתה והלכה יסבל משרד הכטחון בעניינים המוסלמים), וכדי שלא לגרום חלילה לערוב חומים, נמנע מנהל המחלקה מלהפגש מאז עם אנשי המוסדות הדתיים (דהיינו מ-21.7.67). (אולם יש לציין כי מנהל המחלקה משתתף בכל ההתייעצויות שמקיים המושל הצבאי של הגדה המערבית ומשתתף פעולה עם שלטונות הצבא).

מחמת ההכנסות הגדולות שמנהל ההקדש המוסלמי מקבל מכרטיסי הכניסה למסגד אלאקצה, הוא ויתר לקבל מהמחלקה את ההלוואה השניה לחסולם המסכורות לחודש יולי. (היה מדובר כי המחלקה המוסלמית חלוצה לו לחסולם מסכורותיהם של אנשי הדת למשך 4 חדשים). הרושם הראשון שמנהל המחלקה קבל מהנהלת ההקדשות הוא כי העניינים מנהלים בצורה מושחתת מאד, ויש לשער כי ההכנסות הן של הנכסים והן של דמי הכניסה למסגד אלאקצה משמשות גם למסון מסכורותיהם של 2 חברי ביה"ד השרעי לערעורים, הקאדי ירושלמי, המופתי ומקדי בחי הדין.

מכאן נובעה עמדתם הנוקשה של חברי בתי הדין השרעים לאי-שחוף פעולה עם המחלקה המוסלמית. נשאלת השאלה כיצד ואיך יהודשו היחסים בין המחלקה המוסלמית והמוסדות הדתיים המוסלמים בירושלים. לא יחכן להשאיר כיום את המוסדות הללו עזובים לנפשם ללא כל מקום ובקורה ולהחריכו אך ורק כדרשה של יום הששי, באילו הכל חלוי כדרשה זו. (דרך אגב סוכם עם שלטונות הצבא כי בשכונות הקרובים השודרנה הדרשות גם ממסגדים אחרים. וזאת, כדי להפחית מחשיבותה של הדרשה במסגד אלאקצה ולתת להם להרגיש כי לא מפיהם בלבד אנו חיים.

נחוק המנע כין אצא מחלקתנו שאוחו נחקקנו לעשות, לא יוכל להסתר כי הוא יתיה כעוברנו.

ב כ ר כ ה,

יעקב יהושע
מנהל המחלקה

משרד הדתות
המחלקה המוסלמית והדרוזית

ב"ה ירושלים כ"ה בסיון תשכ"ז
3 ביולי 1967

אל: שר הדתות

נפגשתי היום בלשכתו של מנהל התקדושה המוסלמים סר
חסן טהבוב, כמועצה המוסלמית, ועם השיח' עבד אלחמיד אלטאיה
יו"ר בית הדין השרעי לערעורים, השיח' חלמי אלמוחמסב, חבר
בית"ד השרעי לערעורים, השיח' סעיד סברי קאדי ירושלים העתיקה,
וחמורתי הירושלמי אצאא השיח' סעד אלדין אלעלמי.

סאחר שהחבר השלישי של בית הדין השרעי לערעורים מתגורר
בעמאן, הציעו לצרף את חמורתי הירושלמי השיח' סעד אלדין אלעלמי
כחבר שלישי בבית הדין השרעי לערעורים ולהשאיר את הוארו כמורתי.

מסביר כי בית הדין השרעי לערעורים היה מורכב מארבעה חברים,
שניים ישבו בירושלים ושניים בעמאן. כשהיה ישיבה בית דין בעמאן
או בירושלים, נסע אחד החברים לעמאן או לירושלים. מזכיר בית"ד
השרעי לערעורים נמצא כיום בעמאן וכן הכותב על מכונת הכתיבה,
במקומו סציעים למנות שנים אחרים. כן ישנו שמש בית דין לערעורים
(מחמד נאיף חסן) ומזמין את בעלי השיון, מחמד סעיד אלסוברכי.

לקאדי הירושלמי יש סוכר ראשי ששמו שיח' עבד אלקאדר אטראבה,
ומזכירים סעאדה לוסמי, אברהים סעיד ומחמד ח'ליל.

"מנהל היתומים" מצורף לבית הדין השרעי. הנוהג הוא כי על
יד כל בית דין שרעי קיים מנהל יתומים שמפקידו לנהל את רכוש
היתומים, ירושה ללא יורשים וכו'. הפקיד זה היה קיים גם בימי
השלטון התורכי ובימי המנדט.

לבית הדין השרעי יש שליחים המזמינים את בעלי הדין, וכן שני
שמשים. השליחים הם עומראן אלנזאז ועבד אלגני עבדו, והשמשים הם
אלחג' מחמד אדריס אלקאדי ואחמד דנדיס.

משכורותיהם של חברי בית הדין השרעי לערעורים, וכן משכורות
הקאדים, הפקידים והשמשים נהנות על ידי האוצר. בקשה מהם את רשימת
המשכורות, והם טענו כי כל החומר נמצא במשרד האוצר. בכל זאת קבלתי
מושג על שערי המשכורות.

משכורתו של יו"ר בית הדין השרעי לערעורים שהיא המשכורת
הגבוהה ביותר היא בדלקמן:

משכורת יסוד	-	110 דינר
יוקר מחיה	-	10 דינר
הוספת מקצועית	-	10 "
		135 "

זאת אומרת שמשכורתו היא 1002 אצאא ליורה ישראליה. (5,7,8א)

אי לזאת הנני מציע לתת מקדמות בשעור של 1000 ₪ לחודש, ליו"ר בית הדין לערעורים ולשלושת הקאדים (יחד עם המו"ת) משכורות שאר העובדים תהיינה בין 300-500 ₪ - עד אשר יסמדרו העניינים. אני מציע כי תחודש השולמנה כבר המשכורות הללו.

מספר הקאדים בגדה המערבית תשעה: קאדי ראמאללה, שכם, סולכרס, ג'נין, בית לחם, חברון קלקיליה ויריחו. שית' עבד אלחמיד אלסאיה, הוא האישיות החזקה ביותר בין כל שלושת הקאדים הגוברים (המו"ת הידוע מי הוא חלש אובי), ומסתבר כי הוא הרוח החיה וכלם סרים למשמעתו. עצם העובדה כי הוא הצליח להתחמק ולשוב חזרה לירושלים לאחר שלטונות הצבא החזיקו אותו שבועים ביריחו, מוכיחה כי הוא האישיות שאתה אנו נצטרך לעבוד.

השית' עבד אלחמיד אלסאיה יעץ עצה לשלטונות כדואג לשלוכם וסובחתם: "הנני מבקשם בכל לשון של בקשה כי תדאגו לכך שאנשי השרות הדתי יקבלו את משכורותיהם, ואל נא תגרמו להתמרמרות. לא יתכן שתמשלה תחלם סאנשים אלו שמתר עלולים הם לגרום צרות רבות, ואף לתרחיק לבת ולסגור את המסגדים ולהפסיק את התפילה בהם. דעו לכם כי א משיבות מיוחדת נודעת למסגד אלאקצה, וכל רשלנות והזנחה שחילו בקשר לעובדים במסגד אלאקצה, יהיה לה אצאאא הד חוק בעולם המוסלמי. משום כך מן ההכרח הוא להבטיח את מחיתם של עובדי מסגד אלאקצה, ולהקים מועצה זמנית שתפקח על המקומות הללו. שכן קיימת מועצה מוסלמית עליונה בעמאן אשר סמכויותיה כוללות גם את ירושלים. נוסף לזה הייתה קיימת גם ועדה יוחדת אשר הוקמה ע"י חוק מיוחד, על מנת לבצע את החקונים במסגד אלאקצה ובכפת הסלע.

אי לזאת, יש להקים ועדת הקדשות ועניינים מוסלמים, אשר תפקח גם על הקדשות בירושלים ובגדה המערבית, וגם על חקון המסגד אלאקצה.

אכן יש הרכה אמת בדבריו, ומחובתנו לעשות את כל אשר לאל ידינו, כי המשכורות ישולמי עוד השבוע, לאנשי השרותים הדתיים.

שאלה שנית חשובה שהעלו היא מה הדין ביחס לשאר בתי הדין שמחוץ לירושלים. אם ירצה מחר אדם להגיש ערעור על פסק דין, להיכן יגיש זאת, כלומר, מה יהיה בין אצאא בית הדין השרעי לערעורים בירושלים לבין שאר בתי הדין.

אני מציע לבטל את ההוראה שבחוק הקאדים שמחוץ חכר הקאדים שלנו יוקם בית הדין השרעי לערעורים, ולהכיר בבית הדין השרעי בירושלים העתיקה כבית הדין השרעי לערעורים לכל מוסלמישראל. עד היום לא מנינו יו"ר בית דין לערעורים, והדרך פנויה לפנינו.

דנתי אתם בדבר הצורך בנוכחותם בשעה הפילה יום הששי, בקשתם מהם להיות עם העם, והסברתי להם כי מחובתם לא להזניח אותו. "העם זקוק לכם וכידיכם לעשות הרבה לטובתו, אי לזאת הנני מבקש מכם בכל לשון של בקשה כי תבואו להפילה בכל יום ששי". הם ענו כי הם מקבלים אחרברי שנאסרו בכנות וברצון רב, והבטיחו לי כי כיום לאחר שהצבא עזב את שטח המסגד אין הם רואים כל פגיעה לבוא ולהתפלל. (לדעתם אסורה תפילה תחת פקוד צבאי) אלא שבקשתם היא כי ינתן למשטרה המוסלמית שהייתה מיוחדת למסגד אלאקצה עוד בימי התורכים והאנגלים, לשוב למקום. חזנה משטרה זו מורכבת משלשה, ארבעה שוטרים אני סבור כי יש להענות לבקשה זו, ולדאוג ששוטרים אלו יהיו תחת פקוחם של אנשי המשטרה הכללית.

שאלה היחסים בין ארזשלים המערבית ושאר הגדה המערבית
סדאניה אותם מאד. הכסחתי להם כי הצנינים יסודרו במרוצת
הזמן. אשר לדושה של יום ששי, אמרתי להם כי מעולם לא התערבתי
בדושה ואף אין ברצוני להתערב. כל בקשה היא הדושה תהיינה
מנוסחות בצורה כזאת שיהיה בהן משום שהוף פעולה, קריאה לשלום
ולאחוז. (בצאתי מהישיבה הגיש לי אחד הדושים, ג'מיל אלחסיב,
את דושתו ליום ששי הבא, עברתי עליה ומצאתיה כשרה מכל הכתיבות).

אשר לתקון המסגד,

הם עומדים על כך שהגדס המצרי עבד אלמונעם עבד אל והאב
ועוזרו חאג' עבד אלמסיד ישובו לעבודה במסגד אלאקצה, שכן
העבודה עדין באמצע ולאסיהו של דבר, מהגדס מצרי זה נמצא כבר
בירושלים 12 שנה והוא נחשב למומחה בענין התקונים במסגד. אני
סבור כי יש לשחרר אותו מטאסרו (הם טוענים כי הם אחראים עליו)
כדי שיוכל להשלים את עבודתו במסגד אלאקצה, אחרי יכול הדבר
לגרום לנזקים חמורים מאד, ולא כדאי להזמין מהגדס אחר לתקון המסגד.

המצב המשפטי

מר בן-עמי שהיה אחי הסביר להם את המצב המשפטי, ועמדנו על
התקונים שהכניסה הממשלה בחוק המעמד האישי הקונים שהם - לשי דעתם
רצויים, ואין להם כל התנגדות להם. כן הסביר להם מר בן-עמי את
חוק הירושה. הם בקשו כי נביא בפניהם את כל התקונים הללו, כדי
שידונו בהם. מר בן-עמי יפגש גם עם אחד מעורכי הדין הירדנים
המומחים בעניני וקף, אברהם בכר.

מסרתי להם את החוברת האחרונה של הידיעון המוסלמי וכן את
חוק המעמד האישי בערבית. בקשר אמצא למינויים של הקאדים הסברנו
להם את חוק הקאדים ושיטת המינויים. חשבתי שאם אניש להם כי הם
ימונו על ידי ועדה מינויים לקאדים, יפגע בהם הדבר מאד. משום כך
לא אמרתי כלום. דעתי היא כי יש לחוקק חוק המאשר את מנויים,
ואין להביא אותם בפני ועדה מינויים מן נפגע בהם מאד.

מחוך השיחה אהם הכנתי כי הם חוששים לפעול לכך, והם רוצים
אחריות קולקטיבית, וזאת אפשר להבין.

בבית היהודים המוסלמי

בקראתי בבית היהודים המוסלמי, ועברתי במחלקה ההדפסה, הכנרית
הכריכה ועוד. מצאתי כי יכול אני לרכוש מספר גדול של קוראנים
במחירים נולים. הכסחתי להם לשוב ולבקר אותם שנית.

סכום

אני לא אוכל להפגש אהם, ואף לא תהכן כל מנישה בינם ובין
כב' אשר בשכונת הבא, אם השכונת לא יוסדר ענין המלוה במר 25000
שכשססן טהבוב, מנהל ההקדשות, כדי לשלם לאנשי השרות הדתי במסגד
אלאקצה.

את השלום המשכורות לחברי בתי הדין בירושלים בעיקר, ובשאר
המקומות אשר לדחוז לעוד שבועות מספר, אבל את "העמלים האביונים"

כפי הגדרתו של השיח' אלסאיה יו"ר בית הדין לערעורים אי אפשר לדחות בקש, ולא אוכל לשאת את פני בפניהם אם השבוע לא יקבלו את ההלואה.

אני מבקש בכל לשון של בקשה מאת השר כי ידאג לכך שחיום או מחר יקבלו את ההלואה הזאת.

הנני מצרף בזה את הרגום החוק בדבר הקון מסגד אלאקצה וכמה הסלע, כדי להראות באיזו מדה חשובים התקונים המבוצעים בטקום.

ב ב ר כ ה,

יעקב יהושע
מנהל המחלקה

20/2/1962

כבוד הרב

19/2/67²

עبد المقيم عبد الرحمن
אלהיה

דודו בן

אלהיה

ה' 25

ח.ח.ח.
בן דודו
אלהיה

ה' 25
ח.ח.ח.

בן דודו
אלהיה

בן דודו
אלהיה

בן דודו
אלהיה

ה' תשכ"ז

13.7.1967

ה' תשכ"ז
ה' תשכ"ז

ה' תשכ"ז
ה' תשכ"ז

ה' תשכ"ז
ה' תשכ"ז

ה' תשכ"ז
ה' תשכ"ז

6/7/1867

h-121 over

or visit mypl 21/22

1921 - 1922

14.2.7, 22/1/2

10/6/12

החלטת הוועדה
הועדה המייעצת
הוועדה המייעצת

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Good night
Love you all
Still yours

111 200
111 200 111 200

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

a g y o

החברות והחברות
החברות והחברות

[Handwritten notes:]

18. 12. 19

3/7/1862

1.22.11 1.22.11 1.22.11

of the old 5/2 258 110/3

22/12 1972

Apr 21 1882

Vol 3-4

15/11/41

234

1952 12 19

134 12 55
ירושלים

הער ד"ר ורהמטיג מסד התנות זה יבו 30 ירושלים

גמר התישה טובה
מן התורה וגם לפי הצעות מא הממשלה הויכחו לשער על קדושת הר הבית
מצדנו הקיצו נזכר לנו לפחות ית שעריו על מנה לגרום ליהודים
בוספים לחלל את מקום קדשינו
אין תשקט דע לפני מי אתה עומד ליתן דין והשבון

קלמן כנורי רח שסן 110 ירושלים

C

15/14/36/1/2

ב"ה ירושלים, כ"ו בכסלו תשכ"ח
29 בדצמבר 1967

לכבוד
אדריכל י. שינברגר
ירושלים

שלום וברכה,

בהמשך לשיחתנו אבקשך להכין חכנית שתראה
כיצד ניתן להבטיח את המשך אפשרות חכניסת להר הבית
דרך שער המוגרבים גם לאחר הריסת הבתים שלידו.

ב ב ר כ ה,

ז. ורחמיסיג

משרד-הדואר
המחלקה למקומות קדושים

ב"ה, ירושלים, יא' כסלו תשכ"ח
13.12.67

15/14/36/7/1

אלו מינהל מקרקעי ישראל ירושלים,
ממחז המחלקה למקומות קדושים

חברות: חבר נתן שניאורסון - רח' השלמה

ברחוב השלמה ליד השער לתר-הבית, פאזיח חבר
מבורים, הירוקה בעט חבר נתן שניאורסון, אשר לפי מימח
יריעותינו, היא מקדש ציבורי.

בחצר זו מבוררים שלוש משפחות ערביות ששילמו
שכר דירה לממשלה הירדנית באפוסטרופוס על רכוש נפקדים.

אנו זקוקים לחצר זה כדי לפרוץ גישה נוספת אל
הבית-המערבי מצד שער-שכם.

נבקש מכם פרטים על כך, אם יש תחם ירכב. ואם
יש אפשרות להציע להם דיוור אלטרנטיבי.

למשבחתם אנו תחכים.

בכבוד רב,

מ.ע. דיוק

מנהל המחלקה במנהל

העמק: אדריכל י. שניאורסון

CONFIDENTIAL
ADMINISTRATIVE RECORD

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D.C.

April 1964

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 11-11-83 BY SP-6 JRS/STP

EXCEPT WHERE SHOWN OTHERWISE, THIS
DOCUMENT IS UNCLASSIFIED, AND THE
EXEMPTION IS NOT APPLICABLE.

THIS IS UNCLASSIFIED AND SHOULD BE
TREATED AS UNCLASSIFIED INFORMATION.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS
UNCLASSIFIED.

THIS DOCUMENT IS NOT TO BE
REPRODUCED OR TRANSMITTED IN ANY FORM.

CONFIDENTIAL

U.S. DEPT. OF JUSTICE

U.S. DEPT. OF JUSTICE

WASHINGTON, D.C.

U.S. DEPT. OF JUSTICE

✓

15/14/36/0

שלום וברכה,

במלחמת העצבים העולמית הפרמננטית הִזְבוּיה אין לוותר ואין להניח את

ומהר המחשבה האקטואלית בגלוי ויטקוף קומה של עם קשה עורף מזרע נומץ

האלילים הקדמון? ביום הכיפורים החולך ובא, בשעת נפילת לפני תרועה גדולה סגולים

בים, באויר, בבחי חולים, בשרות בטחון ובצבא זר (כולל חיילים יהודים בויטנאם).

והקראים, כולם כאחד בקצב דומק לב אחד בשעה התרועה אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת

ליום חרות הר המוריה והבית בעיר דוד, שלמות הבירה ואחדות ההר שתקוב כל דין

על פני כדור האדמה. יש לשקול, אם אין מקום להחרות בעולם כולו בנוסח: ירושלים.

עיר דוד, בירת ישראל חכון לנצח גם כעיר תפילה לעמים ושלום העולם אך ורק ברבנונות

ישראל. - לא הייתי מתנזר מרמו עדין, שבכל נסיון להפקיע את ירושלים מלפני הדרום ^{הגולה} ^{הדרום}.

שנתקיים בעידן הגרעין לא ישאר בה אבן על אבן של אף מקום קדוש אחד. והעיר העתיקה

~~תהפך לגיטו ורשח קר ש"בנות~~

THE FIRST OF THESE, AND THE MOST IMPORTANT, IS THE

STATE OF THE

WORLD.

THE WORLD IS NOW IN A STATE OF GREAT CONFUSION, AND THE PEOPLE ARE IN A STATE OF GREAT ANXIETY. THE CAUSE OF THIS IS THE PRESENT STATE OF THE

WORLD, WHICH IS IN A STATE OF GREAT CONFUSION, AND THE PEOPLE ARE IN A STATE OF GREAT ANXIETY. THE CAUSE OF THIS IS THE PRESENT STATE OF THE

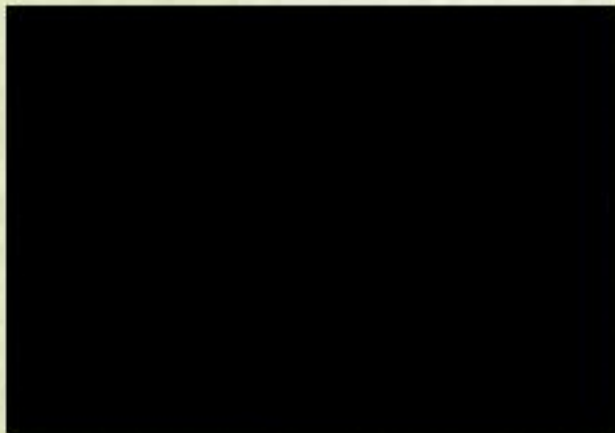
WORLD, WHICH IS IN A STATE OF GREAT CONFUSION, AND THE PEOPLE ARE IN A STATE OF GREAT ANXIETY. THE CAUSE OF THIS IS THE PRESENT STATE OF THE

WORLD, WHICH IS IN A STATE OF GREAT CONFUSION, AND THE PEOPLE ARE IN A STATE OF GREAT ANXIETY. THE CAUSE OF THIS IS THE PRESENT STATE OF THE

WORLD, WHICH IS IN A STATE OF GREAT CONFUSION, AND THE PEOPLE ARE IN A STATE OF GREAT ANXIETY. THE CAUSE OF THIS IS THE PRESENT STATE OF THE

חתפך לגיסו ורשה עד שיבנה בית המקדש. הוחרת הדין אשר ייקוב את החר בעקידה
ישראלית מסור כמובן גם לשיקולים מדיניים וייתכן בגדר ליבא לפומא לא בליא
בפרהסיה עד עמידה בנסיון ממש, אם יגזר עלינו על ידי השקר הגדול והרשע
של רומא ומכה. - בקול דממה דקה ייתכן שראוייה לחישה זו בעתה באזני
מדינאי העולם וקלמי הנצרות והאיסלאם. -

אודה לך אם החושב קבלת מכתבי זה ואשמח לאות להלך - רוחך הלכה למעשה.

THESE THINGS ARE NOT TO BE TAKEN TOO SERIOUSLY. THEY ARE ONLY
THE RESULTS OF A LONG AND PAINFUL STRUGGLE. THE
FUTURE OF THE NATION DEPENDS UPON THE
WISDOM AND COURAGE OF ITS LEADERS. WE
MUST NOT LET OURSELVES BE DIVIDED BY
TRIFLING MATTERS. WE MUST STAND TOGETHER
IN THE FACE OF OUR COMMON ENEMIES.

WE MUST REMEMBER THAT WE ARE ALL PART OF THE SAME
FAMILY. WE MUST TREAT EACH OTHER WITH
RESPECT AND KINDNESS. WE MUST NOT
FORGET THE NEEDS OF THE POOR AND
THE SUFFERING. WE MUST BE
FAITHFUL TO OUR PROMISES AND
OUR DUTY TO OUR COUNTRY.

WE MUST REMEMBER THAT WE ARE ALL
PART OF THE SAME FAMILY.

WE MUST REMEMBER.

הכנסת

חבר הכנסת

דוד הכהן

ט' באדר תש"ז 21.8.47

ר' נחמסי' היר, /

ידידי מייך בן-אמר היגע אלי. את הצעת
הכצ'א, יעלה ליטעו אטאן בעלזא ואלמר
(כיצד בן-אמר את הצעת אטאן אבך).

דוד הכהן

[illegible]

מסרר ראש הממשלה

לשכת היועץ לענייני ערבים
ירושלים מזרחית

ירושלים, כ' בתשרי תשכ"ח
24 באוקטובר 67

ס ו ב ב ל

2110/4/ס/4/60

אל : ס.ב.כ. יח' 249

מפקח הנדסה המעבדים, אל"ם ורדי
רמ"ק בטמ"ק, לח"ט, מנהל מחוז ירושלים, משרת ישראל
סר א. אחיטוב יח' 490
סר א. מלוח טמ"ר/אח"ק, משרת ישראל חל-מביב
אל"ם ט. גזית, לשכת שר הבטחון, הקריה
סר ט. הלל, טמ"כל, משרד החוץ
סר י. יוחננס, מנהל המח' המוסלמית משרד הדתות, ירושלים
אל"ם טמ"ר - סג"ר
סר ד. מילר, יועץ בכיר לשר המעשרים ירושלים

הגורן מכתביו של ט"ר חלמי אלטוהמס
15.10.67 -

סג"ב העתקים ממורגמים מכתביו של הג"ל בענין "המגרת גבול
באר הבית" ובנין "המידות באזור הכנעל המערבי", שהגיעו למשרד
ביום ו' 20.10.67.

לפי הדפסות, לא ענינו דאף לא אשרנו את קבלת המכתמים הג"ל.

בברכה חב אסח,

א. שליו

ת ר ג י מ

בית הדין השרעי לערעורים
ירושלים

מס' 44-1/6
15.10.67

לכבוד
ראש הממשלה

הריני מתיחס למכתב שנשלח אל כב' בתאריך 1.10.67 מס' 31-1/6,
בדבר החפירות שנעשות באזור הכותל המערבי, בו בקשתי להורות להפסקת העבודה.

מאחר ופעולות החפירה עדיין נמשכות במקום, הנני מבקש להוציא הוראה
רחופה להפסקת העבודה, למען שמירת זכויות המוסלמים, ועל מנת לא לעורר
רגשותיהם במקומותיהם הקדושים.

בכבוד רב,

(-)

חלמי אל מוחמד
ראש מועצת הווקף לעיני
המוסלמים.

SECRET

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 01-11-84
BY 01,01

SECRET
ALL INFORMATION

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 01-11-84 BY 01,01

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 01-11-84 BY 01,01

SECRET

(-)

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 01-11-84 BY 01,01

ת ר כ ו ם

בית הדין השרעי לערעוורים

יוד פליס

מס' 1/6 - 44

15.10.67

לכבוד
ראש המספלה

הגדרון: הסבות גבול בחר הבית

1. בתאריך 5.9.67 סגרנו אל כב' מברק בו ציינו כי שלטונות הבנא הסיגו את הגבול של חר הבית על ידי כבוס השער, הידוע בשם "שער אל פגארבה", לקיחת המפתח שלשכת הוקף ופתיחתו לרוחה במני קהל ללא פקוח מטעם לשכת הוקף, ובקבו במברק זה לבקום בצעדים הדחופים למען הפסקת הסבת גבול זו והחזרת המפתח ללשכת הוקף.

2. בתאריך 12.9.67 קבלנו מלשכתכם אסור על קבלת המברק וחכיבו למעול מתאים כבודו, ומטלא בעשה דבר, שלחתי לכב' מכתב אחר מס' 26-1/6 מיום 25.9.67 ובו ציינו כי אנו עדיין מקרים לסיום פרשת השער הג"ל, אך ללא כל תוצאות עד עתה.

3. הסבת גבול זו, וחוסס יכלת הוקף לעקח על השער, גרמו לאי-סדר, הפקרות ורבוים מעשי הלול קדשת המקום, עד כדי כך שקוללו המוסלמים בפומבי ובקול רם בעת בצוע תעילותיהם בה הבית, ומספר מבקרים יהודים השתמשו בחר הבית כמקום לטיולים, לעריכת פקביקים ושתיית משקאות אסורים, בצורה בלוייה, דבר שהספיר את רגשות המוסלמים וכמעט ארעו מקרים הפוליים לגרור אחריהם תוצאות בלתי בעימות, כחוצאה מכך פנו אלי הועד המוסלמי והמוסלמים בכלל בעיר זו, ובקשו ממני להתקשר עם הנורגעים בדבר לשים קץ לדבר ולהחזיר את המפתח של השער הג"ל, ולא להרשות לאף אחד להתערב בעניני חר הבית והנהלתו.

אנו תקות שתורו בקיטת הצעדים הדחופים להבטחת הדבר.

בכבוד רב,

(-)

הלמי אל טוחמט
ראש מועצת הוקף ועניני
המוסלמים.

Д Е С Т

上海·南京路·四馬路·五洲大藥房

*TT-20-00

30. $2x^2 + 3x - 18 = 0$

73.01.21

ACCEPTED FOR PUBLICATION 10/10/2014

[illegible][illegible]

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

46075-55

(-)
 1953 10 10
 1953 10 10
 1953 10 10

הר-הגליל
ב"ח ירוסלים, כ" באלול תשכ"ו
23 בספט. 1967

אל : שר המשפטים

הנדון: צו על-תנאי בענין חר הבית

בהמשך לשמחמנו הסלפונית היום, חריני מסציה לך
עוהק חצו-על-תנאי כבג"צ 223/67 בענין חר הבית.

יצויין כי התאריך התחרון לחגשת השוכה הוא ביום
1' בחשרי תשכ"ח 11 באוקטובר 1967.

בכרבת שנה טובה

1. ורהפטיב

15/11/66

ב"ח, ירושלים, א"כ באב תשכ"ז
7 באוגוסט 1967

לכב' סר הבטחון

ממח' סר חירות

בחסות למכתבי מיום סז' סכ"ז (24.7.67), שוב אני מבקש
להוציא חוראת לחיילי עמ"ל לא להיכנס לכנסיות נוצריות ולמסגדים בנצח.

סדר לי אחי ההתאחדות לסניגור של כהני דת משה"כ שבנקודת ביום
ה' שעבר 3.8.67 בכנסית הקבר היו מרובים משרות חיילים עם כלי נשק
(עוזים) בידותם.

במדינה,

ז. ורמסביג
סר חירות

חסוי

עמוד:

חסוי

חסוי

עמוד:

חסוי

772 10 XA
15/14/76

Jordan's policy towards the Jewish Holy Places

The discovery of the use of tombstones from the Jewish cemetery on the Mount of Olives in the construction of the Arab Legion camp at Bethany throws full light on the policy followed by Jordan in regard to Jewish Holy Places for the past nineteen years.

On numerous occasions foreign visitors have pointed out the widespread desecration of the Jewish Cemetery on the Mount of Olives, which has been the holiest of burial places for the Jewish people for centuries. In fact, in this cemetery generations of Jews have been laid to rest, among them famous rabbis and scholars, ever since the time of the First Temple (From the 6th Century B.C.E. to 1948 when the Jordan Army conquered the Old City).

The graves themselves have been grossly desecrated and the tombstones deliberately torn out of the ground, often used as building material. Whereas up till now this desecration could be presented by the Government of Amman as the result of individual acts by uncontrollable elements in their society, the discoveries made in the military camp of the Arab Legion at Bethany leave no shadow of doubt of the full responsibility of the official Jordanian authorities. The camp was actually built by the Corps of Engineers of the Arab Legion which is subordinate to the central military authorities. The foundations of the camp, the pavements, the surrounding walls, the road and interior paths, even the latrines of the legionnaires, were built to a very large extent with tombstones from the Mount of Olives, on which the inscriptions are still clearly visible. Similarly, tombstones were used in the construction of the walls of the Garden of the Intercontinental Hotel on the Mount of Olives. Tombstones have even been used in the construction of fortified positions of the Jordanian army. In the same spirit of contempt for the Jewish character of this Holy Place, a small mosque has been built on the Mount directly over some of the graves.

These desecrations have not been limited to the City of Jerusalem. The Jewish cemetery in Hebron has virtually disappeared: the tombstones have been torn out of the ground and the place transformed into a field by the villagers in the area. Nearby a wall has been built with slabs from the tombs, covered with macabre mortar in which many human bones are visible.

To this policy of desecration and profanation one may well add the destruction of all but one of the synagogues of the Old City of Jerusalem - 36 in all - among them such holy places as the centuries-old " Hurva" Synagogue, renowned for the famous rabbis who taught there and of particular architectural interest, and the "Nissen Bek" Synagogue near the first Jewish printing press in the Holy Land. Stones from this synagogue have been used in the construction of a nearby Arab house.

The Wailing Wall and Rachel's Tomb are the only Jewish Holy Places which have escaped vandalism. Nonetheless, the Wailing Wall has been desecrated by the outrageous construction of three public lavatories, one of which is directly alongside the Wall. Ever since the destruction of Jerusalem in 70 C. B., Jews from all over the world have come to pray at this High Holy Place of their religion, the unique remains of the Temple. Since the conquest of the Old City by Jordan in 1948 access has been denied not only to Jews of Israel but to all foreign pilgrims unable to furnish proof of their not being of the Jewish religion. During all these years the Jordanian authorities have thereby flagrantly violated the Rights of Man, as defined in international law. Both the letter and the spirit of the Armistice Agreement signed with Israel in 1949 which specifically stipulated "free access to the Holy Places and cultural institutions as well as the use of the cemetery on the Mount of Olives".

Although these violations have been brought to the attention of world public opinion countless times, they have never aroused sufficient reaction to make the Jordanian government to respect the most elementary moral principles, as well as her formal undertakings under Israel-Jordan armistice agreement.

Jordan's policy with regard to the Jewish holy places, together with their refusal to permit Moslem citizens of Israel to visit their holy places in Jerusalem, such as the El Aksa Mosque, and the fact that twice in less than twenty years (in 1948 and June 1967) the Holy City and its surroundings including the Holy Places (such as Mar Elias) have been used as a fortress and military base from which to attack the Jewish population in Jerusalem, entitles one to form an opinion on the validity of Jordan's claim to constitute herself as Custodian of the Holy Places.

15/14/36

הקריה, באב חשב"ז
באוגוסט 1967

שר הבטחון

4020 /ז

שר הדתות

למכתבך 15/14/36 מיום א' באב חשב"ז
: (7.8.67)

המטה הכללי פרסם חוזר מיוחד הקובע
נוהג התנהגות חיילי צה"ל במקומות הקדושים. העתק
החוזר - מצ"ב.

עם זאת עלי להדגיש שהפתרון איננו
בחוזר ו/או בהוראה אלא באנשים שהופקדו על השמירה
על המקומות הקדושים. שמירה יעילה והסברה נאותה יבטיחו
מניעת תוסעות מהסוג הנזכר במכתבך.

בברכה,

משה דיין - רב-אלוף
שר הבטחון

THE NEW YORK
LIBRARY

12

LIBRARY

THE NEW YORK
LIBRARY

THE NEW YORK
LIBRARY

THE NEW YORK
LIBRARY

THE NEW YORK
LIBRARY

THE NEW YORK
LIBRARY

נוהג במקומות קדושים

4. יש לציית להוראות שומר/מדריך המקום.
5. יש להקפיד על הופעה נאה, לבוש מסודר ובהתאם לנוהג ולהוראות הקבועות במקומות הביקור, כגון: כיסוי ראש, גילוי ראש, חליצת נעליים = כהתאם למקרה. חיילות תקפדנה במיוחד על ההוראות לגבי נשים.
6. יש לשמור על ניקיון ולהימנע מכל פעולה שיכולה להתפרש כחילול המקום.
7. אין להיכנס למקומות הנ"ל עם נשק.
8. אין לעשן בבניינים הקדושים.
9. התנהגות החיילים תהיה שקטה ומאופקת, יש להימנע מרעש וכל הפרעה אחרת לקהל המתפללים או המבקרים.

הסברה לחיילים

10. יש לפרטס הוראות אלה במקודות השגרה ביחידות, להסבירן לחיילים במסגרת ערבי הסברה ובמיוחד לפני סיורים במקומות הנ"ל.
11. מפקדים צבאיים הממונים על המקומות הקדושים ומפקדי היחידות ינקטו בצעדים משמעתיים נגד מקרי הפרה של הוראות אלה.

THE PROBLEM

1. The first problem is the fact that the data is not complete.
2. The second problem is the fact that the data is not accurate. The data is often based on estimates, and these estimates are often based on assumptions.
3. The third problem is the fact that the data is not consistent. The data is often based on different sources, and these sources often provide different results.
4. The fourth problem is the fact that the data is not reliable. The data is often based on different methods, and these methods often provide different results.
5. The fifth problem is the fact that the data is not valid. The data is often based on different criteria, and these criteria often provide different results.
6. The sixth problem is the fact that the data is not useful. The data is often based on different purposes, and these purposes often provide different results.

THE SOLUTION

1. The first solution is to use a more complete data set. This can be done by using a more comprehensive survey or by using a more comprehensive data source.
2. The second solution is to use a more accurate data set. This can be done by using a more accurate survey or by using a more accurate data source.
3. The third solution is to use a more consistent data set. This can be done by using a more consistent survey or by using a more consistent data source.
4. The fourth solution is to use a more reliable data set. This can be done by using a more reliable survey or by using a more reliable data source.
5. The fifth solution is to use a more valid data set. This can be done by using a more valid survey or by using a more valid data source.
6. The sixth solution is to use a more useful data set. This can be done by using a more useful survey or by using a more useful data source.

15/14/36/כ
ב"ה ירושלים, כ" באלול תשכ"ו
25 בספט. 1967

אל : שר הסטטטים

הנדון: צו-על-חנאי בענין חר הבית

בחשך לשמחחנו הטלמונית חיום, הריני מביא לך
עודק הצו-על-חנאי בכב"צ 223/67 בענין חר הבית.

יבויין כי החאריך החארוון להגשה תשובה הוא ביום
ז' בתשרי תשכ"ח 11 באוקטובר 1967.

בברכת שנה טובה

ז. ורהפטיג

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL.

DEAR MR. [Name]

RE: [Subject]

I have been thinking of you very much lately, and
wondering how you are getting on.

I hope you are well and happy. I am
still in the same old place.

Yours truly,

[Signature]

לכבוד שר הדתות
הד"ר ז. ורהפטיג
י ר ו ש ל י מ

שר מאר נכבד !

לא פעם מביא אותנו הרב הראשי לצה"ל אלוף גורן
במבוכה. כך זה היה ב"מעמד הר-סיני" שערך לו ב"גבל-
מוסה" בתקיעות שופר וקריאת החזרה... דבר שעורר שאם
נפש בקרב הצבור כולו, וכך זה היה גם בעת שהניש בג"ץ
לאחר בחירת הרב הראשי לישראל ועוד כהנה וכהנה.

אך מה שעורר את חמתי והביא למבוכה כללית בצבור,
הוא הידיעה כאותו יום ובאותם עתונים כי הרב גורן עומד
לערך הפלה בצבור בשבת "נחמו" על הר-הכית ולהקים שם
בית-כנסת, כי המקום קדוש לנו לא פחות מאשר לערבים וכו'.

ובאותן מקביל ספרו לנו העתונים על המעמד הנכבד
של העברת בית הדין הגדול לערעורים בעיר העתיקה, וצטטו
בהדגשה את דברי ברכתו של הרב הראשי לישראל נסים שאמר
בין השאר כי אנו מדירים עצמנו מהר-הבית כי המקום הוא
קדוש וכו'.

וצבור הקוראים עומד ותוהה: בקול מי נשמע ומי קובע
במדינה הזאת, הרבנים הראשיים לישראל שקיבלו סמכות לכך
או הרב האלוף גורן?

מדוע לא ישמיעו אחת ולתמיד הרבנים הראשיים את
דעתם ויעמידו פעם אחת ולתמיד את הרב הצבאי האימפולטיבי
על מקומו, וע"י כך למנוע חלול השם וחלול כבוד החזרה.

בברכה ובכבוד רב

18/14/36/2

ב"ה ירושלים,

לכבוד

ר מאיר זמיר

רחוב ט"ג 28/7

רוספה

ירושלים.

כב' שר הדתות בקטני לאחר קבלת גלוייתך מ-10.8.67.

משרד הדתות יעמיו שלמים על הר הבית כדי שהציבור
ידע את גבולות האיסור והטוהר בכל שטח. וזאת כדי
שלא יכסלו אנשים בעבירה על האיסור.

כטובן שאין בידי הממשלה לבצע שמירה על איסורים,
רק כל השומע יבורך.

לענין השני עליך לפנות לרבנות הצבאית כשאלה

..11

ב ב ר כ ה,

רבקה וילדנברג
מוכירת חסד

ד"ר. ירושלים

10/8/67

ש"ר חדרה

מר צביה ורהפטיץ.

שלום רב!

אחרי מלחמה ששה חודשים, פורסמה
בעמדה הרדנה הראשה שאסור
לדבר בבעיה הסלע. חזר-הפזיקה
וכבי שטעמי לבאן באחרון מקרים
שירדום. הא כיצד? האם קול באיסור
אנקשך אפודיטי, ובאו בן השלוח
פורסם פדמי-הסדר, לעתיד

ISRAEL

עליון מכתב

מכתב

74ms 716N

28/7 28/7 28/7

P. 1617

55

7N 716N 72

2160001 022

P. 1617

15/14/36/2
ב"ח ירושלים, ה' באב תשכ"ו
11 באוגוסט 1967

לכבוד
מר שמואל בן-דב
רח"ק עמק רבתי 17
ירושלים

א. נ. א.

הריני מאשר קבלת סכמך מתאריך כ"ט תמוז תשכ"ו בניין
השמירה על קדושתו של חר הבית.

נתייחס בחשומה לב פרושה להכין סכמך אשר הועבר לטיפול
במחלקה המתאימה.

סבורני שאין צורך להכחיש בפניך את העקר הגם ששומרים כאילו
קיבלו סקודה ממשרד הדתות לסייע בידי ההקדש הסוטלמי לנבונה כספים
לא ביום חול וכל שכן לא בשבת. דוקא דונמא זו שהבאת בסכמך מוכיחה
על היתר. טבאן שאין כלל מקום לאיום המשמש בסכמך שהרשע עצמן חופשי
למנוח לביח"ד הנבונה לבדק. כי נגד מי תבנה נגד שקרן או שניים
המסתובבים מה או הם ומשתמשים בשם משרד הדתות?

ב ב ר כ א

מירכי רוזנברג
מנהל לשכת חסי

אלהם בסלח יושא ע.

בדלתן לבסג אה מלח-אלה
 ברחמי-אלהם לבסג ב בדנה יחסימ
 נכסים אלס דני-מלכו ואלק
 נלס בעלמס. ואל-מלסר ילדע
 א ואלק האלס וצדק מלסר
 ילד-הלקם אלס בדי-
 בן הברכה ברנה יחסימ
 עססס פסילים שפאלס מלס
 אדור, א מלס. אלס פ' דמלק פלס
 בל אלס לא פלס נקדום מלס
 מלס מלס מלס בלס לא מלס
 אל-צלמל אחרל אפאלג לבל מלס
 אל ילס אחרל אל מלס בלס
 אלס אלס מלס מלס יחסימ
 בבלס דל
 אחרל קל

הנה

ISRAEL

הנה

21 יולי 57
רשמי

הנה
רשמי
30 יולי 57
רשמי

14/10/76/2

מסדר הדתות

ב"ה ירושלים ת"ו ה' מנ"א תשכ"ז

11.8.67

15/14/36/ה

לכבוד

הרב אברהם קוק

רח' יונה 21

ירושלים.

א. מ. נ.

הנדון: איסור כניסה לתר - הבית

קבלנו את אגרתו בנדון, והודינו להודיעו
כי ענין זה צריך להתבצע על ידי מוסד רבני ולא
על ידי מסדר ממשלתי.

בכרחה

מ. ע. דרוק

מנהל המחלקה למקומות קדושים

15/44/36/2

ב"ח ירושלים, כח' בחשוון תשכ"ז
2 באוגוסט 1967

לכבוד
מר שבתי בן-דב
עסק דמיים 17
ירושלים.

הריני מאשר קבלת סכתבך התאריך כ"ח בחשוון
תשכ"ז. שהוצבר לטיפול אצל האחראים להתום זה.

ב ב ר כ ח,

מ. רוזנברג
מנהל הלשכה

19/14/76

לכבוד
הנהלת, ק"מ, אגף
משרד החקלאות
ירושלים

תאריך: 19/14/76
הנדון: שטח קרקע ל- 100 דונם

המחנה אשר ה' בפתח מפרץ הקולומה בנמל (מחנה ה')
בין מפרץ, ל- 100 דונם קרקעית הים-יבשה אין נמצאת כמאין
אין למקום אף לא- 100 דונם אלא משהו מעט יותר מה- 100
דונם ל- 100 דונם קרקעית הים, ואין הקרקע המלאה למחנה ה'
היה למחנה ה' קרקעית הים, ואין הקרקע המלאה למחנה ה'
אין קרקעית הים, ואין קרקעית הים, ואין קרקעית הים
מחנה ה' בפתח מפרץ הקולומה, ואין קרקעית הים
בין 100 דונם בן 100 דונם, ואין קרקעית הים
בין 100 דונם בן 100 דונם, ואין קרקעית הים

אין לפיכך לאו מה עמק הירדן והלח-הקולומה
בהחשב הנה אין מקום אלא ל- 100 דונם, ואין קרקעית הים
ל- 100 דונם בן 100 דונם, ואין קרקעית הים

18/14/36/10

ב"ח ירושלים, כח' בתמוז תשנ
2 באוגוסט 1967

לכבוד
מר דוד בוימסטרובסקי
רחוב עביון שכונת מזרחי א'
ב ב ר - ת ב א

ה. 2. 2.

חריני מאשר קבלת מכתבך מתאריך מוס"ק בלע
חשכ"ו. שהוצג לטיפול אצל האחראים לתחום זה.

ב ב ר כ ה,

מ. רוזנברג
מנהל הלשכה

[illegible]

[illegible]

2/5/85
14/1/86

משרד הדתות
לשכת המנהל הכללי

ב"ה, ירושלים, כד' בתמוז תשכ"ז
1 באוגוסט 1967

אלו פר דוד בלם, מנהל מחלקת הקבורה

נא להעביר דיוף רשימה מהשמות שעל המצבות
שבשטחים ולחדמיסם מוכנה לכל דורש ומתעניין מביניהם
משפחותיהם.

בברכה,

ד"ר ש.ז. כהנא
המנהל הכללי

דוד בלם

אל גלם - 65
דוד בלם, מנהל מחלקת הקבורה
י.א. 14/1/86

הכנסת

חבר הכנסת
ש. כהן-צידון

ירושלים, ר' בחמוז חשב"ו
12.7.67

ה/ 15/14/36

לכבוד
ר"ר ז. ורחפטיג
שר הדתות
ירושלים

נכבדי השר,

נשוא מכתבי זה היה מיועד לשאילתא שאינה מוגשת לאור עדינות
הנושא.

המדובר בשטח שבין מסגד עומר לבין מסגד אל אקבה, הלא הוא
הר בית קדשנו ומקום בו נכון היה אברהם אבינו ע"ה להקריב, לפי דרישת
הבורא, אח בני יקירו.

נמסר לי לאחרונה, לאחר שיהרור עיר קדשנו, שאסרו כניסת היהודים
למקום זה. הדבר מחפז כאיסור על היהודים להיכנס למקום קדוש למוסלמים.

הבאתי לחשומה לבך ענין זה בחקרה שכב' ימצא את הנוסחה המתקבלת
לשביעה רצון כולם ובצורה-כפי שכב' מצטיין לבטאה-שתראה אוחנו הלכה
למעשה: לא כמרכיני ראש בפני המוסלמים - אבל כסובלניים.

אבקש, איפוא, את כב' לחביר לי באם נאסר על היהודים לבקר
בחר הבית.

בכבוד רב,

ח"כ ש. כהן-צידון

UNIVERSITY OF TORONTO

24

LIBRARY
UNIVERSITY OF TORONTO

RECEIVED
JAN 11 1961

1961
JAN 11 1961
LIBRARY
UNIVERSITY OF TORONTO

1961 JAN 11

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
1961 JAN 11

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
1961 JAN 11

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
1961 JAN 11

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
1961 JAN 11

THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
1961 JAN 11

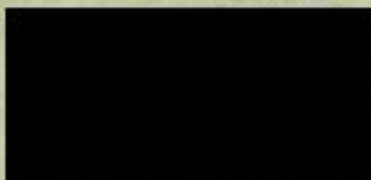
1961 JAN 11

1961 JAN 11

ה-36 / 104/108

ב"ח ירושלים, א" בתמוז תשכ"ז
10 ביולי 1967

לכבוד

א.נ.י.

הריני מאשר קבלת סכמך מיום 7.6.67.
ברור שהוא יזכה למלוא הסומה הלב.

ב ב ר כ ה,

ס. רוזנברג
מנהל הלשכה

לרענע
אויסגאבע
דער
העברעאישער
פארשער
און
היסטאריקער
פארבאנד
דער
העברעאישער
פארשער
און
היסטאריקער
פארבאנד

מאת:

לער
גולן
לער
גולן

27 ביוני 1967

לכבוד
שר הדתות
הקריה,
ירושלים.

אדוני השר,

מחייב [REDACTED]
בזה לתרום אני ובני משפחתי להוכנית בנין בית המקדש. אני יליד 1906
נולדתי בכפר עירק ואשר עברו עלי צרות רבות עד לרגע מקודש זה אשר
נהבטתי לדאוג את ירושלים השלמה. אקוה שבמהרה בימנו יבנה בית המקדש
השלישי.

כב' השר אני מפרס לך בזה את התחייבותי ואת תרומתי לבנין בית
המקדש:

א. אני ראש המשפחה מחייב בזה לתרום לבנין בית המקדש
משכורת חרש שלם.

ב. חודש שלם עבודה אשר תרש ממני לעזרה בבנין.

ג. בטם אחתי וילדי מוכן אף להתריס אותם עבור מכצע קדוש זה.

אני תקוה שאחרי יוזמתי זו אשר עליה חלמתי שנים רבות עד היום
הזה, יבואו לתרום כל אחינו בארץ ובגולה להשתתף בבנין קדוש זה, ואני
תקוה כי חלוטני זה יתגשם במהרה בימינו.

בכל הכבוד,

[REDACTED]

משרד הדתות

15/14/76/2

ב"ח ירושלים א' במסדז השכ"ז
9 ביולי 1967

לכבוד
הרבנות הראשית לישראל

א. ז. ז.

אנו מבקשים שייקבע גומה חמציית פקצר ככל האפשר,
בעגוריה ובאנוליה, לשלמים במכונות הר הבית, המטבירים אה אסור
הכניסה ליתורים למקום המקדש.

בכבוד רב

מ. ע. דרוק
המסדזא על יחסי צבד

1947 10000

1947 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000

10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000

10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000

10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000

10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000

10/14/76/10

משרד הדתות

ב"ח ירושלים א" במיון השכ"ז
9 ביולי 1967

אל מר י. צוריאל, משרד החירות

הנדון: סיורים בחר-הבית

נמסר לנו כי אחת מהכנגדים בסיורים להחזרת (מגורים וחוק)
בעיר העתיקה ובין היתר גם לחר-הבית.

אנו ממנים חשובה לבכש מחקיקור בחר-הבית אסור ליהודים
למי החלכה, ולדעתנו אין להכשיל את המבקר באיסור זה.

ב ב ר כ ה

מ. ע. דרוק
הממונה על יחסי צבור

העמק: לשכה סגן מר הדתות

NOTES: 1. STP 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1100, 1200, 1300, 1400, 1500, 1600, 1700, 1800, 1900, 2000, 2100, 2200, 2300, 2400, 2500, 2600, 2700, 2800, 2900, 3000, 3100, 3200, 3300, 3400, 3500, 3600, 3700, 3800, 3900, 4000, 4100, 4200, 4300, 4400, 4500, 4600, 4700, 4800, 4900, 5000, 5100, 5200, 5300, 5400, 5500, 5600, 5700, 5800, 5900, 6000, 6100, 6200, 6300, 6400, 6500, 6600, 6700, 6800, 6900, 7000, 7100, 7200, 7300, 7400, 7500, 7600, 7700, 7800, 7900, 8000, 8100, 8200, 8300, 8400, 8500, 8600, 8700, 8800, 8900, 9000, 9100, 9200, 9300, 9400, 9500, 9600, 9700, 9800, 9900, 10000, 10100, 10200, 10300, 10400, 10500, 10600, 10700, 10800, 10900, 11000, 11100, 11200, 11300, 11400, 11500, 11600, 11700, 11800, 11900, 12000, 12100, 12200, 12300, 12400, 12500, 12600, 12700, 12800, 12900, 13000, 13100, 13200, 13300, 13400, 13500, 13600, 13700, 13800, 13900, 14000, 14100, 14200, 14300, 14400, 14500, 14600, 14700, 14800, 14900, 15000, 15100, 15200, 15300, 15400, 15500, 15600, 15700, 15800, 15900, 16000, 16100, 16200, 16300, 16400, 16500, 16600, 16700, 16800, 16900, 17000, 17100, 17200, 17300, 17400, 17500, 17600, 17700, 17800, 17900, 18000, 18100, 18200, 18300, 18400, 18500, 18600, 18700, 18800, 18900, 19000, 19100, 19200, 19300, 19400, 19500, 19600, 19700, 19800, 19900, 20000, 20100, 20200, 20300, 20400, 20500, 20600, 20700, 20800, 20900, 21000, 21100, 21200, 21300, 21400, 21500, 21600, 21700, 21800, 21900, 22000, 22100, 22200, 22300, 22400, 22500, 22600, 22700, 22800, 22900, 23000, 23100, 23200, 23300, 23400, 23500, 23600, 23700, 23800, 23900, 24000, 24100, 24200, 24300, 24400, 24500, 24600, 24700, 24800, 24900, 25000, 25100, 25200, 25300, 25400, 25500, 25600, 25700, 25800, 25900, 26000, 26100, 26200, 26300, 26400, 26500, 26600, 26700, 26800, 26900, 27000, 27100, 27200, 27300, 27400, 27500, 27600, 27700, 27800, 27900, 28000, 28100, 28200, 28300, 28400, 28500, 28600, 28700, 28800, 28900, 29000, 29100, 29200, 29300, 29400, 29500, 29600, 29700, 29800, 29900, 30000, 30100, 30200, 30300, 30400, 30500, 30600, 30700, 30800, 30900, 31000, 31100, 31200, 31300, 31400, 31500, 31600, 31700, 31800, 31900, 32000, 32100, 32200, 32300, 32400, 32500, 32600, 32700, 32800, 32900, 33000, 33100, 33200, 33300, 33400, 33500, 33600, 33700, 33800, 33900, 34000, 34100, 34200, 34300, 34400, 34500, 34600, 34700, 34800, 34900, 35000, 35100, 35200, 35300, 35400, 35500, 35600, 35700, 35800, 35900, 36000, 36100, 36200, 36300, 36400, 36500, 36600, 36700, 36800, 36900, 37000, 37100, 37200, 37300, 37400, 37500, 37600, 37700, 37800, 37900, 38000, 38100, 38200, 38300, 38400, 38500, 38600, 38700, 38800, 38900, 39000, 39100, 39200, 39300, 39400, 39500, 39600, 39700, 39800, 39900, 40000, 40100, 40200, 40300, 40400, 40500, 40600, 40700, 40800, 40900, 41000, 41100, 41200, 41300, 41400, 41500, 41600, 41700, 41800, 41900, 42000, 42100, 42200, 42300, 42400, 42500, 42600, 42700, 42800, 42900, 43000, 43100, 43200, 43300, 43400, 43500, 43600, 43700, 43800, 43900, 44000, 44100, 44200, 44300, 44400, 44500, 44600, 44700, 44800, 44900, 45000, 45100, 45200, 45300, 45400, 45500, 45600, 45700, 45800, 45900, 46000, 46100, 46200, 46300, 46400, 46500, 46600, 46700, 46800, 46900, 47000, 47100, 47200, 47300, 47400, 47500, 47600, 47700, 47800, 47900, 48000, 48100, 48200, 48300, 48400, 48500, 48600, 48700, 48800, 48900, 49000, 49100, 49200, 49300, 49400, 49500, 49600, 49700, 49800, 49900, 50000, 50100, 50200, 50300, 50400, 50500, 50600, 50700, 50800, 50900, 51000, 51100, 51200, 51300, 51400, 51500, 51600, 51700, 51800, 51900, 52000, 52100, 52200, 52300, 52400, 52500, 52600, 52700, 52800, 52900, 53000, 53100, 53200, 53300, 53400, 53500, 53600, 53700, 53800, 53900, 54000, 54100, 54200, 54300, 54400, 54500, 54600, 54700, 54800, 54900, 55000, 55100, 55200, 55300, 55400, 55500, 55600, 55700, 55800, 55900, 56000, 56100, 56200, 56300, 56400, 56500, 56600, 56700, 56800, 56900, 57000, 57100, 57200, 57300, 57400, 57500, 57600, 57700, 57800, 57900, 58000, 58100, 58200, 58300, 58400, 58500, 58600, 58700, 58800, 58900, 59000, 59100, 59200, 59300, 59400, 59500, 59600, 59700, 59800, 59900,

chap. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846.

15/14/36

ב"ח ירושלים, כב"ח כחמוז השכ"ז
2 ביולי 1967

לכבוד
ד"ר מאיר י. שרת
רמת דניה
ירושלים

א.נ.נ.

נתבקשתי ע"י כב"ח שר החומות לאשר בתורה קבלה העתק מכתבך
מהאריך יב"ח חמוז השכ"ז (21.7.67) שהועבר אלינו ע"י העירייה.

המכתב - במידה שתכנונו נוגע לנו - הועבר למיפול לאחראים במסדרנו.
ברור שעניינים מסוג זה עלולים לגזול זמן ניכר ואינם נעשים
"בשעה ימים".

יחד עם זאת אינני מסוגל להתאפק מלהביט על משפט אחד
במכתבך שדיעוצני: ...שהסגול חריתו במיפול משרד הדתות... לא ציפיתי
להתעניינות באסתיטיקה אצל האנשים האלו" - סגנון זה מוכיר לי בצלול
של סגנון מסויים מאד.

ב ב ר כ ה,

מ. רונברג
מנהל הלשכה

עירית ירושלים

ט"ו תמוז תשכ"ז

24.7.67

ירושלים

פל. 5 - 24691 - 4 - 27411

בתשובה נא להזכיר: 16/44/10/5 כל

לכבוד

משרד הדתות

רח' יפו

ירושלים

25.7.67

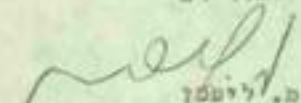
15/14/36

א. 3.

רצ"ב העתק מנייתו של ד"ר מאיר ברבר השלום דמי
כניסה למסגר כיפת הסלע ולהר הבית וכן ברבר המבדל של כפר
מנחת.

אנא השובחכם לפונה ישירות עם העתק אלינו.

בכבוד רב

מ. לישמן

הלשכה להסברה וליחסי ציבור

21 ביולי 1967

למחלקה ליחסי ציבור,
עיריית ירושלים.

א"נ,

1. הייתי מבקש שתפרסמו בצורה שלא תשחמץ ג'טחי פנים מה הם ההסדרים של ביקורים בהר הבית ובכיפת הסלע. פעם אחת בקרתי שם ללא חשלוס, פעם דרשו ממני חשלוס של 2 ל"י. מאחד המכרים שמעתי שפר סדי קולק אמר בפומבי שישראלים יכולים לבקר שם ללא חשלוס ואילו חיירים צריכים לשלם דמי כניסה. שמעתי שוב מאחרים שמצאו את השערים סגורים או שנאמר להם שהכניסה ליהודים אסורה לפי בקשה הרבנות. יש לפרסם הודעה ברורה.

2. שריפת האשפה של ירושלים נעשית במערכת או ממערכת של העיר. כיוון שכרוב הימים מנשבה רוח שערבית הודעת השריפה בעיר, בעיקר בהסכנות המערביות-דרומיות, כגון קריח יובל. עם איחוד העיר יש כעת אפשרות להעביר את מקום השריפה לשטחים המדבריים ממזרח לעיר.

3. בשלטים הירוקים החדשים נכתב "אבו טור" וצריך להיות "אבו תור". אולי יש לבטל בכלל את הכוורת הזאת, לאחר שאין יותר משמעות לסופה אבו תור העלוב כשיש קצפים יפים בהר הזיתים ובגני ססוויל. אבל אם לא חבטלו את הכוורת, יש לחקנה. כמו כן אין לכנות את השחזור הנהדר של ירושלים בזמן הבית השני - שבמלון הולילנד - בשם "הבית השני" ^{2nd Temple Model}.

4. כבר פעמים אחדות פניתי אליכם על המצב העלוב בו נמצא המגדל היפה של כפר מנחת. ענייתם לי שהמגדל הריהו בטיפול של משרד הדתות ושהעברתם אליהם את הערתי. לא ציפיתי להחזרתו באסחסיקה אצל האנשים האלו. ובאמת, לאחר שנה לא חוקן מאומה. המגדל שייך לנוף ירושלים ויש לזרז את החיקון.

בכבוד רב,

M. J. Perath

לשכה

כ"ח ירושלים יב' באיור חשכ"ו
20 ביוני 1967

10/14/36/2

לכבוד
מר מ.א. סימון עו"ד
שר' רוטשילד 4
חל-אביב.

.נ.א.

נבקשתי ע"י כב' שר הדתות לאשר בהודעה קבלה
מכתבך המאריך ג' סיון חשכ"ו (11.6.67).

כב' חסר רשם לשב"ד חכ"ד דבריר, ובקשתי
להודיען שכמוכן הוא ער לבעיות שהעליה ובכיסב
יכלתו יעשה למחרונן.

ב ב ר כ ה

סרדכי רוזנברג
מנהל הלשכה

MOSHE A. SIMON M. Jur.
ADVOCATE
4. ROTHSCHILD BOULEVARD
TEL-AVIV
TEL 53280

משה א. סימון M. Jur.
עורך דין
שדרות רוטשילד 4
תל-אביב
טלפון 53280

15/14/36

ג' סימון החשב"ז
(11.6.67)

דחוף/רשום

בס"ד

לכב'
שר אדמות
ד"ר ז. ורדי
דח" מרדכי ברקיס 7,
ירושלים.

שר נכבד מאד!

הנידון: קדושת דר הבית

זיכנו הקב"ה למת שלא זכו אבותינו אלפיים שנה. הרי הבית הינו

שוב בבעלותו ובחזקתו של עם ישראל.

מציאות חדשה זו מעוררת בעיות הלכתיות המורגות דחופות, ואני צופה
כבר עכשו את החקלות הנוראות שעלולים אנו להיכשל בהן אם הם ופלוס לא נפעל
כבר עכשו במהירות עדומה.

הוך ימים, אי"ה, יהאפסד להמוני בית ישראל כאשר הם לעלות אל הדר
הבית להח פורקן לערגה נפכם וחוחלת לכם.

אוי לנו, אם כלב העם חוצר המונה של "אחר הסטורי מקדש" מעין זה
הסקובל בכל העולם, כי אזי עלולים אנו לאחר תקופה קצרה להיות עדים
להתנהגות ויחס מזוכים לו הרבה מקומות מקודשים....

מאז שחרב המקדש לא היה הרי הבית בבעלותו ובחזקתו הרשמית של עם
ישראל ע"י שלטונות ישראל. עתה התגשם הדבר והוא מוליד מסכנה של אחריות
רשמית על כלל ישראל המיוצגים ע"י שלטונות ישראל ובעיקר על האוסטריסט
ההלכתי העליונה - חיינו, הרבנים הראשיים.

צריך שכל בית ישראל כמולדת ובגולה יחושו וידעו:

"את מקדשי חיבאו" - "והזר הקרב יושב" (ברח) - והדברים אמורים גם
בשהמקדש חרב, כי קדושתו היא אלוהית נצחית עפ"י החלכה ולא - הסטורית
אנושית.

לפיכך, צריך פידית להבטיח שכל כללי החלכה בנידון יתמלאו כדון.

ובעיקר ש-:

1. לא יעלה יחודי (או אפילו כל אדם) ולא ידרוך במקום המקדש
(ולא במסגרות הבנויים על מקום המקדש).
2. לא תחולל חשכה וחמועדיים במקום המקדש (ע"י עישון, רוכלות,
- חסעה, מכירה, צילום וכדו').

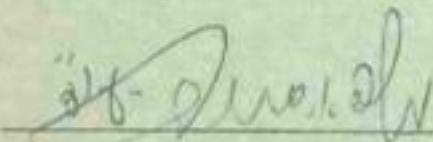
1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

3. לא יאכל אדם ולא ישתה במקום המקדש.
4. לא ירפיע אדם בחלבושה בלתי צנועה או בגלוי ראש במקום המקדש.
5. לא יזרכו ולא יזמו שום סקסים ע"י כל מיני גופים טעוויים לנגוד את החלכה במקום המקדש.

לשם ביצוע האמור לעיל אני מציע:-

- א. שר הדתות בהיאום עם הרבנים הראשיים לישראל ועם כל אינסטנציה חלכתית עליונה שבעולם - ינקוט באמצעים החיקתיים נמרצים מידיים שיבטיחו כבודו וקדושתו של הר הבית עפ"י החלכה.
 - ב. הרבנות הראשית לישראל תנקוט בכל מיני אמצעי הסברה, הוראה והתראה למנוע חלולו של מקום הר הבית מהד-גיסא ואכסחת הדרך-ארץ, תכבוד ויחס הקדושה הנדרש עפ"י החלכה - מאידך-גיסא.
 - ג. המלך הצבאי ידאג שער ביצוע האמור בפסקאות א' ו-ב' ילעיל - תובסת קדושת המקום וימנע חלולו עפ"י החלכה, וזאת בכל האמצעים העוסדים לרשותו.
- אני מסוכנע כי המדרת התחושת והתודעה ביחס לאר הבית המיוסדת על: "אין זה כי אם בית אלוקים וזה שער השמים" - תיקר כבוד מקום מקדשנו ותזכנו בע"ה במהרה בימנו בבנין בית המקדש ובשופרו של משיח.

בכבוד רב,

משה א. סיסון-דורן-דין

מכותבים:
מרן כב' הרב הראשי לישראל הרח"ג י.א. אונטרמן
מרן כב' הרב הראשי לישראל הרח"ג י. נסים
מרן כב' הרב הראשי לצה"ל הרח"ג ס. גורן
מוסל הגדה המערבית אלוף ח. חרצוג

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

3. The third part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

4. The fourth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

5. The fifth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

6. The sixth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

7. The seventh part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

8. The eighth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

9. The ninth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

10. The tenth part of the report deals with the results of the work during the year and the progress of the work during the year.

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית
המחלקה הכלכלית והמנהלית

15/11/57
גר.

מכר

מח. ד. ע. ד.

המחלקה הכלכלית והמנהלית

המחלקה הכלכלית והמנהלית

ה' 15/11/15

א

✓

בְּנֵי הָאֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל רַחֵם רַחֵם סִיּוֹן יְהוָה בְּעוֹמֵר הַלֵּל וְחִנּוּכָה
 הוֹנֵק הַזֶּה הוֹנֵחָה לִּבְנֵי הַיּוֹם קְדוֹת בְּעוֹמֵר
 אֲבֹתֵינוּ הַסִּכְכָּה הַזֶּה (וְאֵל הַלֵּל) שֶׁהוּא אֵל
 בְּאֵלֵינוּ מִקְדָּא מִלֵּא הַיָּדִים לְבָבוֹ וְאֵל מִלֵּב הַיָּדִים
 וְלִלְבָבוֹ אֶת מִלְכָּה בְּעוֹמֵר קֶשֶׁת כֹּהֵל אֲבֹתֵינוּ
 עֲזָרָתָם בְּחִסְדָּו הַזֶּה יִתֵּן לְבָחוּן עַל אֲוִיבֵינוּ
 וְיִמְסַח וְהַסְכֵּחַ הַזֶּה אֲמִירָה כֹּהֵל לְבָבוֹ
 אֲמִירָה יְהוָה אֲבֹתֵינוּ מִלֵּא יְהוָה

וְאֵלֵינוּ הַמִּדּוֹן הַנִּכְבָּד שֶׁרָא וְהַרְבֵּיתָ לָנוּ הוּא
 שֶׁרָא בְּדוֹתָנוּ בְּיָדֵינוּ יִשְׂרָאֵל יִצְחָק
 שֶׁהוּא אֲבֹתָנוּ

בְּחֹדֶק מִלֵּא וְלִפְנֵי קִיָּה בְּכִיבֻדֵינוּ יִתֵּן כֶּסֶף
 וְעֵצָה בְּעוֹמֵר הַיָּדִים עֲזָרָתָם בְּחִסְדָּו הַזֶּה אֲבֹתֵינוּ
 עֲזָרָתָם בְּחִסְדָּו הַזֶּה יִתֵּן הַמִּדּוֹן לֵאמֹר אֲבֹתֵינוּ
 הַזֶּה הַזֶּה שֶׁהוּא שֶׁהוּא בְּחִסְדָּו הַזֶּה וְהַסְכֵּחַ הַזֶּה
 כִּי כֹל אֲבֹתֵינוּ שֶׁהוּא אֵל יִשְׂרָאֵל בְּיָדֵינוּ לְבָבוֹ
 וְהַסְכֵּחַ הַזֶּה וְהַסְכֵּחַ הַזֶּה קֶשֶׁת לֵאמֹר הַכֶּסֶף
 אֲבֹתֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְהַסְכֵּחַ הַזֶּה בְּעוֹמֵר הַיָּדִים
 הַסְכֵּחַ הַזֶּה שֶׁהוּא בְּחִסְדָּו הַזֶּה בְּחִסְדָּו הַזֶּה אֲבֹתֵינוּ
 אֲבֹתֵינוּ וְהַסְכֵּחַ הַזֶּה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן עֲזָרָתָם בְּחִסְדָּו
 כִּי בְּחִסְדָּו (וְכֹהֵל בְּשִׁמְחָה כֹּהֵל) שֶׁהוּא בְּחִסְדָּו
 וְהַסְכֵּחַ הַזֶּה אֲבֹתֵינוּ עֲזָרָתָם בְּחִסְדָּו הַזֶּה בְּחִסְדָּו
 חֲסִידֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ אֲבֹתֵינוּ בְּחִסְדָּו הַזֶּה

[illegible]

ה' כרת מנחת ה' סלסון ועת חוק הקסטט צלו
 אט שאר הדתות ה' אלהם זה הזכות אכלו ג' שאל
 נשאר על בניו. בהמלחה הראשונה ה' קרוק
 מאד יצא מלכות מרומי ואוסטריא ומלחמה נכחו
 והיו כל הארצות באמטא וסוריא וכו' וכו' נשאר
 כמקדם הם מלחמה. וכן כאשר אלה נשארבו וקוטע
 וצדקה ורוסיה ונאלצו כלל מלאן חיות נכחו אג
 המלחה. אכלו אלה לא רצו כלל וכלל והשתמש
 בהמלחה כי לא ה' אלהם שום נחילה דוגמא
 השתמשו נשקט ונשקט כל נסל ונשקט ולחם אגמדות
 ה' בודים שבע נמו השופט הנלון מר בראנדוס מר
 ווארקוא ועוד ובהם היו ידידים של איש במסד מר
 וואסאן הנשיא אשר ה' אלהם ישראל (הנה גבול
 ואסיפת גמלם ה' ואת כל באנשיה וקרא אדם
 בנאסבים דברו הנביאים של ג' ב' יחל לאכזו)
 מר נשקט נשקט האיסלמון של בחורו שבורו
 שראל ונסל ונלון ונבואה, בהנחה ונלון
 בלם ב' ונלון דר' ונלון דר' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
 נהג ונלון ונלון מר חיות מלחמה נכחו אג המלחה
 ולא רצה שום שכל רך ויתר בית ואומ' ונלון נשקט
 אהתנסן ד' אס' ונלון ונלון מלחמה באנשיה
 ואחמם נבסס מהטורקים ונלון דר' א' א' נסל
 אג הכתובים בסבונה אנשיה ונלון ונלון ונלון
 ובאנשיה הנשלים ונלון הטביל' אומ' ב' באוספת

